

5^η ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ Ο.Σ.Α.

11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2010

ΗΜΕΡΑ ΣΑΒΒΑΤΟ

ΘΕΜΑ: ΝΕΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΣΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΤΟΥ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΟΥ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

(Ασφαλιστικό- Νομοθεσία- Φορολογικό)

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Κ. ΧΡΟΝΑΙΟΣ

-ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Ο.Σ.Α.-

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 09.45'

ΩΡΑ ΛΗΞΗΣ: 14.45'

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1^η ΣΥΝΕΔΡΙΑ

09.00-09.30 Εγγραφές - Χαιρετισμός προέδρου Ο.Σ.Α. και
Αθανάσιου Υφαντή

09.30-11.30 Οι ρυθμίσεις του νέου Ασφαλιστικού νόμου για
το ΤΣΑΥ

Ομιλητής: Γ. Ρωμανιάς

ΕΠΙΣΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ

Συζήτηση

11.30-12.00 Διάλειμμα

2^η ΣΥΝΕΔΡΙΑ

12.00-13.00 Η νομοθεσία για την άσκηση του Οδοντιατρικού
Επαγγέλματος

- α. Δεοντολογία
- β. Οδοντιατρικές Εταιρείες
- γ. Ευθύνη Οδοντιάτρου για πράξεις ή
παραλείψεις κατά την άσκηση του
επαγγέλματος του

Ομιλητής: Λάμπρος Αντωνίου,

Δικηγόρος - Νομικός Σύμβουλος Ο.Σ.Α.

Συζήτηση

3^η ΣΥΝΕΔΡΙΑ

13.00-14.00 Φορολογία Οδοντιάτρων:

Οι ρυθμίσεις του νέου Φορολογικού Νόμου

- Τι αλλάζει και πόσο Επιβαρύνονται οι
Οδοντίατροι
- Τι πρέπει να προσέχουν στην τήρηση των
βιβλίων

Ομιλητής: Νίκος Καπελαρής,

Λογιστής - Φοροτεχνικός Ο.Σ.Α.

Συζήτηση

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: (ΧΡΟΝΑΙΟΣ): Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι, καλημέρα σας.

Να ξεκινήσουμε τις εργασίες της 5^{ης} Επαγγελματικής μας Συνόδου. Πιθανόν και λόγω του καιρού να καθυστερούν κάποιοι άλλοι συνάδελφοι, αλλά εμείς πρέπει να ξεκινήσουμε γιατί ο κ. Ρωμανιάς μέχρι τις 11: 30' π.μ. πρέπει να έχει φύγει, γιατί θα ταξιδεύσει για Καρδίτσα, όπου θα μιλήσει και εκεί σε επαγγελματικές ομάδες- τάξεις στην Καρδίτσα, οπότε να έχουμε χρόνο γιατί πιθανόν να έχουμε αρκετές ερωτήσεις.

Θα καλέσω τώρα στο Βήμα τον Πρόεδρο του Συλλόγου μας, κ. Αθανάσιο Υφαντή για να απευθύνει έναν χαιρετισμό προς τους κ.κ. συναδέλφους. Παρακαλώ το λόγο έχει ο κ. Υφαντής.

ΥΦΑΝΤΗΣ: (ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο.Σ.Α.): Αγαπητοί Συνάδελφοι,

Για μια ακόμη φορά σας καλωσορίζω στην τελευταία Ημερίδα, την οποία διοργανώνει ο Σύλλογος μας για το 2010, λίγο πριν από τις εορτές των Χριστουγέννων. Με την εκδήλωση μας αυτή κλείνει για εφέτος ο κύκλος των Ημερίδων. Αυτή την φορά, όμως, επιλέξαμε να μην έχει επιστημονικό χαρακτήρα, αλλά να απαντάει σε καίρια ερωτήματα, τα οποία αφορούν στους τρεις τομείς, οι οποίοι μας απασχολούν περισσότερο και ευρίσκονται στο προσκήνιο της επικαιρότητας δηλαδή, το ασφαλιστικό, τη νομοθεσία και το φορολογικό.

Όσους Ομιλητές επιλέξαμε εξειδικευμένους επιστήμονες, όπως ο κ. Ρωμανιάς, τον οποίο τον ευχαριστούμε ιδιαίτερα για την

προθυμία του να παραστεί και να μιλήσει, αλλά και ανθρώπους της αγοράς και γνώστες του χώρου μας, όπως ο Νομικός μας Σύμβουλος, ο κ. Λάμπρος Αντωνίου και ο Φοροτεχνικός μας ο κ. Νίκος Καπελαρής.

Ο Ασφαλιστικός Νόμος, ο οποίος ψηφίστηκε πρόσφατα φέρνει ριζικές αλλαγές στον τρόπο συνταξιοδότησης και αφορούν τόσο τους παλαιότερους, όσο και τους νέους συναδέλφους. Μέσα από την σχετική εισήγηση, αλλά και την συζήτηση που επιθυμούμε να ακολουθήσει πιστεύω ότι θα απαντηθούν όλα τα ερωτήματα, τα οποία σας απασχολούν. Συνεχώς βγαίνουν νέες αποφάσεις και ερμηνευτικές εγκύκλιοι που μόνο ένας ειδικός θα μπορούσε να μας βοηθήσει και να μας εξηγήσει.

Στις δύσκολες εποχές που ζούμε έχει μεγάλη σημασία να γνωρίζουμε τις διατάξεις, οι οποίες καθορίζουν τον σωστό τρόπο άσκησης του επαγγέλματος μας, αλλά και τις ευθύνες και τους κινδύνους που μπορεί να αντιμετωπίσουμε από παραλείψεις στην άσκηση της οδοντιατρικής.

Καθημερινά στον Σύλλογο γινόμαστε αποδέκτες καταγγελιών που αφορούν παραβάσεις των Κανόνων Δεοντολογίας. Ο Νομικός Σύμβουλος θα διευκρινίσει και θα διαλευκάνει τα όρια και τους περιορισμούς που διέπουν την καθημερινή οδοντιατρική πράξη και προβολή του επαγγέλματος μας. Επίσης, θα αναφερθεί στο θέμα των εταιρειών και στις νομικές διατάξεις, οι οποίες διέπουν την σύστασή τους.

Στην προσπάθεια μας να σας ενημερώνουμε έγκαιρα και έγκυρα σας αποστείλαμε μαζί με το τελευταίο περιοδικό του Συλλόγου μας το κωδικοποιημένο Ν. 1026/1980, ο οποίος είναι ο βασικός Νόμος που διέπει την λειτουργία των Οδοντιατρικών Συλλόγων και της Ε.Ο.Ο. Από τη έναρξη της ισχύος του μέχρι σήμερα έχει υποστεί αρκετές τροποποιήσεις, προκειμένου να ανταποκρίνεται στις ισχύουσες συνθήκες. Έτσι, το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας αποφάσισε την κωδικοποίηση του, έτσι ώστε ο Νόμος αυτός, όπως ισχύει σήμερα, να είναι στην διάθεση των συναδέλφων σε ένα ενιαίο κείμενο.

Επίσης, στο εγχειρίδιο ενσωματώθηκε και ο κώδικας οδοντιατρικής δεοντολογίας, ο οποίος με τον παραπάνω Νόμο, αποτελούν την βάση του νομικού πλαισίου για την άσκηση του οδοντιατρικού επαγγέλματος.

Τέλος, ο Φοροτεχνικός μας θα αναλύσει τις βασικότερες διατάξεις του νέου φορολογικού Νόμου και θα απαντήσει στα ερωτήματα για το τι πρέπει να προσέχουν οι συνάδελφοι και πόσο επιβαρύνονται από τις αλλαγές.

Συνάδελφοι, είμαστε λίγο πριν από το τέλος του 2010. Ενός χρόνου, στον οποίο συνέβησαν σημαντικά γεγονότα στην χώρα μας. Ενός χρόνου, μέσα στον οποίο αποκαλύφθηκαν οι διαχρονικές ανεπάρκειες των πολιτικών μας.

Ενός χρόνου, που μας φανέρωσε την σκληρή οικονομική πραγματικότητα. Όπως όλοι οι Έλληνες έτσι και εμείς καλούμαστε να σταδιοδρομήσουμε στην δύσκολη αυτή συγκυρία.

Ιδιαίτερα οι νέοι συνάδελφοι έχουν να αντιμετωπίσουν την οικονομική στενότητα των ασθενών και απέναντι έχουν μια Πολιτεία, η οποία χρόνια αδιαφορεί για την οδοντιατρική και για την χάραξη στρατηγικής για την στοματική υγεία.

Χαρακτηριστικά σας αναφέρω ότι μέχρι σήμερα έχουμε χορηγήσει περίπου εκατόν εβδομήντα πιστοποιητικά από την αρχή του χρόνου σε νέους συναδέλφους, οι οποίοι φεύγουν για το εξωτερικό, ενώ πέρυσι είχαμε χορηγήσει γύρω στα εκατό. Έχουμε δηλαδή, μια αύξηση των αποχωρήσεων 70% και φυσικά, το δυσάρεστο αυτό φαινόμενο θα ενταθεί μέσα στον επόμενο χρόνο.

Κλείνοντας, θέλω να τονίσω ότι το «όπλο» μας είναι η επιστημονική προστιθέμενη αξία των υπηρεσιών μας. Ο Σύλλογος μας θα συνεχίσει να συμβάλει στην αύξηση της και να παρεμβαίνει και να διεκδικεί προς όφελος των μελών του.

Σας εύχομαι καλή συνέχεια και σας απευθύνω τις θερμότερες ευχές μου για τις άγιες ημέρες που έρχονται. Σας ευχαριστώ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστούμε, κ. Πρόεδρε.

Παρακαλώ το λόγο έχει ο κ. Ρωμανιάς, ο οποίος θα μας μιλήσει για τις ρυθμίσεις του νέου ασφαλιστικού Νόμου για το Τ.Σ.Α.Υ.

ΟΜΙΛΙΑ 1^η

ΘΕΜΑ: Οι ρυθμίσεις του νέου Ασφαλιστικού Νόμου για το Τ.Σ.Α.Υ.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Κος Γ. ΡΩΜΑΝΙΑΣ

**-ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ Γ.Σ.Ε.Ε. -
ΑΔΕΛΦ-**

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Καλή σας ημέρα και από εμένα. Στην χρόνο που θα έχουμε στην διάθεση μας θα επιχειρήσω δυο προσεγγίσεις:

-Η μια προσέγγιση θα έχει χαρακτήρα καταγραφής του νέου ασφαλιστικού τοπίου, συνοπτικής καταγραφής, απαραίτητης, όμως, για να μπούμε στο κλίμα για την δεύτερη προσέγγιση που θα έχει περισσότερο χρηστικό χαρακτήρα και μάλιστα, ενόψει της δύσης του 2010 και των προβληματισμών που γεννώνται από την ημερομηνία αυτή.

-Στην δεύτερη αυτή προσέγγιση θα επιχειρήσω κυρίως να απαντήσω σε δυο ερωτήματα. Το ένα ερώτημα αναφέρεται στον προβληματισμό που διαπιστώνω τουλάχιστον, ότι διατρέχει αυτή τη στιγμή την Ελληνική κοινωνία σε αυτούς που θεμελιώνουν δικαίωμα μέχρι το τέλος του χρόνου, εάν τους συμφέρει να αποχωρήσουν, να συνταξιοδοτηθούν, ή εάν πρέπει να παραμείνουν και εάν θα έχουν ζημία, ή κέρδος στην μια ή στην άλλη περίπτωση.

Βέβαια, από την 1^η Ιανουαρίου μπαίνουμε σε μια άλλη φάση. Έχω ήδη πει σε διάφορες Ημερίδες, ότι από την 1^η Ιανουαρίου η Ελληνική κοινωνία θα κινείται πλέον, θα λειτουργεί στον αστερισμό των εξαγορών στην εφαρμογή δηλαδή, κυρίως της παραγράφου 18 του άρθρου 10, του καινούργιου Νόμου, του Ν.

3863, ο οποίος δίνει την δυνατότητα για εξαγορές, που οι εξαγορές αυτές θα έχουν δυο συνέπειες.

-Η πρώτη συνέπεια θα είναι να αυξάνει ο χρόνος σύνταξης, ο συντάξιμος χρόνος. Και

-Η δεύτερη θα είναι ανάλογα με την εξαγορά του πότε θα γίνεται, να συντομεύεται το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης. Θα έρχεται πιο κοντά το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης.

Ξεκινώντας από την πρώτη προσέγγιση, θέλω πρώτα από όλα να σας διευκρινίσω, για να το έχετε υπόψη σας, ότι το νέο ασφαλιστικό τοπίο, το οποίο έχει διαμορφωθεί πλέον στην χώρα μας δεν έχει ολοκληρωθεί από απόψεως διαμόρφωσης. Το επικαιροποιημένο μνημόνιο μάλιστα, ως πρώτη επιδίωξη του προβλέπει την ολοκλήρωση της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης που σημαίνει ότι έχουμε ακόμη «ουρές». Αυτές οι «ουρές θα εξειδικευθούν μέσα στο 2011. Υπάρχει το χρονοδιάγραμμα που μας λέει ακριβώς τον ρυθμό εξειδίκευσης αυτών των ρυθμίσεων και σε κάθε περίπτωση, λοιπόν, δεν θα πρέπει να έχουμε την αίσθηση, ότι τελειώσαμε με το ασφαλιστικό και ό,τι ήταν να γίνει, έγινε. Όχι, ακολουθούν και άλλες ρυθμίσεις, τις οποίες πλέον θα τις δούμε να διαμορφώνονται μέσα στο 2011.

Το δεύτερο που θέλω να πω επίσης και το οποίο είναι χρήσιμο να το γνωρίζουμε είναι, πως το νέο ασφαλιστικό τοπίο δεν έχει διαμορφωθεί με ένα Νόμο. Έχουν υπάρξει τέσσερις διαδοχικοί Νόμοι μέσα στο 2010, από τον Μάιο του 2010 μέχρι σήμερα. Τέσσερις Νόμοι, οι οποίοι έχουν συμβάλει ο κάθε

ένας από την δική του σκοπιά στην διαμόρφωση αυτού του συνολικού ασφαλιστικού τοπίου.

Είναι χρήσιμο να ξέρουμε ποιοι είναι αυτοί οι Νόμοι.

-Ο πρώτος είναι ο Ν. 3845. Τι έκανε ο Νόμος αυτός; Εισηγάγε στην εσωτερική Ελληνική έννομη τάξη το περίφημο πλέον «μνημόνιο». Τι είναι το μνημόνιο; Είναι ένα κομμάτι, ένα παράρτημα της δανειακής σύμβασης της χώρας μας με την Τρόικα, όπως έχουμε συνηθίσει να τους αποκαλούμε. Είναι, λοιπόν, ένα κομμάτι μόνο της δανειακής σύμβασης.

Το μεγάλο πρόβλημα δεν είναι το μνημόνιο. Βεβαίως είναι και αυτό ένα σοβαρό πρόβλημα. Το μεγάλο το πρόβλημα, όμως, είναι η ίδια η δανειακή σύμβαση, η οποία έχει όρους, που σε τελευταίο βαθμό έχουν απλώς οικονομικό και πολιτικό, αλλά και πολιτιστικό χαρακτήρα. Διότι ο τρόπος, με τον οποίο είναι διαμορφωμένη η δανειακή αυτή σύμβαση στο σύνολο της, στο κυρίως μέρος της και όχι, στα κομμάτια των παραρτημάτων της δίνει την δυνατότητα στους δανειστές, στην περίπτωση κατά την οποία η Ελλάδα δεν εξοφλήσει τις υποχρεώσεις της, να υποθηκεύσουν, να μεταπωλήσουν και σε κάθε περίπτωση, να εκποιήσουν ακόμα -και θα έλεγα- την πολιτιστική κληρονομιά της χώρας μας. Δεν είναι υπερβολή. Έτσι είναι διατυπωμένο το κείμενο της δανειακής σύμβασης. Μα, θα μου πείτε: «Υπάρχει πιθανότητα να έρθουν και να βγάλουν στο «σφυρί» τον Παρθενώνα»; Δεν το θεωρώ ότι είναι πολύ πιθανόν, αλλά η δανειακή σύμβαση το επιτρέπει ακόμα και αυτό.

Επομένως, το μεγάλο πρόβλημα -για να μην μείνω σε αυτό καθόλου- είναι το κείμενο όπως έχει διαμορφωθεί της δανειακής σύμβασης, της οποίας το μνημόνιο αποτελεί απλώς ένα παράρτημα.

Το μνημόνιο, βέβαια, έχει ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό, ότι δεν είναι θεωρητική -θα έλεγα- φιλολογική η αντιμετώπιση του προβλήματος, αναφέρεται σε συγκεκριμένα μέτρα πολιτικής και όχι, απλώς μέτρα πολιτικής, αλλά μας κοστολογεί και το κάθε ένα. Μας λέει -για παράδειγμα- ότι και για το 2011 και το 2012 τα μέτρα αυτά είναι κατανεμημένα σε ετήσια βάση δηλαδή, τι πρέπει να γίνει το 2010, τι πρέπει να γίνει το 2011, τι πρέπει να γίνει το 2012 και λοιπά. Και σαν παράδειγμα σας λέω ότι προβλέπει πως με το «πάγωμα» των συντάξεων -προσέξτε- πρόκειται περί οριζόντιο «πάγωμα», αφορά όλες τις συντάξεις από την χαμηλότερη μέχρι την μεγαλύτερη, το «πάγωμα», λοιπόν, των συντάξεων σημαίνει ότι το κράτος θα κερδίσει- έτσι προβλέπει το μνημόνιο- εκατό εκατομμύρια ΕΥΡΩ τον χρόνο. Η κατάργηση του δώρου Χριστουγέννων και Πάσχα και του επιδόματος της αδείας για τους συνταξιούχους, όπως έχει γίνει, σημαίνει ότι το κράτος «θα κερδίσει» περίπου 1,2 δις ΕΥΡΩ σε ετήσια βάση.

Επομένως, το μνημόνιο έχει περιγράψει ήδη συγκεκριμένα μέτρα πολιτικής που, ή αναφέρονται στην αύξηση της φορολογίας και επομένως, στην αύξηση των εσόδων του κράτους, ή αναφέρεται σε μείωση του σκέλους των δαπανών του

κρατικού προϋπολογισμού, οι δαπάνες εδώ αναφέρονται κυρίως σε μισθούς και συντάξεις, που και σε αυτή την περίπτωση ο κρατικός προϋπολογισμός θα έχει κάποια ωφέλεια. Όλες αυτές οι ωφέλειες είτε προέρχονται από την αύξηση των φορολογικών εσόδων, είτε προέρχονται από την μείωση των δαπανών του κρατικού προϋπολογισμού έχουν μια και μόνη στόχευση: Να εξοικονομηθούν χρήματα για να διασφαλιστεί ότι θα πληρωθούν οι δανειστές της Ελλάδας. Αυτή είναι όλη η ιστορία. Όταν ακούτε συζήτηση για αναπτυξιακά μέτρα και λοιπά, πρόκειται «περί συζήτησης στον αέρα».

Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο έχει ένα καταστατικό, δεν χρειάζεται θεωρία μεγάλη. Παίρνει κανείς το καταστατικό του και το διαβάζει και διαπιστώνει, χωρίς να υπάρχει κανένας ενδοιασμός, είναι σαφής η ρύθμιση, ότι: «Υπάρχει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο για να δανειοδοτεί τις χώρες εκείνες που αντιμετωπίζουν προβλήματα στην εξοικονόμηση δαπανών, στην εξοικονόμηση κονδυλίων για την εξόφληση των δανειστών τους». Αυτή είναι η στόχευση: Πώς θα εξοικονομηθούν χρήματα για να πληρώσουμε τους δανειστές. Σκασίλα του εάν θα κάνουμε, ή εάν δεν θα κάνουμε ανάπτυξη. Αυτά είναι για να τα λέμε μεταξύ μας. Δεν έχουν διαβάσει όλοι οι Έλληνες το καταστατικό του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και γι' αυτό ακριβώς το λόγο παρουσιάζεται αυτή η σύγχυση.

Ακόμα και προχθές στην Βουλή που ήρθε ο κ. Τρος Σκραν και μίλησε, δεν βρέθηκε ένας Βουλευτής να κάνει την ερώτηση την

ουσιαστική: «Έχετε εσείς καμία σκασίλα εάν η Ελλάδα θα έχει ανάπτυξη, ή δεν θα έχει; Προβλέπεται στο Καταστατικό του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου παρόμοια ρύθμιση»; Για να πάρει την απάντηση, θα μπορούσε να πάρει την απάντηση: «Όχι». Άρα, όλη η συζήτηση που κάναμε, ότι μειώνει τους μισθούς, ότι δημιουργεί ύφεση στην οικονομία, ότι ...ότι...ότι ήταν εκτός θέματος.

Το θέμα είναι, ότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο υπάρχει γι' αυτό και μόνο το λόγο. Είναι ρητή η αναφορά στο καταστατικό του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, το οποίο καταστατικό του Ταμείου ο κάθε ένας και η κάθε μια μπορεί να το βρει εύκολα στο διαδίκτυο. Τώρα, πηγαίνοντας στο σπίτι σας μπορείτε να μπειτε στο διαδίκτυο στο «Διεθνές Νομισματικό Ταμείο» και να διαβάσετε γιατί υπάρχει και ποίος είναι ο λόγος που υπάρχει και πώς λειτουργεί.

Αυτά έτσι σαν μία γενική περιγραφή για να καταλήξω ότι σε αυτό, λοιπόν, το μνημόνιο που νομοθετήθηκε με το Ν. 3845 προβλέπεται και μια ενότητα, η οποία αναφέρεται στο ασφαλιστικό.

Αυτή η ενότητα, λοιπόν, προδιαγράφει πλέον σε γενικές, βέβαια, γραμμές για το τι έχει δεσμευτεί η Ελλάδα να κάνει. Αυτή η ενότητα εξειδικεύεται στην συνέχεια με ειδικούς συγκεκριμένους πλέον Νόμους, όπως έγινε και με τους Νόμους, οι οποίοι έχουν επακολουθήσει. Όμως, οι βασικές δεσμεύσεις, οι υποχρεώσεις που η χώρα μας έχει αναλάβει απέναντι στους

δανειστές, στους εκπροσώπους των δανειστών δηλαδή, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, οι γενικές δεσμεύσεις είναι ήδη προσδιορισμένες από το μνημόνιο. Διαβάζοντας το Ν. 3845 και εντοπίζοντας το κεφάλαιο, την ενότητα, η οποία αναφέρεται στο «Ασφαλιστικό» παίρνουμε μια ιδέα, θα παίρναμε από τότε μια ιδέα, αλλά ακόμη και σήμερα ισχύει αυτό, το τι μας περιμένει, το τι πρόκειται να γίνει. Ποιες δεσμεύσεις έχει αναλάβει η Ελλάδα.

- Ακολούθησε ο δεύτερος Νόμος, ο Ν. 3847, αυτός ο Νόμος έχει ένα μόνο άρθρο. Σε αυτό το άρθρο- με δυο κουβέντες- κατάργησε το δώρο Χριστουγέννων, το δώρο Πάσχα και το επίδομα αδείας στους συνταξιούχους. Η λέξη «κατάργησε» μπορεί να μην είναι ακριβής απολύτως, αλλά δείχνει, όμως, την ουσία. Όπως ξέρετε μέχρι τώρα, όταν λέγαμε δώρο Χριστουγέννων εννοούσαμε έναν μισθό, όταν λέγαμε δώρο Πάσχα εννοούσαμε μισό μισθό και όταν λέγαμε επίδομα αδείας εννοούσαμε άλλο έναν μισό μισθό. Δηλαδή, σε ετήσια βάση εννοούσαμε δυο μισθούς: Έναν και μισό συν μισό. Γι' αυτό μιλούσαμε και για δεκατέσσερις μισθούς, δέκατο τρίτο και δέκατο τέταρτο μισθό.

Ο Νόμος, λοιπόν, 3847 ήρθε και μας είπε: Από τώρα και στο εξής όταν θα λέμε δώρο Χριστουγέννων δεν θα εννοούμε έναν μισθό, θα εννοούμε τετρακόσια ΕΥΡΩ για τους συνταξιούχους πάντα. Όταν θα λέμε δώρο Πάσχα δεν θα εννοούμε πλέον μισό

μισθό, αλλά θα εννοούμε διακόσια ΕΥΡΩ, οριζόντια ρύθμιση για όλο τον κόσμο. Τετρακόσια (400,00) ΕΥΡΩ τα Χριστούγεννα, διακόσια (200,00) ΕΥΡΩ το Πάσχα, διακόσια (200,00) ΕΥΡΩ το καλοκαίρι για επίδομα αδειάς.

Σύνολο δηλαδή, οκτακόσια (800,00) ΕΥΡΩ, τετρακόσια (400,00) συν διακόσια (200,00) συν διακόσια (200,00).

Όμως και εδώ έχει ορισμένους άλλους συμπληρωματικούς όρους. Εάν ο συνταξιούχος είναι κάτω από εξήντα χρόνων δεν παίρνει ούτε αυτά. Ένας συνταξιούχος, ο οποίος είναι κάτω από εξήντα χρόνων έχει μηδέν δώρο τα Χριστούγεννα, μηδέν το Πάσχα και μηδέν το επίδομα αδειάς. Μόνο εφόσον είναι επάνω από εξήντα χρόνων δικαιούται αυτά τα ποσά, τα οποία είπαμε. Και βέβαια, υπάρχει και ένα πλαφόν δύομισι χιλιάδες ΕΥΡΩ, είναι το ανώτατο όριο μέχρι του οποίου μπορεί να καταβάλλεται αυτό το ποσό των τετρακοσίων, ή διακοσίων ΕΥΡΩ.

Αντιλαμβάνεστε, βέβαια, ότι εδώ έχουμε ένα είδος -και κάνω μια παρένθεση- ένας Γερμανός στο Βερολίνο προ μηνός περίπου μου το επεσήμανε και το έχω καταγράψει ότι έχουμε ένα είδος ηλικιακού ρατσισμού. Διότι με ποία λογική ένας συνταξιούχος, ο οποίος παίρνει σύνταξη πεντακόσια ΕΥΡΩ θα στερηθεί αυτού του ποσού του δώρου με αποκλειστικό αιτιολογικό, ότι δεν έχει συμπληρώσει την ηλικία των εξήντα χρόνων; Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι εδώ υπάρχει ένα μεγάλο θέμα, για όλα αυτά και για πολλά άλλα που μπορεί στην

συνέχεια να ερωτήσετε: «Μα, είναι δίκαια; Μα, είναι σωστά; Μα, είναι Συνταγματικώς κατοχυρωμένα»; Για όλα αυτά γίνονται και θα εξακολουθήσουν να γίνονται προσφυγές. Βέβαια, οι προσφυγές αυτές έχουν ένα χρόνο επώασης μέχρι να βγει τελικά η απόφαση.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, οι προσφυγές η μια πίσω από την άλλη γίνονται. Μην μείνετε με την προσφυγή, η οποία έχει γίνει στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Αυτή η προσφυγή δεν αναφέρεται στα ασφαλιστικά. Αναφέρεται στο Ν. 3833 κυρίως, με τον οποίο μειώθηκαν οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων και των υπαλλήλων των ΔΕΚΟ. Οι υπόλοιπες προσφυγές έχουν, βέβαια, τελική κατάληξη το δικαστήριο της Ευρώπης, όχι το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων -το ΔΕΚ- αυτό που εδρεύει στο Λουξεμβούργο, το άλλο του Συμβουλίου της Ευρώπης που εδρεύει στο Στρασβούργο και το οποίο έχει και νομολογία επί του θέματος.

Για όλα αυτά, επομένως -προκαταβολικά σας λέω- τα περίεργα, που και στην συνέχεια θα ακούσετε και άλλα- διαδοχικά γίνονται προσφυγές στα Ελληνικά Δικαστήρια καταρχήν και στην συνέχεια, εάν χρειαστεί στο Δικαστήριο του Συμβουλίου της Ευρώπης. Επομένως, δεν συζητούμε σήμερα για το εάν είναι δίκαιο, ή δεν είναι ένα μέτρο, αλλά συζητούμε ψυχρά το τι έχει ρυθμιστεί, το τι λένε οι Νόμοι, το τι λέει πλέον το καινούργιο νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο συγκαθορίζει το καινούργιο ασφαλιστικό τοπίο στην χώρα μας.

Επομένως, ομιλούμε επί της πράξεως, επί του τι συμβαίνει και όχι, επί της δεοντολογίας τι έπρεπε να συμβαίνει. Το δεοντολογικό κομμάτι ευρίσκεται σε εξέλιξη θα μας δώσουν τις απαντήσεις τα Ελληνικά Δικαστήρια και το Δικαστήριο του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Επομένως -και εδώ επανέρχομαι στην διαδικασία που έλεγα- υπάρχει, βέβαια -για να είναι πλήρης η ενημέρωση- αυτό που είπα πριν από λίγο, ότι: Εάν είναι κάτω από εξήντα χρόνων δεν εισπράττει ούτε αυτά τα ποσά

Δεν ισχύει:

-Για τις συντάξεις αναπηρίας που θα εισπράξουν τα δώρα και όταν λέμε δώρα εννοούμε πάντα, βέβαια, αυτά τα ποσά, τα τετρακόσια ΕΥΡΩ και τα διακόσια και διακόσια.

-Εάν είναι συντάξεις, οι οποίες προέρχονται από βαρέα και ανθυγιεινά, εάν είναι από συντάξεις χηρών.

Και βέβαια, προ ημερών θεσπίστηκε και μια πρόσθετη κατηγορία των παραπληγικών.

Αυτοί όλοι έστω και εάν είναι κάτω από εξήντα ετών θα πάρουν, αλλά θα πάρουν τα τετρακόσια ΕΥΡΩ αντί για ολόκληρο τον μισθό τα Χριστούγεννα που μας έρχονται, τα διακόσια ΕΥΡΩ για το δώρο Πάσχα και τα διακόσια ΕΥΡΩ για το επίδομα αδείας.

-Ακολούθησαν οι δυο τελευταίοι Νόμοι, οι οποίοι σε πλέον ευρύτερη βάση εξειδικεύουν ορισμένες από τις ρυθμίσεις, αρκετές από τις ρυθμίσεις του μνημονίου. Είναι ο Ν. 3863, ο

οποίος σας αφορά, είναι ο Νόμος που έχει την ταμπέλα -συνηθίζουμε στην Ελλάδα αυτή την διαδικασία να τα ονομάζουμε έτσι- είναι Νόμος του Υπουργείου Εργασίας, Νόμος Λοβέρδου- Κουτρουμάνη.

-Και βέβαια, τελευταίος είναι ο Ν. 3865, ο οποίος αφορά μόνο στους δημόσιους υπαλλήλους και επονομάζεται πλέον Νόμος του Παπακωνσταντίνου, του Υπουργείου Οικονομικών.

Το περίεργο στην υπόθεση αυτή είναι, ότι ενώ κάναμε οκτώ ολόκληρους μήνες να διαμορφώσουμε και να καταθέσουμε το προσχέδιο που μετά έγινε Νόμος ο 3863, οκτώ ολόκληρους μήνες συζητούσαμε όλο κατατίθεται- θυμάστε- «σε δέκα ημέρες κατατίθεται, σε έναν μήνα κατατίθεται» τελικά, μετά από οκτώ μήνες κατατέθηκε και από τις 15 Ιουλίου τέθηκε σε ισχύ ο Ν. 3863. Έφτανε μια χρονική περίοδος έξι ημερών μέχρι 21 Ιουλίου, οπότε τέθηκε σε ισχύ ο Νόμος του Υπουργείου Οικονομικών, ο Νόμος Παπακωνσταντίνου. Αυτές οι έξι ημέρες ήταν αρκετές για να αλλάξει σε δέκα σοβαρά σημεία ο μόλις προ έξι ημερών ψηφισθείς Νόμος του Υπουργείου Εργασίας, ο Νόμος Λοβέρδου- Κουτρουμάνη. Δηλαδή, οκτώ μήνες συζητούσαμε, τελικά καθιερώσαμε, ψηφίσαμε ένα νομοθετικό πλαίσιο και σε έξι ημέρες ήρθαμε και το αλλάξαμε. Και το αλλάξαμε -επαναλαμβάνω- σε κεντρικά σημεία.

Στους διαδρόμους των Υπουργείων ψιθυρίζεται ότι οι αλλαγές αυτές τουλάχιστον στο μεγαλύτερο και σοβαρότερο μέρος τους έγιναν για ρουσφετολογικούς λόγους και σε αρκετές

περιπτώσεις κυκλοφορούν και συγκεκριμένα ονόματα. Εγώ δεν θα μείνω εκεί, μένω, όμως, στο γεγονός, το οποίο δεν επιδέχεται αμφισβήτηση, ότι σε έξι ημέρες μέσα άλλαξαν σε ουσιαστικά σημεία ρυθμίσεις, οι οποίες είχαν ψηφιστεί με το Ν. 3863. Και εάν έχουμε χρόνο στην συνέχεια, αλλά δεν θέλω να καταναλώσω εδώ τον χρόνο, θα σας έλεγα και συγκεκριμένα παραδείγματα για να αντιληφθείτε το μέγεθος των αλλαγών που έγιναν, την προχειρότητα με την οποία έγιναν και το βάσιμο των ψιθύρων «περί ρουσφετολογικής αντιμετώπισης» σε συγκεκριμένα ζητήματα.

Περιορίζομαι μόνο να πω ετούτο: Στο δημόσιο μια τρίτεκνη μπορεί να συνταξιοδοτηθεί με την συμπλήρωση είκοσι ετών όχι μόνο στο δημόσιο, αλλά και στα ειδικά ταμεία, ΔΕΗ, Ο.Τ.Ε., ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ, ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ, Αγροτικοί Συνεταιρισμοί και λοιπά, με είκοσι χρόνια συντάξιμης υπηρεσίας, με την συμπλήρωση είκοσι χρόνων σύνταξης υπηρεσίας ασχέτως ορίου ηλικίας, χωρίς να υπάρχει όριο ηλικίας.

Έρχεται, λοιπόν, μια ρύθμιση τώρα του Ν. 3865 εντελώς «ξεκάρφωτη» και χωρίς καμία σύνδεση με το κομμάτι των εξαγορών που προβλέπει ο Ν. 3863 και που αφορά και στο δημόσιο, το λέει ρητώς ο Νόμος, ότι για όλα τα ταμεία και για το δημόσιο και ρυθμίζει τον πλασματικό χρόνο για τις μητέρες και έρχεται μια ρύθμιση τώρα στο Ν. 3865 και μπαίνει «καπέλο» σε αυτή την ρύθμιση που προσδιορίζει για όλα τα ταμεία τον πλασματικό χρόνο των μητέρων και δίνει

μια δυνατότητα σε έναν άνδρα τρίτεκνο να αναγνωρίσει θεμελιακά πέντε χρόνια. Και οι ψίθυροι λένε ότι υπήρχε ο συγκεκριμένος άνθρωπος, ο οποίος κυκλοφορεί στα περίξ-τέλος πάντων- των αρμοδίων του Υπουργείου Οικονομικών, ο οποίος είχε δεκαπέντε χρόνια, ο ίδιος εξασφάλισε αναγνώριση άλλων πέντε χρόνων τώρα «καπέλο» σε αυτές τις αναγνωρίσεις πάλι για πλασματικό χρόνο που έχει ο Ν. 3863 αποκλειστικά για την δική του περίπτωση και βέβαια, συμπαρασύρει και όλους εκείνους, οι οποίοι έχουν τις προϋποθέσεις, ώστε μέχρι το τέλος του 2010 έχει συμπληρώσει τα δεκαπέντε χρόνια, έχει και άλλα πέντε χρόνια πλέον με την ρύθμιση αυτή και άρα, θεμελίωσε δικαίωμα και άρα, φεύγει όποτε θέλει χωρίς όριο ηλικίας.

Αντιλαμβάνεστε την περίοδο, κατά την οποία έχουμε σφαγή των δικαιωμάτων των εργαζομένων, ότι τέτοιες ρυθμίσεις είναι το λιγότερο προκλητικές. Δεν μένω, όμως, εδώ γιατί θα ξεφύγουμε από την συζήτηση. Αυτά ίσως μπορούμε να τα πούμε και να τα αναλύσουμε σε κάποια άλλη εκδήλωση ευρύτερου ενδιαφέροντος.

Εκείνο, το οποίο έχει σημασία είναι, ότι πλέον έχει ολοκληρωθεί το πακέτο των ρυθμίσεων με τους δυο τελευταίους Νόμους τον 3863 και τον 3865.

Γενική εικόνα: Το νέο ασφαλιστικό σύστημα, το οποίο διαμορφώνεται, εφαρμόζεται σταδιακά σε τρεις περιόδους.

Η πρώτη περίοδος, η οποία είναι και η χρονικά τελευταία είναι εκείνη, αλλά την λέω πρώτη, επειδή ακριβώς εδώ το πακέτο των νέων ρυθμίσεων εφαρμόζεται στο σύνολο του, ό,τι προβλέπει έρχεται πλέον και εφαρμόζεται σταδιακά πάντα, αλλά αρχίζει να εφαρμόζεται από την 1^η Ιανουαρίου 2015.

Έχω πει πολλές φορές, ότι ο Ελληνικός λαός δεν έχει συνειδητοποιήσει τι πάει να γίνει από το 2015 και πέρα. Και δεν το έχει συνειδητοποιήσει γιατί έχει μείνει στις δυο προηγούμενες φάσεις. Το τι θα γίνει μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010 και το τι θα γίνει κατά την μεταβατική περίοδο από το 2011 μέχρι το 2014. Εκεί είναι το άμεσο πρόβλημα και εκεί έχει στραφεί το ενδιαφέρον. Όμως, το μεγάλο πρόβλημα και τα πολλά δάκρυα θα τα έχουμε από το 2015 και πέρα. Όσο απομακρυνόμαστε από το 2015 και πηγαίνουμε εις το μέλλον τόσο τα δάκρυα θα πολλαπλασιάζονται. Έχω πει και το πιστεύω ότι αυτές οι ρυθμίσεις δεν μπορούν να εφαρμοστούν, οι ρυθμίσεις δηλαδή, από το 2015 και πέρα. Δεν είναι δυνατό να εφαρμοστούν και έχω αναφερθεί σε συγκεκριμένους λόγους. Δεν θα μείνω εδώ σήμερα απλώς και μόνο θα σας πω ότι η Ελλάδα έχει επικυρώσει την Διεθνή Σύμβαση Εργασίας 102, που είναι το κείμενο-κορμός, το Διεθνές κείμενο- κορμός για την κοινωνική ασφάλιση σε όλες τις χώρες του κόσμου βορρά - νότο, ανατολή και δύση. Και η Ελλάδα και είναι προς τιμή της Ελλάδας της εποχής εκείνης από το 1954 το επικύρωσε και το έχει καταστήσει το κείμενο της Διεθνούς Σύμβασης

Εργασίας 102 το έχει καταστήσει κομμάτι της εσωτερικής μας έννομης τάξης. Επομένως, αυτό το κείμενο δεν μπορεί να παραβιάζεται.

Υπάρχει και το άρθρο 29 του Συντάγματος, το οποίο δεν επιτρέπει σε τυπικό Νόμο να αλλάζει, να τροποποιεί άλλο Νόμο, ο οποίος επικυρώνει Διεθνή Σύμβαση Εργασίας. Άρα, λοιπόν, με τους Νόμους 3863 και 3865 ανατρέπεται η ρύθμιση της Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας 102, το άρθρο 71 παρ. 3, η οποία αναφέρεται στην τριμερή χρηματοδότηση. Η τριμερής χρηματοδότηση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης δεν είναι ελληνικής εμπνεύσεως. Προβλέπεται από την Διεθνή Σύμβαση Εργασίας 102 και επομένως, όσοι πολιτικοί βγαίνουν κατά καιρούς και υπερηφανεύονται ότι η Ελλάδα έχει το καθεστώς της τριμερούς χρηματοδότησης, ή έχουν μεσάνυχτα, ή κοροϊδεύουν τον κόσμο. Διότι είναι μια υποχρέωση, την οποία έχουν όλες οι χώρες του κόσμου, όσες τουλάχιστον –και είναι οι περισσότερες– έχουν επικυρώσει την Διεθνή Σύμβαση Εργασίας 102. Τον καιρό εκείνο ομιλούμε για το 1952, όταν στην Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών ξεκίνησε η κουβέντα για το πώς θα αποκαταστήσουμε έναν κόσμο με ισότητα –είναι από τα χαλάσματα του μεγάλου πολέμου που έβγανε ο κόσμος τότε– ελέγχθη ότι θα έπρεπε να είναι υποχρεωτική η ρύθμιση της κοινωνικής ασφάλισης, να μην μπορεί κανένας πολίτης καμίας χώρας να πει ότι: «Εγώ δεν θέλω να ασφαλιστώ, τα χρήματά μου θα τα κάνω εγώ όπως θέλω,

δεν τα βάζω στην κοινωνική ασφάλιση, τα βάζω αλλιώς για να εξοικονομήσω πόρους, να έχω στα γηρατειά μου, ή στην περίοδο της ασθένειας».

Τον καιρό εκείνο, λοιπόν, είχε ξεκινήσει η κουβέντα, ότι έπρεπε να γίνει υποχρεωτική η κοινωνική ασφάλιση. Υπήρξαν αντιρρήσεις ότι δεν είναι δημοκρατικό το να έρχεται μια Πολιτεία και να υποχρεώνει τον πολίτη το που θα διαθέσει τα χρήματα του. Η συζήτηση της εποχής εκείνης είναι πλούσια. Είναι πολύ ωραίο να διαβάσει κανείς όλα τα κείμενα της εποχής εκείνης για να καταλήξει στο συμπέρασμα, ότι κρίθηκε πως είναι δημοκρατικό, διότι ο άνθρωπος, ο πολίτης είναι τέτοια η φύση του, ώστε στην περίοδο της ευμάρειας, στην περίοδο που δεν έχει προβλήματα ούτε υγείας, ούτε ηλικίας, ούτε φυσικής ή πνευματικής δύναμης, ή αδυναμίας δεν μπορεί να σκεφτεί ότι κάποτε θα έρθει κάποια περίοδος που δεν θα μπορεί να προσφέρει δουλειά και δεν θα μπορεί να έχει εισοδήματα, είτε επειδή θα έχει γεράσει, είτε επειδή θα έχει ασθενήσει και θα έχει καταστεί ανάπηρος. Σε αυτή την περίπτωση, λοιπόν, είναι υποχρέωση της Πολιτείας να έρθει να τον υποχρεώσει, να τον δεσμεύσει, να πάρει ορισμένα μέτρα από τώρα για να αντιμετωπίσει την περίοδο της αδυναμίας-.

Εκεί, λοιπόν, ελέχθη ότι από τη στιγμή που το κάνουμε υποχρεωτικό και τον υποχρεώνουμε να ασφαλιστεί και ισχύει και στην Ελλάδα -όπως ξέρετε- κανείς δεν μπορεί να πει ότι:

«Εγώ δεν ασφαρίζομαι για σύνταξη, δεν ασφαρίζομαι για ασθένεια, δεν ασφαρίζομαι για κανέναν κλάδο κοινωνικής ασφάλισης» δεν μπορεί να το πει, όμως, ήρθε τότε η Διεθνής αυτή Κοινότητα και είπε: «Ωραία, το καθιστούμε υποχρεωτικό, αλλά θα πρέπει να συμβάλει και η Πολιτεία» τότε καθιερώθηκε η τριμερής χρηματοδότηση, ότι η Πολιτεία δηλαδή, θα πρέπει να έρθει και να συμβάλει και οικονομικά χρηματοδοτικά στην λειτουργία αυτού του συστήματος. Δεν είναι επομένως, Ελληνική η έμπνευση της καθιέρωσης της τριμερούς χρηματοδότησης. Έρχεται, λοιπόν, το 2010, έτσι περίπου εξήντα χρόνια μετά την επικύρωση της Διεθνούς Σύμβασης και από την Ελλάδα ένας Νόμος και ουσιαστικά αποσύρει το κράτος από την τριμερή χρηματοδότηση. Από το 2015 και πέρα, το κράτος δεν συμμετέχει στην τριμερή χρηματοδότηση. Η χρηματοδότηση του συστήματος επαφίεται πλέον μόνο στις ασφαλιστικές εισφορές εργαζομένων και εργοδοτών.

Αυτό δεν έχει γίνει συνείδηση, δεν το έχει καθόλου αντιληφθεί ο κόσμος. Θα το αντιληφθεί, όμως, όταν θα ξεπεράσουμε την πρώτη περίοδο που τελειώνει στις 31 Δεκεμβρίου του 2010, θα ξεπεράσουμε την δεύτερη μεταβατική περίοδο που τελειώνει το 2014 και θα έρθει πλέον η ώρα για να εφαρμοστούν οι νέες ρυθμίσεις και τότε η Ελληνική κοινωνία δεν θα μπορεί πλέον να καθεύδει, δεν θα μπορεί πλέον να μην αντιλαμβάνεται το τι πρόκειται να γίνει.

Εκείνο που -για να το κλείσω αυτό- θέλω να προσθέσω σε όλη αυτή την διαδικασία είναι, ότι υπάρχει μέσα σε όλη αυτή την μεθοδευση -θα έλεγα- της απόσυρσης του κράτους από την χρηματοδότηση και ένα στοιχείο εξαπάτησης. Έρχονται και μας λένε στους Νόμους και τους δυο και του Υπουργείου Εργασίας και του Υπουργείου Οικονομικών ότι το κράτος θα εγγυάται την βασική σύνταξη.

Ξέρετε τι είναι η βασική σύνταξη, η οποία και αυτή θα αρχίσει να καταβάλλεται από το 2015 και πέρα. Σημαίνει ότι καταργούνται τρία προνοιακά επιδόματα:

-Το επίδομα το ΕΚΑΣ, το γνωστό ΕΚΑΣ

-Το κατώτατο όριο της σύνταξης. Και

-Το επίδομα που καταβάλλεται στους ανασφάλιστους υπερήλικες. Ξέρετε ότι όταν ένας Έλληνας, ή μια Ελληνίδα συμπληρώσει το εξηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας και δεν έχει διασφαλίσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα από κανένα ταμείο και δεν έχει και περιουσιακά στοιχεία, αυτόν εάν τον αφήσουμε θα πεθάνει στο πεζοδρόμιο. Για να μην πεθάνει, λοιπόν, στο πεζοδρόμιο έρχεται το κράτος το κοινωνικό, εν προκειμένω κράτος και του δίνει τριακόσια εξήντα ΕΥΡΩ είναι σήμερα, από εκεί πήραν και το τριακόσια εξήντα και το μετέφεραν στην λεγόμενη «βασική σύνταξη». Αυτά τα τρία, λοιπόν, προνοιακά επιδόματα καταργούνται και στην θέση τους δημιουργείται το μάρφωμα που έχει την ταμπέλα «βασική σύνταξη», που δεν έχει καμία σχέση με την σύνταξη. Είναι

προνοιακό επίδομα, το οποίο προέρχεται από την συγχώνευση τριών άλλων προνοιακών επιδομάτων και για το οποίο ούτως ή άλλως το κράτος είναι υποχρεωμένο να το καταβάλει, εάν θέλει να λέγεται «κοινωνικό κράτος» και όπως γίνεται σε όλες τις χώρες της Ευρώπης, αλλά και του κόσμου.

Έχουμε εδώ, λοιπόν, μια εξαπάτηση ότι εγγυόμαστε την βασική σύνταξη. Την ονόμασαν σύνταξη χωρίς να έχει καμία σχέση με το συνταξιοδοτικό. Η σύνταξη είναι ανταποδοτική. Δεν νοείται σύνταξη, δεν νοείται συμμετοχή στην δημόσια σύνταξη χωρίς ο ασφαλισμένος να έχει κάποιο ύψος ασφαλιστικής εισφοράς. Στα προνοιακά επιδόματα δεν υπάρχει ανταποδοτικότητα. Η κάλυψη γίνεται, ένας τοξικομανής, ή ένας με ειδικές ανάγκες που έρχεται το κράτος και του δίνει μια βοήθεια την δίνει όχι, επειδή έχει πληρώσει κάποια εισφορά, αλλά επειδή δεν μπορεί να τον αφήσει έρμαιο της μοίρας του. Δεν μπορεί να τον αφήσει όπως είπαμε για τον υπερήλικα άνω των εξήντα πέντε ετών να πεθάνει στο πεζοδρόμιο, είναι δουλειά του κράτους, δεν είναι δουλειά των υπόλοιπων συνταξιούχων. Αυτό είναι γενικός κανόνας. Είναι η διάκριση μεταξύ κοινωνικής ασφάλισης και κοινωνικής πρόνοιας, άλλο το ένα και άλλο το άλλο. Έρχεται τώρα ένα κομμάτι της κοινωνικής πρόνοιας το «κοτσάρει» στην συνταξιοδοτική διαδικασία και μας λέει το «Εγγυόμαστε αυτό», που ούτως ή άλλως είναι υποχρέωση του να το εγγυηθεί.

Έχω κάνει κάποιους υπολογισμούς, τους οποίους εάν καταφέρω και βρω χρόνο θα τους ολοκληρώσω και θα τους κυκλοφορήσω μετά τα Χριστούγεννα και έχω βγάλει κάποια απίθανα νούμερα. Ένας που θα πάρει σύνταξη μετά το 2015 και όσο πάμε πιο μπροστά δηλαδή, 2020, 2025 χειροτερεύει αγρίως η κατάσταση, ένας που θα πάρει σύνταξη, θα πάρει σύνταξη, η οποία θα αποτελείται από τρία τμήματα:

-Το ένα τμήμα θα είναι η βασική σύνταξη.

-Το δεύτερο τμήμα θα είναι τα χρόνια που έχει μέχρι το 2010. Και

-Το τρίτο κομμάτι θα είναι τα χρόνια που θα έχει από το 2011 και πέρα.

Εάν δείτε, λοιπόν, έχω κάποια παραδείγματα. Ένα παράδειγμα που διαμορφώνεται μια σύνταξη χίλια τριακόσια, εννοείται σε όλες τις περιπτώσεις οι νέες συντάξεις είναι κάτω από τις σημερινές μέχρι και 30-35, σε κάποιες ακραίες περιπτώσεις και 40%. Σε κάθε περίπτωση, όμως, η μέση απόκλιση είναι γύρω στο 15 με 18% περίπου χαμηλότερες στο σύνολο τους. Όμως, δεν είναι μόνο αυτό. Σε σύνταξη χιλίων τριακοσίων εξήντα έξι ΕΥΡΩ -σε ένα από τα παραδείγματα αυτά- η βασική σύνταξη είναι εξήντα δυο ΕΥΡΩ. Στα χίλια τριακόσια εξήντα έξι τα εξήντα δυο ΕΥΡΩ είναι η βασική σύνταξη. Αυτή εγγυάται το κράτος, τα εξήντα δυο ΕΥΡΩ. Τα άλλα χίλια τριακόσια τόσο θα τα βγάλει ο κόσμος μόνος του από τις εισφορές ασφαλισμένων και εργοδοτών. Και ο Νόμος είναι

ρητός εάν δεν βγαίνουν τα ταμεία θα πρέπει αμέσως να προβούν σε μείωση των παροχών, ή σε αύξηση των εισφορών. Επομένως, από το 2015 και πέρα, αφήνει τον κόσμο στην μοίρα του. «Εγώ σου εγγυώμαι εξήντα δυο ΕΥΡΩ και για τα άλλα χίλια τριακόσια ΕΥΡΩ βρες εσύ τον τρόπο να τα καλύψεις!». Και αυτά τα εξήντα δυο ΕΥΡΩ που εγγυάται -όπως είπαμε- δεν είναι σύνταξη, αλλά είναι το προνοιακό κομμάτι. Εν πάση περιπτώσει, στην σύνταξη των χιλίων τριακοσίων εγγυάται τα εξήντα δυο ΕΥΡΩ.

Σε άλλο παράδειγμα που έχω κάνει ενός ασφαλισμένου με καλές αποδοχές μηνιαίως, εάν θυμάμαι καλά, είναι γύρω στις δυο χιλιάδες τριακόσια τόσο ΕΥΡΩ, η βασική σύνταξη βγαίνει εκατόν εξήντα τέσσερα ΕΥΡΩ. Αυτή εγγυάται το κράτος. Από τα δυο τετρακόσια εγγυάται τα εκατόν εξήντα δυο, για τα υπόλοιπα, βρείτε τα και φτιάξετε τα μόνοι σας.

Και το κλείνω το κεφάλαιο αυτό για να γίνει αντιληπτό, γιατί έχει σημασία γιατί είσαστε μια ομάδα ανθρώπων σκεπτόμενων και επομένως, θα πρέπει από τώρα να συνειδητοποιείτε τι πάει να γίνει από το 2015 και πέρα. Άλλωστε, πολλοί από εσάς, πάρα πολλοί από εσάς κυρίως οι νέοι συνάδελφοι θα φύγουν μετά το 2015 και όπως είπαμε όσοι έχουν την μοίρα να φύγουν από το 2020, ή το 2025 η κατάσταση θα είναι αφόρητη πλέον. Σε κάθε περίπτωση, αυτά είναι ζητήματα, τα οποία δεν μπορούν να περνούν απαρατήρητα όταν κάνουμε ενημέρωση για το νέο ασφαλιστικό τοπίο.

Κλείνουμε το 2015, θα έχουμε καιρό να τα ξανά πούμε. Ελπίζω κάποια στιγμή να ανατραπούν αυτές οι ρυθμίσεις, το ελπίζω.

Πάμε τώρα στην δεύτερη περίοδο που είναι η χρονικά πρώτη. Η δεύτερη περίοδος τελειώνει περίπου σε είκοσι ημέρες. Τελειώνει στις 31 Δεκεμβρίου του 2010. Όσοι υπάγονται σε αυτή την κατηγορία είναι οι τυχεροί και οι τυχερές της παρέας. Αυτοί δεν υφίστανται καμία, μα καμία απολύτως αλλαγή, καμία μείωση των δικαιωμάτων τους. Ισχύουν:

-Εξακολουθούν να ισχύουν τα όρια ηλικίας, τα οποία προβλέπονταν μέχρι σήμερα.

-Εξακολουθούν να ισχύουν οι συντάξιμοι χρόνοι, που κατά περίπτωση προβλέπονται. Και

-Εξακολουθεί να ισχύει ο σημερινός τρόπος υπολογισμού της σύνταξης. Αυτοί είναι οι άνθρωποι, οι ασφαλισμένοι και οι ασφαλισμένες, οι οποίοι θεμελιώνουν -όπως λέμε- δικαίωμα συνταξιοδοτικό μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου του 2010.

Θα με ρωτήσετε ευλόγως: Τι σημαίνει θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος; Πότε θεμελιώνεται το δικαίωμα; Ποίες είναι οι προϋποθέσεις για να θεμελιωθεί ένα συνταξιοδοτικό δικαίωμα;

Δυστυχώς, ενώ είμαστε μια Πολιτεία που έχει ζωή επάνω από εκατό χρόνια και, δεν έχει υπάρξει μέχρι τώρα ούτε ένας Νόμος, ο οποίος να έρθει να μας πει ξεκάθαρα ότι: «Όταν λέω θεμελίωση εννοώ αυτή την συγκεκριμένη λύση, η οποία υπάρχει για το κάθε θέμα. Δεν έχει υπάρξει μια νομοθετική κάλυψη

της έννοιας της θεμελίωσης του συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Τις λύσεις τις έχει δώσει καταρχήν, το Συμβούλιο της Επικρατείας, το οποίο εξέδωσε μια απόφαση-σταθμό. Παρεμπιπτόντως έκρινε τι σημαίνει θεμελίωση, αλλά έκρινε, έδωσε μια λύση, ακολούθησαν και άλλες αποφάσεις στην ίδια γραμμή του Συμβουλίου της Επικρατείας και ευτυχώς, ήρθε και ο Άρειος Πάγος, ο οποίος ακολούθησε την ίδια γραμμή, που θα μπορούσε, βεβαίως, να είχε ακολουθήσει και άλλη γραμμή - ήμασταν, όμως, τυχεροί σε αυτό το σημείο- ότι ακολουθήθηκε η ίδια γραμμή και βέβαια σήμερα και τα κατώτερα Δικαστήρια έχουν βγάλει σωρεία αποφάσεων πάντοτε στην ίδια δικαστηριακή κατεύθυνση. Έχουμε, λοιπόν, πλέον μια εικόνα του τι σημαίνει θεμελίωση.

Είχε μείνει το Ι.Κ.Α. απέξω, αλλά ήρθε τώρα ο τελευταίος Νόμος, ο Ν. 3863 και με κάποια μικρή αναφορά που έκανε, εννοιοποίησε την έννοια της θεμελίωσης σε ό,τι αφορά στις αλλαγές που έχει κάνει και για τους ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α. και γενικά, για όλα τα ταμεία υπάρχει πλέον η ίδια ρύθμιση.

Τι είναι, λοιπόν, αυτή η θεμελίωση με βάση την δικαστηριακή νομολογία την πάγια και σταθερή δικαστηριακή νομολογία, την οποία έχουμε στην χώρα μας; Προσέξτε το, γιατί αυτή έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία για να ξέρετε από τώρα και στο εξής πως θα κρίνετε τα συνταξιοδοτικά σας δικαιώματα και

πως θα μπορείτε να σταθμίσετε εάν σας συμφέρει ή όχι, να φύγετε σε σύνταξη.

Οι αποφάσεις αυτές μας λένε πρώτα από όλα, ότι για την θεμελίωση, για την έννοια της θεμελίωσης δεν έχει καμία σημασία το όριο ηλικίας. Όταν μιλούμε για θεμελίωση πρέπει να ξεχνούμε το όριο ηλικίας. Το αφήνουμε στην άκρη. Αυτό έχει άλλη χρησιμότητα, την οποία θα την δούμε στην συνέχεια. Δεν παίζει κανένα ρόλο στην θεμελίωση. Η θεμελίωση πληρούται, ολοκληρώνεται με την συμπλήρωση του κατά περίπτωση προβλεπόμενου συνταξίμου χρόνου. Όταν συμπληρώνεις τον απαιτούμενο χρόνο που προβλέπεται για την κάθε περίπτωση για να μπορεί από εκεί και πέρα να ασκηθεί το δικαίωμα, έχει πλέον ολοκληρωθεί η θεμελίωση και η συνέπεια είναι, ότι «κλειδώνεις» το όριο ηλικίας που προβλέπεται τότε. Όταν συμπληρώνεις το συντάξιμο χρόνο «κλειδώνεις» το όριο ηλικίας που προβλέπεται τότε, κατά τον χρόνο συμπλήρωσης του συντάξιμου χρόνου. Αυτό, βέβαια, σημαίνει ότι η σύνταξη δεν καταβάλλεται, εάν δεν συμπληρωθεί και ο χρόνος του ορίου ηλικίας. Όμως, η σημασία της θεμελίωσης έγκειται εις το ότι εάν μεταξύ του χρόνου θεμελίωσης και του χρόνου έναρξης καταβολής της σύνταξης μεσολαβήσει νομοθετική τροποποίηση δεν σε αφορά, αφορά στους άλλους, οι οποίοι δεν έχουν θεμελιώσει. Γι' αυτό χρησιμοποιώ την έκφραση «κλειδώνει» το όριο ηλικίας.

Ένα παράδειγμα από τον χώρο το δικό σας για να γίνει περισσότερο κατανοητό. Προβλέπεται σήμερα ότι μια γυναίκα με την συμπλήρωση τριάντα πέντε συντάξιμων χρόνων συνταξιοδοτείται στην ηλικία των πενήντα οκτώ χρόνων, εφαρμόζοντας αυτή την γενική αρχή πλέον της νέας ασφαλιστικής νομοθεσίας, όταν μια γυναίκα συμπληρώσει τα τριάντα πέντε συντάξιμα χρόνια, με τη νομοθεσία που ίσχυε μέχρι σήμερα, οποτεδήποτε τα συμπληρώσει, με τη νομοθεσία, η οποία ισχύει σήμερα ο Νόμος βάζει ένα χρονικό όριο συμπλήρωσης και μας λέει -και γι' αυτό σας είπα ότι είναι η πρώτη περίοδος, η οποία τελειώνει στις 31 Δεκεμβρίου του 2010- εάν μια γυναίκα, λοιπόν, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010 έχει συμπληρώσει την 35ετία, τα τριάντα πέντε χρόνια συντάξιμης υπηρεσίας η γυναίκα αυτή «κλειδώνει» το πενήντα οκτώ έτος της ηλικίας της. Εάν είναι κάτω από πενήντα οκτώ χρόνων, δεν έχει σημασία, έχει θεμελιώσει, όμως και θα φύγει στα πενήντα οκτώ. Η αλλαγή του Νόμου που το πάει στα εξήντα δεν την αφορά. Δεν την πιάνει. Πιάνει τις άλλες που μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010 δεν έχουν συμπληρώσει την 35ετία. Αυτή η αρχή μεταφέρεται και εις το μέλλον. Εάν δηλαδή, αυτή η συγκεκριμένη γυναίκα το 2011 συμπληρώνει την 35ετία «κλειδώνει» το όριο ηλικίας που προβλέπεται το 2011 πλέον.

Βέβαια, εδώ έχουμε αλλαγές, διότι πλέον αλλάζει η 35ετία και γίνεται τριάντα έξι χρόνια πλέον το 2011, τριάντα επτά το 2012 κ.ο.κ.

Σε κάθε περίπτωση και από το 2011 και πέρα, όταν συμπληρώσεις το όριο του συντάξιμου χρόνου που προβλέπεται το συγκεκριμένο έτος, «κλειδώνεις» και το όριο ηλικίας του προβλέπεται για το συγκεκριμένο έτος.

Ένα συμπέρασμα από αυτή την διαδικασία κεντρικής σημασίας: Άρα, μια γυναίκα, η οποία συμπληρώνει τα τριάντα πέντε χρόνια στο τέλος του 2010 και μπορεί να φύγει στα πενήντα οκτώ και έχει τα πενήντα οκτώ, ή έχει κλείσει τα πενήντα οκτώ, ή είναι επάνω από τα πενήντα οκτώ είναι υποχρεωμένη να φύγει μέχρι το τέλος του 2010; Δηλαδή, χάνει το δικαίωμα της εάν μείνει; Όχι, το δικαίωμα το διατηρεί, γι' αυτό είπα ότι είναι αυτοί οι τυχεροί της παρέας, δεν έχουν καμία επίπτωση όσοι έχουν θεμελιώσει μέχρι το τέλος του 2010 δηλαδή, συμπλήρωση των απαιτούμενων χρόνων, του συντάξιμου χρόνου δεν έχουν καμία επίπτωση. Μπορεί να φύγει το 2011, το 2012, το 2015 τρόπος του λέγειν, δεν έχει καμία συνέπεια. Αυτή έχει «κλειδώσει» το πενήντα οκτώ. Και για να το πάω και στους άνδρες, ένας αντίστοιχος άνδρας έχει «κλειδώσει» το εξηκοστό έτος της ηλικίας. Έχουμε, λοιπόν, εδώ μια νέα φιλοσοφία. Επομένως, από τώρα και στο εξής, δεν θα ρωτούμε εάν θέλουμε να προσδιορίσουμε τα δικαιώματά μας, αυτό που γίνεται συνήθως, εγώ το 2011, ή το 2010, ή δεν

ξέρω πότε συμπληρώνω το τάδε έτος της ηλικίας μου, ούτε θα λέμε ότι τον Μάρτιο, ή τον Μάιο του 2011 έχω τόσα συντάξιμα. Ο κανόνας είναι άλλος πλέον, ο κάθε ένας και η κάθε μια πρέπει να βλέπει και να κρίνει, 31^η Δεκεμβρίου 2010 είναι χρονολογία ορόσημο, μετράμε πρώτα από όλα τι συντάξιμα χρόνια μαζεύουμε μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010. Και με βάση αυτό το ερώτημα βλέπουμε:

1^ο. Εάν έχουμε θεμελιώσει δικαίωμα και συνεπώς έχουμε «κλειδώσει» και το όριο ηλικίας.

2^ο. Πόσο ακόμα μας χρειάζεται για να συμπληρώσουμε τον συντάξιμο χρόνο και πότε μπορούμε να τον συμπληρώσουμε το 2011, το 2012, ή δεν ξέρω πότε. Οπότε θα «κλειδώσουμε» τα όρια ηλικίας, τα οποία προβλέπονται τότε, για τα επόμενα χρόνια.

Άρα -για να κλείσω αυτό το κεφάλαιο- μέχρι το τέλος του 2010 όσοι και όσες θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδοτικό δηλαδή, συμπληρώνουν τον συντάξιμο χρόνο, ο οποίος προβλέπεται για την κατηγορία τους, αυτοί έχουν «κλειδώσει» το όριο ηλικίας και θα φύγουν όποτε οι ίδιοι αποφασίσουν να φύγουν, χωρίς συνέπειες για τους ίδιους.

Σε αυτή την περίπτωση, λοιπόν, μπαίνει το υποκειμενικό στοιχείο. Δεν μπαίνει το στοιχείο του πανικού. Ξέρετε πόσοι, κυρίως γυναίκες έρχονται στο γραφείο μου αυτή την περίοδο για να μου πουν ότι: «Κάναμε λάθος που φύγαμε και τι γίνεται τώρα για να γυρίσουμε πίσω»; Βέβαια -όπως

αντιλαμβάνεστε- άπαξ και φύγεις, τελείωσε. Σε μερικές περιπτώσεις το λάθος είναι πολύ μεγάλο διότι ξεκινούν ανάποδα υπό το κράτος πανικού «Μην εγκλωβιστώ και πάω στα εξήντα πέντε σηκώνομαι και φεύγω τώρα αμέσως».

Σε κάθε περίπτωση, που είναι να κρίνουμε εάν πρέπει να φύγουμε σε σύνταξη ή όχι, περνάμε -όπως καταλαβαίνετε- από δυο φάσεις:

-Στην πρώτη φάση υποχρεωτικά μελετούμε εάν έχουμε την δυνατότητα να φύγουμε. Εάν δηλαδή, έχουμε συμπληρώσει τις προϋποθέσεις για να φύγουμε. Εάν δεν τις έχουμε συμπληρώσει δεν έχει έννοια να συζητούμε περαιτέρω, περιμένουμε να τις συμπληρώσουμε.

-Εάν, όμως, διαπιστώσουμε ότι έχουμε συμπληρώσει τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης αυτό δεν σημαίνει ότι φεύγουμε. Παίρνουμε μολύβι και χαρτά και κάνουμε λογαριασμό. Εάν φύγουμε θα πάρουμε τόσα, θα έχουμε τέτοιες απώλειες και επομένως, σε αυτή την περίπτωση θα πρέπει να κρίνουμε εάν οι συνθήκες καταρχήν, εγώ μιλάω για τις οικονομικές συνθήκες έτσι, γιατί προηγουμένως, προ καιρού, προ ημερών μια καθηγήτρια ήρθε στο γραφείο μου και μου είπε: «Ωραία όλα αυτά που μου λέτε, αλλά εμένα οικονομικά δεν με συμφέρει να φύγω, αλλά έχω και ένα άλλο πρόβλημα. Όταν πηγαίνω κάθε πρωί στην υπηρεσία μου και βλέπω έναν συνάδελφο μου, μου ανακατεύονται τα έντερα». Εδώ -όπως καταλαβαίνετε- συζήτηση επ' αυτού δεν μπορεί να γίνει. Δεν

είναι αρμοδιότητα δική μου, ούτε της Ολομέλειας να κρίνουμε, ο κάθε ένας πλέον έχει τα προσωπικά του κριτήρια και κρίνει εάν θέλει να μείνει. Η δική μου η προσέγγιση είναι καθαρά οικονομικής φύσεως, εάν δηλαδή, σε συμφέρει ή δεν σε συμφέρει να αποχωρήσεις από την υπηρεσία σου και κυρίως, εάν έχεις το πρόβλημα μην εγκλωβιστείς και αναγκαστείς να φύγεις σε μεταγενέστερο χρόνο και μήπως έχεις και απώλεια συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων. Σε αυτή την περίπτωση, λοιπόν, το ξεκαθαρίζω, για να προλάβω και αρκετά ερωτήματα που ξέρω ότι γίνονται γι' αυτό το θέμα, ότι εφόσον έχεις συμπληρώσει στις 31 Δεκεμβρίου του 2010 το συντάξιμο χρόνο μπορείς να φύγεις, «κλειδώνεις» το όριο ηλικίας που προβλέπεται, αλλά δεν υποχρεούσαι, όμως, να φύγεις. Είναι στην δική σου κρίση και ευχέρεια εάν θα φύγεις και πότε θα φύγεις. Ζημιά δεν έχεις, με βάση πάντοτε τα ισχύοντα αυτή τη στιγμή. Διότι εντάξει μην πω τώρα κάτι άλλο, η Ελλάδα ευρίσκεται σε μια φάση διαρκών μεταλλαγών.

Επομένως, όποιος μένει καλό είναι:

Πρώτον: Να μην επηρεάζεται βέβαια, από τον πανικό και να τα μαζεύει και να φεύγει. Και

Δεύτερον: Να έχει και τις «κεραίες» στραμμένες δεξιά και αριστερά για να δούμε τι αλλαγές πιθανολογούνται να συμβούν στο μέλλον. Επί του παρόντος εγώ δεν βλέπω αλλαγή επί του θέματος που συζητούμε τουλάχιστον για το 2011, αλλά σε κάθε

περίπτωση το τονίζω και αυτό, για να γίνει κατανοητό. Ένα λοιπόν, θέμα είναι αυτό.

Πάμε τώρα στην δεύτερη περίοδο την μεσαία χρονικά, την μεταβατική περίοδο από το 2011 μέχρι το 2014. Εδώ όπως θα το έχετε καταλάβει είναι μια περίοδος πλέον βάνουσης και βίαιης προσαύξησης - επαύξησης της επιδείνωσης των ορίων ηλικίας και των συντάξιμων χρόνων.

Εδώ θα σας θυμίσω ότι μόλις πριν από λίγες ημέρες ο Σαρκοζί στην Γαλλία πέρασε μια αλλαγή της νομοθεσίας για δυο χρόνια. Βέβαια, οι εφημερίδες έγραφαν ότι τα εξήντα τα έκανε εξήντα δυο, αλλά δεν είπαν όλη την αλήθεια γιατί και τα εξήντα πέντε τα έκανε εξήντα επτά. Εδώ περιορίστηκαν μόνο σε αυτό, εντάξει, τα διεθνή πρακτορεία έδιναν είδηση για τα εξήντα - εξήντα δυο, αλλά δεν είναι μόνο αυτή, η μεταρρύθμιση που έγινε στην Γαλλία ανέβασε κατά δυο έτη ολόκληρη την γκάμα των ετών και τα εξήντα πέντε τα πήγε στα εξήντα επτά χρόνια. Σε κάθε περίπτωση, έδωσε μια προσαύξηση δυο χρόνων, μια επιδείνωση δυο ετών στα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης.

Πώς την έδωσε, όμως, αυτή την επαύξηση, την επιδείνωση; Την έδωσε μέχρι το 2018, σε οκτώ χρόνια. Ήρθε και μας είπε δηλαδή, ότι για κάθε χρόνο τα όρια ηλικίας ανεβαίνουν κατά τέσσερις μήνες για κάθε χρόνο. Επομένως, για να καλύψει αυτά τα δυο χρόνια χρειάζεται μέχρι το 2018. Είναι μια περίοδος, η οποία είναι αρκετά μακριά και η οποία σε κάθε

περίπτωση, βέβαια, το να αυξάνεις κατά τέσσερις μήνες εντάξει είναι, οδηγεί σε μια επιδείνωση, δεν υπάρχει αμφιβολία, αλλά δεν είναι η επιδείνωση που έγινε εδώ.

Εγώ δεν θα ξεχάσω ποτέ, όταν είχε πρωτακουστεί, δεν σας αφορά άμεσα, αλλά είναι ενδεικτικό της όλης νοοτροπίας η οποία έγινε και η οποία οδήγησε και σε αλλαγές και για το T.S.A.Y. είναι όταν είχε πρωτακουστεί ότι μια γυναίκα τρίτεκνη δεν θα μπορούσε πλέον να φεύγει από το δημόσιο με εικοσαετία, ούτε χωρίς όριο ηλικίας, αλλά θα έφευγε πλέον και αυτή στα εξήντα πέντε της χρόνια. Έχω περίπτωση γυναίκας, η οποία «έφαγε» είκοσι τρία χρόνια προσαύξηση σε διάρκεια δυο ετών.

Θυμάμαι ένα βράδυ στις 02: 30' π.μ. περίπου ήταν η περίοδος των μεγάλων φημών που λεγόταν ότι θα γίνει αυτό, θα αλλάξει αυτό, θα αλλάξει εκείνο και μια καθηγήτρια στις 02: 30' η ώρα μετά τα μεσάνυχτα με πήρε τηλέφωνο στο σπίτι μου και μου λέει: «Με συγχωρείτε πάρα πολύ για την ώρα που σας παίρνω, αλλά είμαι έτοιμη να πηδήσω από το μπαλκόνι, είχα προγραμματίσει στην ζωή μου να πάρω σύνταξη το 2013, το μεγάλο μου παιδί είναι στην Αμερική και έχουμε προδιαγράψει την πορεία μας να φύγει η οικογένεια και να πάει στην Αμερική. Τώρα μια συνάδελφος μου είπε ότι πληροφορήθηκε απ το Υπουργείο Οικονομικών, ότι δεν θα μπορώ να φύγω το 2013, αλλά θα φύγω το 2028 δηλαδή, δεκαπέντε χρόνια μετά και μου είπε η γυναίκα εάν είναι έτσι, θα πηδήσω από το μπαλκόνι,

δεν μπορώ να το καταλάβω». Εντάξει - το έριξα λίγο στο αστείο- σας παρακαλώ -της λέω- μην πηδήσετε ακόμα, περιμένετε να έρθει το πρωί να δούμε τι μπορεί να συμβεί, να δούμε εάν είναι αλήθεια. Τελικά, η γυναίκα έμεινε, πήρε άδεια άνευ αποδοχών και έφυγε τώρα. Αλλά εν πάση περιπτώσει, η ουσία είναι, ότι αυτό που ακούστηκε σαν φήμη και η γυναίκα έχασε τον ύπνο της, τελικά νομοθετήθηκε. Τελικά, αυτό υπάρχει τώρα. Μια τρίτεκνη δηλαδή, η οποία συμπληρώνει τις προϋποθέσεις με βάση τη λογική αυτή που είπαμε, συμπληρώνω το συντάξιμο χρόνο, «κλειδώνω» το όριο ηλικίας, μια τρίτεκνη η οποία μέχρι το τέλος του 2010 συμπληρώνει τα είκοσι χρόνια, φεύγει χωρίς όριο ηλικίας όποτε θέλει. Μια, όμως, η οποία συμπληρώνει την εικοσαετία τον Ιανουάριο του 2011 φεύγει στα πενήντα δυο. Εάν τα συμπληρώνει τον Ιανουάριο του 2012 φεύγει στα πενήντα πέντε και εάν τα συμπληρώνει τον Ιανουάριο του 2013 φεύγει στα εξήντα πέντε. Επομένως, αυτό που η γυναίκα αυτή είχε ακούσει τελικά, νομοθετήθηκε, ισχύει πλέον τώρα, χωρίς θα έλεγα καμία.

Επομένως, όλη αυτή η περίοδος για όλα τα ταμεία είναι μια περίοδος βάνουσης επαύξησης των ορίων ηλικίας και των απαιτούμενων συντάξιμων χρόνων.

Εδώ υπάρχει ένα θέμα και θέλω να σας το πω από τώρα, γιατί πιθανότατα αφορά και αρκετούς από εσάς και αρκετές. Υπήρχε μέχρι τώρα η περίφημη συνταξιοδότηση λόγω 37ετίας. Με την

συμπλήρωση των τριάντα επτά χρόνων συντάξιμης υπηρεσίας -κάνω μια παρένθεση εδώ διότι και στο χολ προηγουμένως μου έγινε μια ερώτηση και μου γίνεται αυτή η ερώτηση και θέλω να το ξεκαθαρίσω από τώρα- όταν λέμε συντάξιμη υπηρεσία εννοούμε το άθροισμα των πραγματικών χρόνων υπηρεσίας και των επιτρεπόμενων πλασματικών ετών. Τα συντάξιμα έτη προκύπτουν εάν πάρουμε τα έτη πραγματικής υπηρεσίας και προσθέσουμε σε αυτά τα έτη πλασματικής υπηρεσίας, τα οποία προβλέπει ο Νόμος. Η αξία των πλασματικών χρόνων σε σχέση με τα πραγματικά χρόνια από την άποψη του υπολογισμού της σύνταξης είναι ίδια. Επομένως, όταν μιλούμε για συντάξιμα έτη -επειδή μου έγινε το ερώτημα αυτό, σας το λέω για να μην ξανά γίνει- όταν λέμε συντάξιμα έτη περιλαμβάνουμε και τα έτη, τα οποία προκύπτουν από την παροχή που κάνει ο Νόμος για τα πλασματικά χρόνια. Γι' αυτό και σε πολλές περιπτώσεις ο Νόμος μας λέει ότι αυτό το πλασματικό, αυτός ο αριθμός πλασματικών ετών υπάρχει γι' αυτή την κατηγορία, γι' αυτή την ομάδα συντάξιμου χρόνου, αλλά δεν υπάρχει για την άλλη, όπως είναι στην 37ετία. Ένας δημόσιος υπάλληλος για να βγάλει την 37ετία προσθέτει στα χρόνια της δημόσιας υπηρεσίας τα χρόνια που είχε προηγουμένως σε ιδιωτικά -στο Ι.Κ.Α. βασικά- και προσθέτει και τον χρόνο στρατιωτικής θητείας.

Στον ιδιωτικό τομέα, αντιθέτως, ένας οποιοσδήποτε ασφαλισμένος σε ένα άλλο ταμείο δεν κάνει αυτές τις

προσθήκες διότι έτσι το λέει ο Νόμος. Για παράδειγμα, ο χρόνος στρατιωτικής θητείας υπολογίζεται για την συμπλήρωση της 35ετίας, δεν υπολογίζεται για την συμπλήρωση της 37ετίας. Σε κάθε περίπτωση, εφόσον είχε συμπληρωθεί με βάση τις ισχύουσες ρυθμίσεις η 37ετία μπορούσε να φύγει χωρίς όριο ηλικίας. Αυτό έγινε επειδή ένας, ο οποίος έχει τριάντα επτά χρόνια -έχει κριθεί σε όλες τις Ευρωπαϊκές χώρες παρόμοια ρύθμιση- έχει προσφέρει στα ταμεία του σε ικανοποιητικό αριθμό χρόνων εισφορές, άρα του δίνουν αυτή την δυνατότητα, διότι αυτός εργάζεται από τα δεκαοκτώ του χρόνια, από μικρή ηλικία και του δίνουμε την δυνατότητα να φύγει πρόωρα.

Ο Νόμος έρχεται τώρα και μας λέει: «Ωραία, όσοι έχουν συμπληρώσει αυτή την περίφημη 37ετία μέχρι 31 Δεκεμβρίου του 2010 διατηρούν το δικαίωμα». Εάν, όμως, του λείπουν έστω και λίγες ημέρες; Από την 1^η Ιανουαρίου 2011 δεν υφίσταται πλέον αυτό το δικαίωμα. Έχω περίπτωση στην Λάρισα όπου κάποιος ασφαλισμένος μου είπε ότι εγώ συμπληρώνω τριάντα επτά χρόνια στις 07 Ιανουαρίου του 2011. Γι' αυτόν δεν ισχύει η 37ετία. Καταργείται από την 01 Ιανουαρίου του 2011. Έρχεται τώρα μια τροπολογία -σας την λέω έτσι, διότι πράγματι την είδατε- μια τροπολογία, την έχουν συντάξει και πρόκειται να την καταθέσουν τώρα στην Βουλή, επρόκειτο να περάσει μέχρι τέλος του Νοέμβριου, δεν πέρασε, όμως, είναι μάλλον στο νομοσχέδιο αυτό που περνάει την Τρίτη για τα

εργασιακά και προβλέπει αυτή την τροπολογία, ότι η 37ετία δηλαδή, η δυνατότητα συμπλήρωσης των τριάντα επτά συντάξιμων χρόνων παρατείνεται επί δυο χρόνια μέχρι το τέλος του 2012. Η τροπολογία είναι γραμμένη, υπάρχει η πρόθεση. Μου έκανε εντύπωση, όμως, όταν ρώτησα τον αρμόδιο Υπουργό πριν από μια εβδομάδα: «Έχεις την σιγουριά ότι θα την δεχτεί η Τρόικα»; Μου απάντησε: «Δεν θα πάρει μυρωδιά». Αντιλαμβάνεστε ότι αυτό δημιουργεί έναν προβληματισμό, εάν θα πάρει, ή δεν θα πάρει «μυρωδιά». Δεν θα το καταλάβουν από την Τρόικα, ότι περνάει αυτή η τροπολογία. Πάντως, για να είμαι δίκαιος πρέπει να πω ότι η τροπολογία έχει συνταχτεί, έχω πιστέψει ότι θέλουν να την περάσουν και θέλω να πιστεύω ότι τελικά θα την περάσουν τώρα μέσα στην επόμενη εβδομάδα. Οπότε σε αυτή την περίπτωση είναι, βέβαια, μια πρόοδος διότι όλοι εκείνοι που χάνουν την 37ετία επειδή ακριβώς τους χρειάζεται ακόμα ένα χρονικό διάστημα για να την συμπληρώσουν, θα βοηθηθούν. Αυτό ισχύει για όλα τα ταμεία χωρίς καμία απολύτως εξαίρεση.

Βέβαια, πάλι ευνοημένος θα βγει ο δημόσιος υπάλληλος, γιατί πάλι αυτός θα προσθέσει όλα αυτά τα χρόνια που του επιτρέπει ο Νόμος, αλλά σε κάθε περίπτωση όλοι θα έχουν την δυνατότητα να εφαρμόσουν την 37ετία, όπως αυτή εφαρμοζόταν μέχρι σήμερα. Αυτό, βεβαίως, είναι σαφές, αναφέρεται και στους ασφαλισμένους στο Τ.Σ.Α.Υ.

Επομένως, έχουμε πλέον μια προοπτική βελτίωσης της ρύθμισης για την 37ετία πάντοτε, βέβαια, μέσα στο πνεύμα, αυτό είναι βασικό πνεύμα και πρέπει να το έχετε υπόψη σας για όλες τις περιπτώσεις, ότι προϋπόθεση πλέον είναι η συμπλήρωση του συντάξιμου χρόνου με συνέπεια να «κλειδώνουμε» και το όριο ηλικίας, το οποίο προβλέπεται κατά την συμπλήρωση του συντάξιμου χρόνου. Δηλαδή, για την 37ετία το άνευ ορίου ηλικίας θα ισχύει για εκείνους, οι οποίοι θα καταφέρουν μέχρι το τέλος του 2012 να συμπληρώσουν τα τριάντα επτά συντάξιμα χρόνια. Αυτοί θα διατηρήσουν το δικαίωμα χωρίς όριο ηλικίας για να αποχωρήσουν.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Είπαμε ότι στην 37ετία για μεν το δημόσιο υπολογίζει τα πάντα, στην περίπτωση, όμως, του Τ.Σ.Α.Υ. και των άλλων ταμείων ισχύει η ρύθμιση, η οποία ισχύει και τώρα. Αναφερόμαστε επομένως, σε πραγματικά χρόνια, ούτε καν ο χρόνος στρατιωτικής υπηρεσίας για την 37ετία, για το Ι.Κ.Α., το Τ.Σ.Α.Υ. και τα άλλα ταμεία δεν λαμβάνεται υπόψη. Αυτό, βέβαια, γιατί πρέπει να είμαστε δίκαιοι ίσχυε και μέχρι τώρα, δεν το άλλαξε ο νόμος. Ο Νόμος απλώς δίνει μια παράταση με βάση, μάλλον να το πω αλλιώς για να σας γίνει κατανοητό πλήρως. Η 37ετία στην διαδοχική ασφάλιση δεν υπάρχει. Αυτό ίσχυε και μέχρι τώρα για τον ιδιωτικό τομέα, το Τ.Σ.Α.Υ. και τα λοιπά ταμεία.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Περιμένετε θα πάω και εκεί.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Θα παρακαλούσα οι ερωτήσεις να γίνουν στο τέλος για να μπορέσει να προχωρήσει.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Σημειώστε τις ερωτήσεις σας και θα τις υποβάλετε στο τέλος, αφού ολοκληρώσει ο κ. Ρωμανιάς την ομιλία του.

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Και γι' αυτό κάνω αυτές τις παρατηρήσεις για να προλάβω.

Έχουμε ακόμη δυο θέματα, τα οποία εγώ τουλάχιστον θέλω να τα «πιάσω» και για τα οποία θα δοθούν απαντήσεις.

Το ένα θέμα είναι οι επικουρικές συντάξεις και σε συνδυασμό με το κεφάλαιο των επικουρικών συντάξεων και το κομμάτι που πληρώνουν οι μονοσυνταξιούχοι στο Τ.Σ.Α.Υ. και που εν πάση περιπτώσει, αυτή τη στιγμή ευρίσκεται σε κάποια εξέλιξη.

Το δεύτερο κομμάτι, το οποίο επίσης, είναι χρήσιμο είναι ακριβώς αυτό το ερώτημα που έγινε και που δεν μπορούμε να το αφήσουμε να περάσει έτσι, είναι οι δυνατότητες εξαγορών.

Διότι είπαμε πριν από λίγο, ότι εγώ τουλάχιστον καταλαβαίνω ότι το 2011 θα ξεκινήσει από τον Ιανουάριο κιόλας με ένα μαζικό κύμα εξαγορών. Στα ταμεία θα γίνονται «ουρές» ακριβώς για να κάνουν χρήση αυτών των δυνατοτήτων εξαγορών, γιατί είπαμε πριν από λίγο, ότι ο πλασματικός χρόνος αξίζει το ίδιο με τον πραγματικό, σε ό,τι αφορά στον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης, όχι πάντα στην θεμελίωση, αλλά σε κάθε περίπτωση, στον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης.

Να ξεκινήσω με το πρώτο, το οποίο θα το καλύψω γρήγορα. Μου έχει τεθεί πάρα πολλές φορές το ερώτημα σε Ημερίδες, τις οποίες έχουμε κάνει με ασφαλισμένους του Τ.Σ.Α.Υ., τι θα γίνει με την εισφορά, την οποία πληρώνουν οι μονοσυνταξιούχοι για την βελτίωση αυτού του κομματιού της συντάξεως. Και βέβαια, η ανησυχία έχει προέλθει και η ανησυχία μου αυτή εκφράστηκε ρητά και σε μια ημερίδα με τους φαρμακοποιούς και μάλιστα, μου εκφράστηκε με τρόπο έτσι -πως να το πω- απόλυτο, ότι: «Μήπως πρέπει να σταματήσουμε να πληρώνουμε αυτή την εισφορά, διότι τι έννοια έχει πλέον για τους μονοσυνταξιούχους αυτό το επίδομα»;

Θέλω να πω καταρχήν, ότι αυτό δεν είναι επικουρικό. Δεν έχει να κάνει με τις επικουρικές συντάξεις. Ο Νόμος προβλέπει ο 3863 ότι μέσα στο 2011 θα γίνουν αναλογιστικές μελέτες για όλες τις επικουρικές συντάξεις. Και θα έχουμε -θα έλεγα- έναν μεγάλο αριθμό κατάργησης ταμείων. Δεν υπάγεται σε αυτή την διαδικασία το κομμάτι των μονοσυνταξιούχων σε αυτή την ειδική εισφορά που καταβάλλεται. Δεν είναι επικουρική σύνταξη. Είναι ένας λογαριασμός, ο οποίος ξεκίνησε με κάποιες προοπτικές. Το πρόβλημα αυτού του λογαριασμού είναι, ότι ενώ όταν ξεκίνησε σε ποσοστό πλησίαζε την σύνταξη την κανονική, στην συνέχεια έχει εκφυλιστεί και έχει πέσει πάρα πολύ. Αυτό είναι το

ερώτημα, λοιπόν, σε συνδυασμό με το τι θα γίνει εάν το υπολογίσουν για επικουρική σύνταξη.

Πρώτον: Δεν είναι επικουρική σύνταξη. Δεν υπάγεται στην ρύθμιση του άρθρου ή 15, ή 17 του Ν. 3863 που μας λέει ότι: «Όλα τα επικουρικά θα κριθούν και αναλόγως θα καταργηθούν, ή θα μειωθούν οι παροχές και λοιπά», δεν υπάγεται εδώ. Βεβαίως, δεν αποκλείω κάποιον «αρρωστημένο» εγκέφαλο την τελευταία στιγμή να δημιουργήσει τέτοιο θέμα, ο Νόμος, όμως, δεν προβλέπει τέτοια ρύθμιση. Αυτή τη στιγμή έγινε κάτι άλλο. Το πρόβλημα είναι άλλο, ότι έχει υποβαθμιστεί η αξία του και θα έλεγα ότι η (ποσοτική μου αποτίμηση) σε καταβαλλόμενη παροχή έχει υποβαθμιστεί πάρα πολύ. Εδώ, βέβαια, είναι θέμα και των Ενώσεων των δικών σας, κάποια στιγμή να σταματήσουν τον κατήφορο. Στο ερώτημα εάν εξακολουθήσω να πληρώνω, ή να μην εξακολουθήσω να πληρώνω, λέμε θα εξακολουθήσεις να πληρώνεις γιατί υπάρχει θεμελιωμένο δικαίωμα. Δεν μπορεί να έρχεται ένας μόνος του και να λέει: «Εγώ σταματώ να πληρώνω διότι προβλέπω ότι δεν αξίζει, ή ότι θα μου το καταργήσουν, ή οτιδήποτε άλλο». Επομένως, εδώ είναι η ισχύς του Νόμου επαρκής, δεν κλονίζεται από τον καινούργιο Νόμο και σε κάθε περίπτωση πρέπει να σηκώσετε τα «μανίκια» και οι Ενώσεις και εσείς και η Ομοσπονδία, όλοι για να επαναφέρετε αυτή την εισφορά πλέον στην κανονική της αποστολή και (να έχουμε) αναβάθμιση

του ποσού της καταβαλλόμενης πλέον παροχής γι' αυτό το λόγο.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Όχι, είπαμε πριν από λίγο, ότι η κοινωνική ασφάλιση είναι υποχρεωτική. Θα είναι παρακινδυνευμένο κάτι τέτοιο. Οι πιθανότητες να κερδίσει είναι ελάχιστες. Επομένως, δεν υπάρχει λόγος να το «παίξει». Εγώ προσωπικά δεν καταλαβαίνω γιατί ένα δικαίωμα, το οποίο υπάρχει το έχουμε αφήσει να έχει υποβαθμιστεί. Αυτό που πρέπει να επιδιωχθεί είναι η αναβάθμιση στην αρχική του αποστολή αυτό του λογαριασμού, αυτής της εισφοράς. Και όχι, να πάμε οι ίδιοι και να παραδεχτούμε ότι δεν...δεν...και επομένως, δώσε μου τα χρήματα πίσω. Δώσε μου τα χρήματα πίσω καταρχήν, επειδή είναι μέσα στο πλαίσιο της κοινωνικής ασφάλισης μπορεί να χαρακτηριστεί ότι είναι κομμάτι της κοινωνικής ασφάλισης, οι πιθανότητες είναι 90% να γίνει αυτό και στα δικαστήρια ποτέ δεν μπορείς να είσαι σίγουρος, έτσι; Ποτέ δεν μπορείς να είσαι σίγουρος, πάντα κρίνεται από την κρίση, την οποία έχουν οι συγκεκριμένοι δικαστές. Σε κάθε περίπτωση, για εμένα η λύση είναι αλλού. Αναβάθμιση αυτής της λειτουργίας στην καταστατική της αποστολή και όχι, αποδοχή της μείωσης, η οποία με την πάροδο του χρόνου έχει επέλθει.

Το δεύτερο θέμα είναι ακριβώς το θέμα των δυνατοτήτων εξαγορών. Οι εξαγορές αυτές καταρχήν, δεν είναι κάτι

καινούργιο, προβλέπονταν και από διάφορους Νόμους κατά το παρελθόν.

Εγώ έχω διατελέσει Διοικητής και Διευθυντής διαφόρων ταμείων κατά καιρούς και ενθυμούμαι ότι παλαιότερα πριν από το Νόμο Μάνου- Σουφλιά, μάλλον Μάνου, γιατί ο Σουφλιάς είχε τον προηγούμενο Νόμο, υπήρχε η δυνατότητα στα Διοικητικά Συμβούλια των ταμείων να καθορίζουν ποιους χρόνους αναγνωρίζουν ως συντάξιμους και πλασματικούς χρόνους.

Ενθυμούμαι, λοιπόν, ότι όταν ήμουν Διευθυντής στο ταμείο της ΔΕΗ είχα αναγνωρίσει με απόφαση του Διοικητικού μου Συμβουλίου, με εισήγηση δική μου, την οποία αποδέχτηκε το Διοικητικό Συμβούλιο τον χρόνο απεργίας, με μια, βέβαια, εξαγορά. Είχα βάλει ένα ποσοστό εξαγοράς για να μπορεί ο ασφαλισμένος να πληρώσει για τον χρόνο απεργίας και να τον αναγνωρίσει. Ο Νόμος στην συνέχεια του Μάνου κατάργησε αυτή την δυνατότητα. Μιλούμε για τις ρυθμίσεις του 2084, ο οποίος μας είπε ότι πλέον οι χρόνοι που μπορείς να εξαγοράσεις και να χαρακτηριστούν πλασματικοί - θεμελιωτικοί είναι συγκεκριμένοι και τους ανέφερε, είναι αυτός...και αυτός ... και αυτός. Δεν υπήρχε δυνατότητα είναι το άρθρο 40 του Ν. 2084, το οποίο καθορίζει πλέον ρητά ποιοι χρόνοι μπορούν να αναγνωριστούν, ή να εξαγοραστούν ως πλασματικοί.

Αυτή η ρύθμιση, η οποία εξακολουθούσε να ισχύει μέχρι τώρα, έρχεται και την αλλάζει τώρα καταρχήν, η παράγραφος 18 του

άρθρου 10 του Ν. 3863. Καθορίζει δεκατρία είδη πλασματικού χρόνου. Αντιλαμβάνεστε ότι δεν ισχύουν και τα δεκατρία είδη για όλους. Το καταλαβαίνουμε αυτό, δεν χρειάζεται συζήτηση, χρόνος κύησης και λοχείας που μας λέει δεν αφορά στους άνδρες. Εάν και γι' αυτό έχει δημιουργηθεί θέμα όσο και εάν φαίνεται σε εσάς περίεργο αυτό. Γιατί ήρθαν μερικοί άνδρες και είπαν κοινοτικό δίκαιο και λοιπά, γιατί η γυναίκα μου να έχει, εντάξει είναι εκτός πραγματικότητας, αλλά αυτή την πραγματικότητα την έχει καταστήσει πλέον αφόρητη η ρύθμιση που έχει κάνει η αντίστοιχη του Ν. 3865 και αφορά στους δημόσιους υπάλληλους.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, οι χρόνοι που αναγνωρίζονται χωρίζονται σε τρεις κατηγορίες αυτά τα δεκατρία είδη πλασματικού χρόνου. Χωρίζονται:

-Σε εκείνους τους χρόνους, οι οποίοι βοηθούν να συμπληρωθεί ο χρόνος θεμελίωσης του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, αλλά δεν υπολογίζονται ως χρόνοι βελτίωσης της σύνταξης.

-Η δεύτερη ομάδα αντιθέτως είναι οι χρόνοι, οι οποίοι βοηθούν να μεγαλώσει η σύνταξη, αυξητικοί χρόνοι της σύνταξης, αλλά δεν είναι θεμελιωτικοί. Και

-Η τρίτη ομάδα είναι οι χρόνοι αυτοί, οι οποίοι τα έχουν και τα δύο. Είναι χρόνοι που κάνουν και θεμελίωση, συμπλήρωση του χρόνου θεμελίωσης, συμπλήρωση του συντάξιμου χρόνου, αλλά και προσαυξητικοί της σύνταξης.

Καταρχήν, να πούμε ότι αυτές οι ρυθμίσεις αρχίζουν να εφαρμόζονται από την 01 Ιανουαρίου του 2011 και πέρα. Δεν ισχύουν μέχρι το τέλος του 2010. Καμία εξαγορά από αυτές δεν μπορεί να διεκδικηθεί, να αξιωθεί πριν λήξει ο χρόνος ο τρέχον. Από την 01^η Ιανουαρίου, λοιπόν, ο κάθε ένας μπορεί να επιλέγει τι τον βολεύει, η θεμελίωση, η βελτίωση, και τα δυο από τους χρόνους αυτούς και να κάνει την επιλογή του.

Δεύτερον: Χαρακτηριστικό και κεντρικό σημείο είναι, ότι ο Νόμος μας λέει ότι αυτοί οι χρόνοι που αρχίζουν να εξαγοράζονται, ή να αναγνωρίζονται από την 01^η Ιανουαρίου 2011 και μετά, αυτοί οι χρόνοι ισχύουν μόνο για εκείνες και για εκείνους, οι οποίοι δεν έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι το τέλος του 2010. Δηλαδή, δεν έχουν συμπληρώσει τα συντάξιμα χρόνια μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010. Αυτό σημαίνει, λοιπόν, ότι εάν κάποιος, ή κάποια έχει συμπληρώσει μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου του 2010 τα απαιτούμενα κατά περίπτωση συντάξιμα έτη, να ξεχάσει τις εξαγορές από το 2011 και πέρα. Διότι αυτές οι εξαγορές -ξανά λέω- το λέει ρητά ο Νόμος. γίνονται για να διευκολυνθούν εκείνοι, οι οποίοι δεν έχουν θεμελιώσει, να θεμελιώσουν από το 2011 και πέρα. Αυτές οι εξαγορές των δεκατριών ειδών έχουν ένα συνολικό ύψος, το οποίο μπορεί κανείς να εξαγοράσει. Λέει ο Νόμος το πολύ τέσσερα χρόνια πάσης φύσεως, σε αυτά τα τέσσερα χρόνια περιλαμβάνονται οποιεσδήποτε δυνατότητες εξαγοράς, οποιουσδήποτε είδους πλασματικού χρόνου. Συνολικά

είναι μέχρι τέσσερα χρόνια. Το 2012 είναι μέχρι πέντε χρόνια. Εννοείται όχι, τέσσερα το 2011 και άλλα πέντε το 2012, αλλά συνολικά, πέντε. Το 2013 μέχρι έξι και από το 2014 και πέρα μέχρι επτά. Συνολικά δηλαδή, έχουμε δυνατότητα εξαγοράς επτά χρόνων. Αυτό σημαίνει, λοιπόν, ότι από το 2011 και πέρα, επιλέγει ο κάθε ένας τι τον βολεύει. Διαρκεί επίσης η υπηρεσία του, η ασφάλιση του η τρέχουσα, επομένως, προσθέτει και από εκεί συντάξιμο χρόνο και βελτιώνει την σύνταξη του, ή συμπληρώνει τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης από εκεί και πέρα.

Ειδικά για τους άνδρες και ειδικά, για το θέμα της στρατιωτικής θητείας, θέλω να πω ότι υπάρχει εδώ μια σύγχυση, η οποία καλό είναι να ξεκαθαριστεί από τώρα. Η εξαγορά του χρόνου της στρατιωτικής θητείας προβλέπεται και τώρα. Είναι μια ρύθμιση, την οποία δεν περιμέναμε να έρθει το 2011 για να εφαρμοστεί. Προβλέπεται και τώρα με συγκεκριμένους όρους. Καταρχήν, ο άνδρας μπορεί να εξαγοράσει μέχρι τρία χρόνια, βέβαια, εάν έχει υπηρετήσει λιγότερο, θα πάρει λιγότερο.

Δεύτερον: Δεν είναι υποχρεωμένος να εξαγοράσει όλο τον χρόνο. Μπορεί να εξαγοράσει ό,τι του λείπει για να συμπληρώσει τον συντάξιμο χρόνο.

Επομένως, στην περίπτωση αυτή εάν κρίνει ότι έχει υπηρετήσει δυόμιση χρόνια, είκοσι επτά- είκοσι οκτώ μήνες και ότι του χρειάζεται ένας μήνας, θα πάει να εξαγοράσει

τον έναν μήνα. Θα κάνει την αίτηση και μετά από κάποιο χρονικό διάστημα, το οποίο κυμαίνεται από έξι μήνες έως ενάμιση χρόνο, θα του έρθει η απάντηση και στην απάντηση θα του λέει ότι: «Έγινε δεκτό το αίτημα σου και κοστολογήθηκε τόσο. Εάν το πληρώσεις σε ένα τρίμηνο θα έχεις έκπτωση 15%. Εάν δεν το πληρώσεις ολόκληρο στο τρίμηνο, θα το πληρώσεις ολόκληρο το ποσό χωρίς έκπτωση σε ένα χρονικό διάστημα τώτων μηνών, όσοι είναι οι εξαγοραζόμενοι μήνες». Αυτό του δίνει την δυνατότητα να πιστώσει τον χρόνο αυτό στο 2010. Ένας άνδρας δηλαδή, που έχει τριάντα τρία συντάξιμα και είναι επάνω από πενήντα οκτώ, έχει κλείσει το πεντηκοστό όγδοο έτος της ηλικίας και στο Τ.Σ.Α.Υ. μπορεί, εξαγοράζοντας τον χρόνο της στρατιωτικής θητείας μέσα στο 2010, εφόσον ο χρόνος αυτός είναι δυο χρόνια, να συμπληρώσει την 35ετία μέσα στο 2010 και επομένως, έχει το αντίστοιχο όριο ηλικίας που προβλέπεται.

Σε κάθε περίπτωση, έχει το δικαίωμα αυτός ο άνδρας να μην κάνει την εξαγορά μέσα στο 2010 γιατί ο Νόμος την παρέχει πλέον με άλλους όρους εν μέρει με άλλους όρους από το 2011 και πέρα. Ποιοι είναι αυτοί οι εν μέρει άλλοι όροι; Είναι μια περαιτέρω έκπτωση 30% και βέβαια, η έκπτωση μετά από δυο χρόνια πάλι πάει στο 50%. Τι σημαίνει αυτό; Ότι εάν πάει να κάνει την εξαγορά το 2011 θα γίνει το κοστολόγιο, θα αφαιρεθεί το 30% από το κοστολόγιο και το ποσό που θα προκύψει θα του πουν: «Έλα, πλήρωσε το τώρα μέσα σε ένα

τρίμηνο και θα έχεις έκπτωση 15%, ή σε τόσους μήνες όσοι είναι οι εξαγοραζόμενοι μήνες χωρίς έκπτωση». Αντιλαμβάνεστε ότι εδώ η ονομαστική έκπτωση από το 2011 και πέρα θα είναι 45%, δεν θα είναι ακριβώς 45%, διότι το 15% θα είναι επί του κοστολογίου μείον το 30% που θα προηγηθεί, θα είναι 42% το πραγματικό, 41% πόσο βγαίνει, εν πάση περιπτώσει θα είναι πολύ μεγαλύτερη η έκπτωση από το 2011 και πέρα. Εάν δεν τον ενδιαφέρει, λοιπόν, να συμπληρώσει τα τριάντα πέντε χρόνια μέσα στο 2010, δεν πειράζει θα πάει να κάνει την εξαγορά το 2011 και θα έχει αυτό το κέρδος το οικονομικό της εξαγοράς του χρόνου της στρατιωτικής θητείας.

Αρα, λοιπόν, εάν ο άνδρας θέλει να φύγει για τον Α, ή Β' λόγο μέσα στο 2010, βέβαια, ο Νόμος του παρέχει την δυνατότητα αυτή την εξαγορά να την κάνει μέχρι το 2013, εννοείται ότι αυτό δεν εξυπηρετεί αυτόν που θέλει να φύγει στο 2010. Αυτός που θέλει να φύγει στο 2010 θα πρέπει να πάει να την κάνει από τώρα. Θα μου πείτε μα πέρασε το 2010. Δεν έχει σημασία, μπορεί να πάει να κάνει την αίτηση, να καταθέσει την αίτηση πριν από τις 31 Δεκεμβρίου, «τρέχει» από την ημερομηνία που κατέθεσε την αίτηση για να εξασφαλίσει την 35ετία μέσα στο 2010, εάν θέλει να φύγει, εάν δεν θέλει να φύγει μπορεί να την κάνει και μετά. Και εγώ θα έλεγα να την κάνει μετά, γιατί θα έχει το όφελος περαιτέρω του 30% στο ποσό της έκπτωσης που υπάρχει.

Μέσα σε αυτά τα δεκατρία (είδη) πλασματικού χρόνου είναι και ο χρόνος σπουδών. Ο χρόνος σπουδών σε άλλες χώρες, έχω υπόψη μου την Γερμανία, όπου τελειώνοντας το Πανεπιστήμιο σου δίνει και μια βεβαίωση, την οποία την πηγαίνεις στο ασφαλιστικό σου ταμείο όταν πιάσεις μετά δουλειά και όταν είναι να πάρεις σύνταξη συνυπολογίζεται και αυτή ως συντάξιμος χρόνος. Στην Ελλάδα υπάρχει παρόμοια ρύθμιση σε ορισμένες περιπτώσεις ευκαιριακές -θα έλεγα- αλλά δεν υπάρχει γενική ρύθμιση. Και δεν υπήρχε γενική ρύθμιση, διότι δεν σας κρύβω και εγώ που σε πολλές περιπτώσεις ήμουν μέλος παρόμοιων επιτροπών λέγαμε αναγνώριση σπουδών και έρχονταν εκείνοι που δεν είχαν σπουδές, είτε με οργανωμένους Συλλόγους και μας έλεγαν: «Γιατί; Γιατί αυτοί να μπορούν να εξαγοράσουν τον χρόνο σπουδών και σε εμένα που δεν έχω σπουδές να μην μου δίνεις κάτι ανάλογο»; Τέλος πάντων, αυτή η κοινωνική -θα έλεγα- εναντίωση μέχρι τώρα δεν επέτρεπε την γενική αναγνώριση του χρόνου σπουδών. Ο Νόμος τι προβλέπει; Είναι ένα από τα δεκατρία είδη. Εννοείται, βέβαια, ότι υπόκειται σε δυο περιορισμούς: -Ο πρώτος περιορισμός είναι, ότι εκείνοι, οι οποίοι έχουν θεμελιώσει δικαίωμα μέχρι το 2010 δεν μπορούν να κάνουν καμία εξαγορά σπουδών όπως δεν μπορούν να κάνουν και καμία εξαγορά κανενός είδους από τα πλασματικά είδη, εκτός εάν αυτά προβλέπονται ήδη με το άρθρο 40 του Ν. 2084 και επομένως, ισχύουν και πριν από τον καινούργιο Νόμο. Και

-Ο δεύτερος περιορισμός είναι, ότι και εδώ ο χρόνος σπουδών υπόκειται στο γενικό περιορισμό, ότι σε κάθε περίπτωση δεν μπορεί να ξεπεράσει τα τέσσερα χρόνια το 2011, ή τα πέντε χρόνια το 2012, ή τα έξι χρόνια για το 2013 συνολικά μαζί με όλες τις άλλες εξαγορές, οι οποίες μπορούν να γίνουν.

Εδώ, βέβαια, υπάρχει και ένα άλλο θέμα, επειδή είπα πριν από λίγο, ότι και ο χρόνος σπουδών και η στρατιωτική θητεία με τους όρους του πεντηκοστού ογδού έτους συμπληρωμένου, αλλά και στις δυο περιπτώσεις και σπουδών και θητείας έχουμε διπλή -θα έλεγα- επίπτωση δηλαδή, και θεμελιώνεις και βελτιώνεις και συμπληρώνεις τον χρόνο που απαιτείται για να θεμελιώσεις δικαίωμα και επιπλέον, έχεις αύξηση στην σύνταξη, βελτίωση.

Τίθεται ένα ερώτημα με δεδομένο το ότι έχουμε τα τέσσερα χρόνια συνολικά, ένας που έχει σπουδές, ο οποίος δεν έχει θεμελιώσει δικαίωμα το 2010 και πάει να το θεμελιώσει από το 2011 και πέρα και έχει σπουδές και έχει και στρατιωτική θητεία, τι θα εξαγοράσει, την στρατιωτική θητεία, ή τις σπουδές; Η απάντηση προκύπτει από το κοστολόγιο, η αξία είναι ίδια. Η αξία δηλαδή, θεμελιωτικό και το ένα, θεμελιωτικό και το άλλο και στην μια και στην άλλη περίπτωση προσαυξητικό και το ένα και το άλλο, αλλά τι πληρώνεις για να κάνεις εξαγορές;

Ακούστε, λοιπόν. Ο Νόμος προβλέπει ότι εάν κάνεις εξαγορά του χρόνου σπουδών θα πληρώσεις ένα 20% επί του ποσού που

προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό επί 25 του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη. Μέχρι πριν από λίγο το ημερομίσθιο ήταν 33,00 ΕΥΡΩ, ήταν 33,04 ΕΥΡΩ. Με την καινούργια Συλλογική Σύμβαση έγινε 35, τόσο. Επομένως, έχουμε για βάση υπολογισμού επτακόσια πενήντα έως οκτακόσια τριάντα, οκτακόσια τριάντα τρία βγαίνει με τη νέα ρύθμιση ΕΥΡΩ, 20% επί των οκτακοσίων τριάντα τριών ΕΥΡΩ. Εάν υπολογίσεις, όμως, 20% επί της βάσεως υπολογισμού ...

Ταυτόχρονες συγκεχυμένες συζητήσεις

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Αυτό είναι η μηνιαία επιβάρυνση. Μιλούμε για μηνιαία επιβάρυνση. Το οκτακόσια τριάντα τρία -για να μην έχετε καμία τέτοιου είδους ερώτηση- είναι μηνιαίο, επομένως το 20% επί του μηνιαίου ποσού. Αυτό που σας είπα τώρα βγαίνει γύρω στα εκατόν σαράντα πέντε ΕΥΡΩ περίπου το μήνα επιβάρυνση. Εάν κάνεις τους λογαριασμούς είναι περίπου εκατόν σαράντα πέντε ΕΥΡΩ τον μήνα. Εάν εξαγοράσεις την στρατιωτική θητεία πάλι 20% είναι. Εδώ υπάρχει μια άλλη ανωμαλία τώρα, την λέμε για να μην τα παραλείψουμε, ο δημόσιος υπάλληλος θα πληρώσει 6,67%, όλα τα άλλα τα ταμεία θα πληρώσουν 20%, διότι ο Ν. 1358 από το 1983 που αναγνώρισε είπε ότι ο ασφαλισμένος για να κάνει την εξαγορά της θητείας πληρώνει το σύνολο των εισφορών εργαζόμενου και εργοδότη. Η εισφορά του εργαζόμενου είναι 6,67%, του εργοδότη είναι 13,33%. Επομένως, το 13,33 και το 6,67 μας

κάνει 20%. Στο δημόσιο είναι 6,67% η εισφορά του εργαζόμενου και μηδέν του εργοδότη.

Επομένως, χωρίς να λέει ο Νόμος, ότι ο δημόσιος πληρώνει τόσο, καταλήγει να γίνεται αυτή η πληρωμή. Εννοείται ότι η στρατιωτική θητεία σε όλες τις άλλες χώρες της Ευρώπης αναγνωρίζεται δωρεάν, διότι θεωρείται χρόνος παροχής υπηρεσιών προς την πατρίδα και επομένως, το ελάχιστο λένε οι άλλες νομοθεσίες, που μπορεί να κάνει η Πολιτεία είναι αυτό τον χρόνο που δεν δούλευες, που δεν μπορούσες να δουλεύεις γιατί υπηρετούσες την πατρίδα, έρχεται και σου τον θεωρεί συντάξιμο χρόνο. Και στην Ελλάδα υπήρχε αυτή η ρύθμιση, η οποία, βέβαια, καταργήθηκε. Δημόσιοι υπάλληλοι, οι οποίοι συμπλήρωσαν εικοσιπενταετή υπηρεσία μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1997 αυτοί, βέβαια, έχουν μείνει ελάχιστοι ακόμα, αλλά δεν πληρώνουν στρατιωτική θητεία, είναι δωρεάν, αντί, λοιπόν, να την επεκτείνει η Ελληνική Πολιτεία την κατάργησε. Και έχουμε επιβάρυνση πλέον συνεχώς.

Για να επανέλθω, λοιπόν, σε αυτό που συζητούσαμε, εάν κάνεις την εξαγορά της στρατιωτικής θητείας θα πληρώσεις το 20% επί του μισθού που έχεις επί της κλίμακας που βρίσκεσαι κατά τον χρόνο που υποβάλεις την αίτηση, με πλαφόν τα δυο τετρακόσια τριάντα. Έτσι με πλαφόν τα δυο τετρακόσια. Άρα, εάν ευρίσκεσαι σε αυτό το ύψος και έχεις χίλια οκτακόσια, δυο χιλιάρια η βάση υπολογισμού του 20% θα είναι τα χίλια οκτακόσια, ή τα δυο χιλιάδες ΕΥΡΩ, ενώ στις σπουδές είναι

τα οκτακόσια τριάντα ΕΥΡΩ. Άρα, δεν συζητείται. Εάν είναι να κάνετε εξαγορά στρατιωτικής θητείας, ή σπουδών με τυφλά τα μάτια θα προτιμήσετε τις σπουδές. Και εάν δεν φτάνουν οι σπουδές..

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Από το 2011 και πέρα, το είπαμε αυτό είναι να μην το ξανά πω πάλι γιατί χάνουμε χρόνο.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Θα σας το πω.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Θα παρακαλούσα για να μην χάνουμε την ροή της συζητήσεως, να υποβληθούν στο τέλος οι ερωτήσεις για να διευκολύνουμε, γιατί θα απαντηθούν ενδιάμεσα πολλά ερωτήματα. Ευχαριστώ.

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Ο Νόμος μας λέει ότι ειδικά στον χρόνο σπουδών εξαγοράζονται και μάλιστα, έχει μια παράλειψη, δεν μας λέει με την προϋπόθεση, ότι «πήρες πτυχίο» και ήρθε η ερμηνευτική εγκύκλιος και λέει «εννοείται ότι πρέπει να έχεις πτυχίο», για εμένα είναι λάθος, διότι όταν ο Νόμος λέει κάτι, ισχύει αυτό που λέει ο Νόμος και όχι, το άλλο. Τίποτε δεν εννοείται. Εν πάση περιπτώσει, μας λέει ότι: Αναγνωρίζονται, εξαγοράζονται τα χρόνια σπουδών σε ανώτατες σχολές της ημεδαπής, ή της αλλοδαπής, στην δεύτερη περίπτωση πρέπει να είναι αναγνωρισμένες μέσω του ΔΙΚΑΤΣΑ ή του ΔΟΕΤΑΠ -όπως λέγεται τώρα- ή μέσα σε επαγγελματικές σχολές μόνο Ελληνικές σε αυτή την δεύτερη περίπτωση.

Εδώ, βέβαια, ο Νόμος δίνει όρια. Επομένως, είναι για τα χρόνια σπουδών. Δεν κάνει μια διάκριση να μας πει εάν έχεις και ντοκτορά, εάν έχεις και MASTER, ή δεν ξέρω και εγώ τι άλλο, δεν κάνει αυτή την διάκριση. Η διατύπωση, όμως, του Νόμου μας δίνει την αίσθηση, ότι είναι τα χρόνια κανονικών σπουδών τουλάχιστον αυτά που χρειάζονται, σύμφωνα με το πρόγραμμα της κάθε σχολής.

Κατά την δική μου την ερμηνεία δεν αποκλείεται και η χρήση του διδακτορικού, αλλά εντάξει αυτό είναι μια. Μην ξεχνάμε ότι αυτή η ρύθμιση είναι καινούργια. Δεν έχει εφαρμοστεί ακόμη και επομένως, μέχρι να αρχίσει να εφαρμόζεται θα χρειαστεί να ξεκαθαριστούν αρκετά γκρίζα σημεία, τα οποία υπάρχουν σε αυτή την ρύθμιση. Σε κάθε περίπτωση, όμως, όπως είναι διατυπωμένος ο Νόμος για το 2011 έχεις την δυνατότητα τεσσάρων χρόνων. Επομένως, εάν η σχολή έχει κανονικό πρόγραμμα τεσσάρων χρόνων εξαντλείται εκεί η δυνατότητα.

Εγώ νομίζω ότι εδώ θα πρέπει να σταματήσω και εφόσον υπάρχουν ερωτήματα είτε γενικά, είτε και προσωπικά, ευχαρίστως σε όση έκταση μπορώ να απαντήσω. Κάποιος, όμως, από το Προεδρείο θα πρέπει να δίνει το λόγο.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Θα χρειαστούμε ένα μικρόφωνο για τους συναδέλφους, οι οποίοι θα θελήσουν να υποβάλουν τις ερωτήσεις τους. Ας πάμε, παρακαλώ, με μια σειρά.

Ακολουθούν Ερωτήσεις- Απαντήσεις- Συζήτηση

ΥΦΑΝΤΗΣ: Και ξεκινάμε με την κα. Γιαννακοπούλου, η οποία έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: (ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ Ε.Ο.Ο. ΣΤΗΝ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τ.Σ.Α.Υ.): Καλημέρα σας. Πιστεύω σαν Εκπρόσωπος της Ομοσπονδίας στην Διοικούσα Επιτροπή του Τ.Σ.Α.Υ., έχω κωδικοποιήσει κάποια ερωτήματα, τα οποία έχουν τεθεί από αρκετούς συναδέλφους και ίσως καλύψουν αρκετούς από το ακροατήριο. Καταρχήν, να ευχαριστήσουμε τον κ. Ρωμανιά για την εξαιρετική παρουσίαση γενικά του ασφαλιστικού που μας έκανε, απλά, θέλουμε λιγάκι περισσότερο να επικεντρώσουμε στο Τ.Σ.Α.Υ. και θα ξεκινήσω από το τελευταίο από την αναγνώριση ετών, κ. Ρωμανιά.

Πώς μπορεί εμάς, το Τ.Σ.Α.Υ., να μας διευκολύνει αυτή η αναγνώριση ετών; Να πάρουμε δηλαδή, την περίπτωση που μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010 δεν έχει κάποιος θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα, από το 2011 και μετά, πως μπορούμε να «εκμεταλλευτούμε» τα τριάντα πέντε χρόνια και τα πενήντα οκτώ χρόνια για τις γυναίκες, ή τα εξήντα χρόνια για τους άνδρες, χρησιμοποιώντας την αναγνώριση των ετών σπουδών.

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Απαντώ σε ένα-ένα .

ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ναι, καλύτερα.

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Για να μην τα μπλέξουμε μετά. Είπα νωρίτερα ότι αυτή η αναγνώριση σπουδών έχει διπλή επίπτωση.

Η πρώτη επίπτωση είναι, ότι προσθέτεις χρόνια και να μην ξεχνούμε ότι το ύψος της σύνταξης προκύπτει από την συνεκτίμηση δυο παραμέτρων:

Η μια παράμετρος είναι η βάση υπολογισμού η οικονομική. Και -Η δεύτερη παράμετρος είναι τα χρόνια. Όσο πιο πολλά χρόνια έχεις τόσο μεγαλύτερη είναι και η σύνταξη, την οποία παίρνεις. Εάν, λοιπόν, κάποιος άνδρας, ή γυναίκα δεν έχει συμπληρώσει μέχρι το τέλος του 2010 τα τριάντα πέντε χρόνια και θα χρειαστεί το 2011 να κάνει εξαγορές πάσης φύσεως, μεταξύ των οποίων και του χρόνου σπουδών, μπορεί να «κλείσει», να θεμελιώσει το δικαίωμα μέσα στο 2011, συμπληρώνοντας τα ελλείποντα χρόνια για τα τριάντα πέντε. Εάν δηλαδή, μια γυναίκα έχει τριάντα τρία χρόνια και πάει στο 2011 με τριάντα τρία χρόνια αυτή η γυναίκα μπορεί και ο άνδρας, βέβαια, αλλά παίρνω την γυναίκα, επειδή έχει το πενήνταοστό όγδοο έτος και εδώ είναι ένα θέμα, μπορεί να εξαγοράσει τα δυο χρόνια που της λείπουν, εάν θέλει εξαγοράζει και παραπάνω, δεν έχει πρόβλημα, τέσσερα χρόνια μπορεί να πάρει, αλλά εξαγοράζοντας τα δυο χρόνια:

1^ο. Μπορεί να έχει κέρδος δυο χρόνων για την υπολογισμό της σύνταξης της. Και

2^ο. Μπορεί να «κλειδώσει» το πενήνταοστό όγδοο έτος, διότι και το 2011 προβλέπεται η διατήρηση του πενήνταοστού ογδού έτους, το πενήντα εννέα γίνεται από το 2012 και πέρα.

Επομένως, «κλειδώνει» το πενήντα οκτώ και μπορεί να φύγει όποτε θέλει, αλλά με βάση το πεντηκοστό όγδοο έτος της ηλικίας, μπορεί να θέλει να δουλεύει ακόμα πέντε, έξι, επτά, οκτώ χρόνια, η σύνταξη της, όμως, έχει αρχίσει να της δίνει το δικαίωμα αποχώρησης από τα πενήντα οκτώ. Δεν θα την επηρεάσει η αλλαγή των χρόνων στα πενήντα εννέα, ή στα εξήντα.

ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Το «κλειδώνει»...

Ταυτόχρονες συγκεχυμένες συζητήσεις

ΥΦΑΝΤΗΣ: Μισό λεπτό, να ολοκληρώσει την ερώτηση της η κα. Γιαννακοπούλου.

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Η παρατήρηση σας είναι σωστή. Το 2011 χρειάζονται τριάντα έξι χρόνια. Θα πρέπει, επομένως, η εξαγορά να καλύψει ένα χρόνο ακόμη.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Δυο και ένα.

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Δυο και ένα ναι. Και το 2012 θα πάει ακόμα ένα, θα πάει τριάντα επτά και λοιπά.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Παρακαλώ το λόγο έχει η κα. Γιαννακοπούλου.

ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Οι ευνοϊκές ρυθμίσεις για τις μητέρες που ισχύουν για τους δημόσιους υπαλλήλους, ή τον ιδιωτικό τομέα συνεχίζει να μην ισχύει για το Τ.Σ.Α.Υ.; Δεν έχουμε κάποια ωφέλεια οι μητέρες να φεύγουν πιο πρόωρα;

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Το Τ.Σ.Α.Υ. είναι στην ομάδα των ολίγων ταμείων που ποτέ δεν έλαβε πρόνοια για να δώσει υπό ευνοϊκότερες συνθήκες και προϋποθέσεις σύνταξη στις μητέρες ανήλικων. Το

Τ.Σ.Α.Υ. αγνοεί την μητέρα ανηλίκων και με τις νέες ρυθμίσεις εξακολουθεί να την αγνοεί.

ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Και μια άλλη ερώτηση, η οποία αφορά αρκετούς συναδέλφους οδοντιάτρους, οι οποίοι έχουν και έμμισθες θέσεις. Ένας συνάδελφος έμμισθος -για παράδειγμα- στο Ι.Κ.Α., ή σε άλλο ασφαλιστικό ταμείο δικαιούται να πάρει σύνταξη με τις ρυθμίσεις, οι οποίες ισχύουν. Υπάρχει, λοιπόν, μια διάταξη, η οποία λέει ότι εάν συνταξιοδοτηθείς από έναν φορέα σήμερα, πρέπει να συνταξιοδοτηθείς και από τον δεύτερο φορέα, εν προκειμένω από το Τ.Σ.Α.Υ., εντός εξαμήνου, αλλιώς θα πάρεις την σύνταξη στα εξήντα πέντε χρόνια. Εάν συνεχίζει να ισχύει αυτό;

Και θέλω την γνώμη σας για διάφορες φήμες, οι οποίες κυκλοφορούν ότι όποιος δεν πάρει και τις δυο συντάξεις μαζί, που τότε υπολογίζονται σαν μια σύνταξη και δεν έχουν καμία περικοπή, ενώ εάν πάρει τώρα την μια σύνταξη και την άλλη στα πενήντα πέντε, αυτές οι συντάξεις θεωρούνται δυο διαφορετικές συντάξεις και άρα, υπόκεινται σε περικοπές, μια ερώτηση είναι αυτή.

Δεύτερη ερώτηση: Αυτό που κυκλοφορεί ότι όποιος συνταξιοδοτείται από έναν φορέα του δημοσίου μετά, δεν μπορεί να ασκήσει ελεύθερο επάγγελμα, γιατί κόβεται η σύνταξη, εάν ισχύει αυτό το πράγμα θέλω την γνώμη σας. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Θα ξεκινήσουμε από το τελευταίο, το οποίο και εγώ έχω διαπιστώσει ότι απασχολεί πάρα πολλούς. Ξέρετε ότι γιατρός, μηχανικός και δικηγόρος είναι υποχρεωμένος να ασφαλιστεί, έστω και εάν δεν εργάζεται. Ασφαλίζεται η ιδιότητα σε αυτές τις συγκεκριμένες περιπτώσεις. Αυτό έχει και μια επίπτωση, ότι εάν συνταξιοδοτηθεί ο γιατρός απ το Τ.Σ.Α.Υ., ο δικηγόρος από το Τ.Α.Ν., ή ο Μηχανικός από το ΤΣΜΕΔΕ, χάνει την δυνατότητα πλέον να δουλεύει ως γιατρός, ως οδοντίατρος, ή δικηγόρος, ή μηχανικός. Επομένως, θέλει πολύ μεγάλη προσοχή η συνταξιοδότηση από το συγκεκριμένο το δικό σας ταμείο, όπως και για τον Μηχανικό από το ΤΣΜΕΔΕ και λοιπά. Εάν πάρει σύνταξη από αυτό το ταμείο, δεν έχει την δυνατότητα πλέον να δουλεύει. Θα μου πείτε εντάξει, το ξέρουμε, στο παρασκήνιο ο άλλος έχει πάρει σύνταξη από το Τ.Σ.Α.Υ., έχω περίπτωση οδοντιάτρου έχουν κάνει μια «εταιρειούλα» και εξακολουθεί να παρέχει τις υπηρεσίες του. Αυτός παρανομεί. Στην προκειμένη περίπτωση δηλαδή, πρέπει να είναι προσεκτικός ο γιατρός, ο δικηγόρος, ή ο μηχανικός, διότι φεύγοντας από το ταμείο του όχι, από το άλλο ταμείο δεν έχει το δικαίωμα να ασκεί το επάγγελμα του πλέον.

ΜΕΛΟΣ:

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Θα έρθουμε και σε αυτό.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Από το Ι.Κ.Α., από το δημόσιο, από άλλα ταμεία, αρκεί να μην φύγει από το ταμείο, το ο οποίο είναι ο κύριος φορέας, το Τ.Σ.Α.Υ.

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Θα πάμε και σε αυτό το θέμα, απλώς έχω το μειονέκτημα να πηγαίνω επαγωγικά.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Εντάξει, ωραία.

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Διότι έχω και ακροατήρια, εσείς εντάξει έχετε υψηλό βαθμό αντιληπτικότητας, έχω, όμως και άλλα ακροατήρια, τα οποία δεν έχουν αυτό τον βαθμό και έχω συνηθίσει να πηγαίνω πάντοτε επαγωγικά.

Σε ό,τι αφορά, λοιπόν, στην συνταξιοδότηση από το Τ.Σ.Α.Υ. είναι δεδομένο. Ένας διπλο-ασφαλισμένος και μην ξεχνούμε όλοι όσοι είχαν μπει μέχρι το 1992, στις 31 Δεκεμβρίου του 1992 είχαν την δυνατότητα της διπλής ασφάλισης. Είσαι ασφαλισμένος στο Τ.Σ.Α.Υ., ή στα αντίστοιχα άλλα ταμεία των επιστημόνων, ή είσαι και στο δημόσιο, ή είσαι στο Ι.Κ.Α. γιατί είσαι σε κάποια εταιρεία, κάπου -τέλος πάντων- και είσαι ασφαλισμένος παράλληλα και στο Ι.Κ.Α. Εννοείται ότι σε αυτές τις περιπτώσεις υπάρχει μια διάκριση. Η συνταξιοδότηση από το Τ.Σ.Α.Υ. αφορά στο Τ.Σ.Α.Υ. με τις προϋποθέσεις του Τ.Σ.Α.Υ., δεν τις αναμιγνύεις με την συνταξιοδότηση από το δημόσιο, ή από το Ι.Κ.Α. Είναι μια άλλη ιστορία και η συνταξιοδότηση από το δημόσιο, ή από το Ι.Κ.Α. γίνεται με τους όρους του δημοσίου, ή του Ι.Κ.Α., χωρίς και πάλι να ανακατεύεις το Τ.Σ.Α.Υ. σε αυτή την ιστορία. Παίρνεις δυο συντάξεις, την κάθε σύνταξη σύμφωνα με τους όρους, οι οποίοι ορίζονται από το κάθε ταμείο.

Όταν, λοιπόν, είσαι στο δημόσιο και έχεις συμπληρώσει τις προϋποθέσεις που μπορείς να συνταξιοδοτηθείς από το δημόσιο, ασφαλώς, παίρνεις την σύνταξη σου από το δημόσιο και εξακολουθείς να δουλεύεις, να κάνεις τον γιατρό, τον δικηγόρο, τον μηχανικό, διότι δεν έχεις, συνεχίζεται η ασφάλιση σου στο άλλο ταμείο. Εξακολουθείς, επομένως, να είσαι ασφαλισμένος στο άλλο ταμείο και άρα, δεν έχεις καμία υποχρέωση να σταματήσεις να δουλεύεις.

Βεβαίως, το ότι πήρες την σύνταξη από το δημόσιο, ή από το Ι.Κ.Α. είναι δικαίωμα σου, το οποίο ασκείται -το επαναλαμβάνω αυτό- αποκλειστικά με τους όρους, οι οποίοι προβλέπονται στο δημόσιο, ή στο άλλο ταμείο στο Ι.Κ.Α., εν προκειμένω.

Τώρα, υπάρχουν κάποιες ρυθμίσεις από το Νόμο, οι οποίες εξειδικεύονται και δίνουν την δυνατότητα της ταυτόχρονης συνταξιοδότησης και από το ένα και από το άλλο πάντα, βέβαια, στην ταυτόχρονη συνταξιοδότηση ισχύει αυτό που είπα, σταματάς να δουλεύεις πλέον όταν φύγεις από το Ι.Κ.Α., είτε με ταυτόχρονη, είτε χωρίς ταυτόχρονη, δεν έχει σημασία. Εκεί, λοιπόν, σου λέει ότι σε περίπτωση ταυτόχρονης συνταξιοδότησης, ή και μάλιστα, θεωρεί ισάξια με την ταυτόχρονη συνταξιοδότηση και την συνταξιοδότηση εντός εξαμήνου, σου λέει ότι ισχύει το εξηκοστό πέμπτο έτος, αλλά πλέον έχει μια αρίθμηση, παλαιά αρίθμηση, η οποία εξακολουθεί να ισχύει τώρα, ότι θα πρέπει να έχεις

τουλάχιστον είκοσι χρόνια συντάξιμα, δεν αλλάζει ο αριθμός των είκοσι ετών συντάξιμων, μπορεί να έχεις δεκαέξι -λέει ο Νόμος- αλλά σε αυτή την περίπτωση έχεις μείον 50% της σύνταξης. Σοβαρή μείωση της καταβαλλόμενης σύνταξης. Επομένως, το όριο ηλικίας εξακολουθεί να ισχύει, αλλά τα έτη πλέον δεν μπορεί να είναι λιγότερα από είκοσι στις περιπτώσεις αυτές.

Υπάρχει και άλλη ρύθμιση, βέβαια, που μας δίνει το περίφημο 3% της μείωσης μέχρι την συμπλήρωση του εξηκοστού πέμπτου έτους, αυτά δεν έχουν αλλάξει. Δηλαδή, αυτές οι ρυθμίσεις της συνταξιοδότησης των είκοσι ετών, των δεκαέξι ετών, ή της μείωσης του 3% και λοιπά, είναι ρυθμίσεις παλαιές και ο Νόμος δεν τα πειράζει αυτά. Επομένως, πολλοί συνάδελφοί σας που έρχονται και με ρωτούν: «Αλλάξε»; Τους απαντώ: «Όχι, δεν άλλαξε».

Και από το Τ.Σ.Α.Υ., βεβαίως, εγώ καταλαβαίνω τώρα, ότι όλα τα ταμεία και οι άνθρωποι, οι οποίοι είναι μέσα στο Τ.Σ.Α.Υ., εντάξει, έχουν αιφνιδιαστεί γιατί έχει αλλάξει το τοπίο σε πάρα πολλά σημεία και δεν πήγε κάποιος να τους ενημερώσει. Οι ερμηνευτικές εγκύκλιοι πέφτουν η μια πίσω από την άλλη χωρίς συνάφεια μεταξύ τους. Επομένως, πρέπει να δικαιολογούμε και τους ανθρώπους, οι οποίοι είναι αυτή τη στιγμή στα ταμεία.

Το μόνο, βέβαια, που δεν δικαιολογώ είναι το Ι.Κ.Α., όπου στο Ι.Κ.Α. έχουν δοθεί πλήρεις -θα έλεγα- εξηγήσεις και σε

κάποιο βαθμό δεν δικαιολογώ και το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, που εάν θα πας στο ένα γραφείο θα σου πει το Α', ότι έτσι εφαρμόζεται ο Νόμος και εάν θα πας στο διπλανό γραφείο θα σου πει το Β', από αυτό που ο συνάδελφος ο δικός του, σου λέει το αντίθετο. Όμως, στο Τ.Σ.Α.Υ. και στα άλλα ταμεία υπάρχει μια αιτιολόγηση, μια δικαιολόγηση, ότι οι ρυθμίσεις είναι καινούργιες και σε κάποιο βαθμό δεν έχουν δοθεί οι αναγκαίες εξηγήσεις.

Αυτά, τα οποία λέω τώρα εδώ, που τα λέμε τώρα στην συζήτηση μας και που είναι τα παλαιά και στα οποία δεν έχει αλλάξει κάτι, δεν έχει υπάρξει κάποια τροποποίηση και εύλογα διερωτώνται μετά από την βροχή των αλλαγών: «Μα, παραμένουν σε ισχύ αυτά, ή δεν παραμένουν»; Εδώ είναι ένα θέμα. Και είναι ένα θέμα, το οποίο θα πρέπει αμέσως, χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση, να λυθεί με την έκδοση και δυστυχώς, το λέω αυτό, διότι η Πολιτεία δεν κάνει το καθήκον της, θα πρέπει να έρθουν τα ταμεία, το κάθε ταμείο και το Τ.Σ.Α.Υ. για να ξεκαθαρίσουν από μόνα τους αυτές τις ρυθμίσεις. Παλαιότερα γινόταν αυτό, έβγαινε ο Νόμος, εκδιδόταν ερμηνευτική εγκύκλιος του Υπουργείου και ερχόταν και το κάθε ταμείο και εξειδίκευε το Νόμο και την ερμηνευτική εγκύκλιο του Υπουργείου στα δικά του πλαίσια. Αυτό θα πρέπει να το κάνει τώρα και το Τ.Σ.Α.Υ. και όλα τα άλλα τα ταμεία. Μην περιμένει από την Πολιτεία κάτι.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Ευχαρίστως.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Δεν έχω κανένα πρόβλημα, ήδη βοηθώ αρκετούς, οι οποίοι μου το έχουν ζητήσει, διότι πράγματι τελικά δυστυχώς -το λέω με πλήρη γνώση του τι λέω- θα πέσει στην πλάτη σας όλη αυτή η ιστορία. Εάν περιμένετε από την Πολιτεία, θα αργήσει πολύ να πάρει απάντηση το Τ.Σ.Α.Υ. και εάν θα πάρει και απάντηση.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Θα παρακαλούσα να συνεχίσουμε γιατί είναι πολλές οι ερωτήσεις. Συναδέλφισσα, έχετε το λόγο.

ΜΕΛΟΣ: Καταρχήν, να σας ευχαριστήσουμε πάρα πολύ.

ΑΛΛΟ ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΥΦΑΝΤΗΣ: Να τελειώσει πρώτα την ερώτηση η συναδέλφισσα και αμέσως μετά εσείς.

ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΜΕΛΟΣ: Μισό λεπτό, να κάνω την ερώτηση μου.

ΜΕΛΟΣ: Θέλω να κάνω μια ερώτηση σχετικά με τα προηγούμενα.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Θα παρακαλέσω, όμως, να τηρήσουμε μια σειρά.

ΜΕΛΟΣ: Η συνάδελφος είπε προηγουμένως εάν έχει πάρει από έναν φορέα εκτός Τ.Σ.Α.Υ. σύνταξη, μια σύνταξη και δεν συνταξιοδοτηθεί από το Τ.Σ.Α.Υ. αυτή η σύνταξη καταβάλλεται, ή αναστέλλεται εν ονόματι του ότι εργάζεται στο αντικείμενο του, τέλος πάντων;

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Η σύνταξη δεν αναστέλλεται. Δεν αναφέρει πουθενά ο Νόμος, ότι αναστέλλεται. Κάτι άλλο θέλετε να πείτε, το οποίο εν πάση περιπτώσει είναι και αυτό υπό διαμόρφωση.

Είναι η περίφημη εργασία την ώρα που είσαι συνταξιούχος. Αυτό δεν αναφέρεται ειδικά στο Τ.Σ.Α.Υ. Αναφέρεται γενικά, έχει γενικευθεί, τώρα πιάνει και τους δημόσιους υπαλλήλους, αλλά υπάρχει ειδική ρύθμιση για τα τρία ταμεία του Ε.Τ.Α.Α., που μας λέει ακριβώς αυτό. Εδώ αναμένεται ερμηνευτική εγκύκλιος διότι υπάρχουν πάρα πολλά ερωτήματα. Δηλαδή, μέχρι τώρα δεν υπήρχε δυνατότητα, μόνο σε περίπτωση που αναλάμβανε μισθωτή εργασία δεν μπορούσε να συνεχίσει να εργάζεται.

Ένας συνταξιούχος δηλαδή, από ένα ταμείο που παραμένει γιατρός, διότι δεν έχει συνταξιοδοτηθεί από το Τ.Σ.Α.Υ., πηγαίνει και αναλαμβάνει μισθωτή εργασία. Δεν μπορεί, θα κοπεί η σύνταξη εάν είναι κάτω από πενήντα πέντε χρόνων ολόκληρη, ή εάν είναι μεταξύ πενήντα πέντε και εξήντα πέντε θα του μείνει από την σύνταξη εννιακόσια ενενήντα ΕΥΡΩ και το υπόλοιπο θα του δοθεί μόνο κατά 30%. Μόνο, όμως, σε περίπτωση μισθωτής εργασίας, επαναλαμβάνω. Εάν συνεχίσει να δουλεύει στο ιατρείο του, ή εάν κάνει σύμβαση με ένα νοσηλευτήριο όχι, μισθωτής εργασίας, επιτρέπεται. Και εδώ, όμως, υπάρχουν αρκετά γκρίζα σημεία, τα οποία αναμένουμε να διευκρινιστούν, διότι και εδώ όπως είναι διατυπωμένος ο Νόμος αφήνει πολλές γκρίζες περιοχές. Όμως, μέχρι τώρα ισχύει αυτό ακριβώς που σας είπα, ότι αποκλείεται μόνο η μισθωτή εργασία.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Σας παρακαλώ, κα. Συναδέλφισσα, έχετε το λόγο για να συνεχίσετε την ερώτηση σας.

ΜΕΛΟΣ: (Παρεμβαίνει εκτός μικροφώνου)

ΥΦΑΝΤΗΣ: Σας παρακαλώ, Συνάδελφοι, πρέπει να τηρήσουμε μια σειρά. Είναι μια ώρα, σεβαστείτε το αυτό.

ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΜΕΛΟΣ: Ήθελα να ρωτήσω κάτι.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Μπορεί να σε καλύψει από την ερώτηση της.

ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΜΕΛΟΣ: Επειδή είναι λίγο θολό το τοπίο για την τροπολογία των τριάντα επτά χρόνων που μας είπατε προηγουμένως, ότι θα κατατεθεί από εβδομάδα μια τροπολογία για τα τριάντα επτά χρόνια ανεξαρτήτως ηλικίας, σε αυτά τα τριάντα επτά χρόνια τα χρόνια σπουδών προσαρτώνται; Δηλαδή, μπορεί ένας να έχει τριάντα τρία και τέσσερα χρόνια τα πλασματικά των σπουδών, τριάντα επτά ανεξαρτήτως ηλικίας είναι έτσι, ή δεν πιάνονται; Ευχαριστώ.

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Εδώ πράγματι υπάρχει ένα θέμα.

ΜΕΛΟΣ: Τι θέμα;

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Καλώς το επισημαίνετε. Διότι εάν ισχύσει η 37ετία όπως ίσχυε μέχρι τώρα τα χρόνια σπουδών δεν περιλαμβάνονται. Για τον δημόσιο υπάλληλο περιλαμβάνονται, για τους υπόλοιπους δεν περιλαμβάνονται τα χρόνια σπουδών. Είναι, λοιπόν, θέμα διατύπωσης της τροπολογίας.

Εγώ δεν σας κρύβω ότι στο κείμενο, το οποίο μου δόθηκε προ δέκα ημερών περίπου, έκανα κάποιες αλλαγές και είπα ότι δεν θα πρέπει να ισχύσει η ρύθμιση που μέχρι τώρα ξέραμε ότι

στον τομέα εκτός του δημοσίου δεν ισχύει η 37ετία στην διαδοχική ασφάλιση. Σε κάθε περίπτωση, το τι θα λέει η τροπολογία θα το δούμε όταν ψηφιστεί. Εάν ισχύσει ό,τι ίσχυε μέχρι σήμερα, τα χρόνια σπουδών δεν θα περιλαμβάνονται.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Παρακαλώ ο συνάδελφος έχει το λόγο.

ΜΕΛΟΣ: Πρώτη ερώτηση: Όταν λέμε θεμελίωση δικαιώματος για σύνταξη πρέπει κάποιος να κάνει κάποια διαδικασία, ή όχι στο ταμείο του;

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Η απάντηση είναι, όχι. Από τη στιγμή που το ταμείο έχει τον φάκελο σου, γνωρίζει το πότε γεννήθηκες, γνωρίζει το πότε ασφαλίστηκες, γνωρίζει όλα σου τα στοιχεία δεν έχεις κανένα λόγο να πας να κάνεις τι; Όταν θα έρθει η ώρα να πάρεις σύνταξη αυτά όλα θα προκύψουν από τον φάκελο σου.

ΜΕΛΟΣ: Όταν λέμε τριάντα πέντε, τριάντα επτά, τριάντα έξι, ή όσα χρόνια λέμε εννοούμε για τα τριάντα έξι, τριάντα πέντε έξι μήνες και μια ημέρα, ή τριάντα έξι συμπληρωμένα ακριβώς;

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Μέχρι τώρα η νομοθεσία ήταν αντιφατική ανάλογα με τα διάφορα ταμεία. Ο κανόνας, ο οποίος μπορούμε να πούμε ότι ισχύει είναι, ότι όταν είναι να υπολογιστεί η σύνταξη, χωρίς να συνεκτιμάται η θεμελίωση, όταν είναι να υπολογιστεί η σύνταξη και έχεις έξι μήνες το «μια ημέρα» δεν ξέρω ποιος το έβγαλε, δεν το λέει ο Νόμος, γιατί το

λένε όλοι «και μια ημέρα», δεν χρειάζεται μια ημέρα, χρειάζεται συμπληρωμένο το εξάμηνο πλήρως και με την συμπλήρωση του εξαμήνου παίρνεις σύνταξη για ολόκληρο τον χρόνο. Όταν, όμως, είναι για θεμελίωση δεν ισχύει αυτό. Όταν ο Νόμος λέει συμπλήρωση του τάδε έτους εννοεί συμπλήρωση του τάδε έτους. Και εν προκειμένω, μου δίνετε την ευκαιρία να πω, προσέξτε δυο πράγματα. Όταν λέμε όριο ηλικίας εννοούμε πάντοτε συμπληρωμένη την ηλικία. Όταν λέει ο Νόμος στα πενήντα οκτώ παίρνεις σύνταξη, εννοεί ότι με την συμπλήρωση του πεντηκοστού ογδού έτους και την τελευταία ημέρα, δεν σημαίνει ότι διανύεις το πενήντα οκτώ- όπως νομίζουν ορισμένοι- αλλά σημαίνει συμπλήρωση. Ειδικά για τον υπολογισμό της σύνταξης ισχύει το εξάμηνο ως έτος, αλλά στην περίπτωση της θεμελίωσης και όταν ο Νόμος είναι ρητός και μας λέει χρειάζεται η συμπλήρωση του έτους, δεν φτάνει το εξάμηνο, χρειάζεται η συμπλήρωση ολόκληρου του έτους.

ΜΕΛΟΣ: Εάν κάποιος είναι μονοσυνταξιούχος, γιατί θα υπάρχουν πολλοί, και κάνει εξαγορά το 2011, ή το 2012, όποτε κάνει, θα πληρώσει την εξαγορά σύμφωνα με το ποσοστό το 50% το αυξημένο; Πώς θα γίνει αυτό; Αυτό είναι θέμα του Τ.Σ.Α.Υ.;

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Δεν το κατάλαβα. Τι εννοείτε το αυξημένο;

ΜΕΛΟΣ: Ας πούμε ότι εγώ είμαι μονοσυνταξιούχο, πληρώνω κάποιο ποσοστό αυξημένο για την σύνταξη, όταν θα έρθει η

ώρα να κάνω την εξαγορά το 2012 θα πληρώσω με αυξημένο ποσοστό την εξαγορά, ή θα την πληρώσω απλά;

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Κοιτάξτε, σε αυτό το ζήτημα δεν έχει αλλάξει απολύτως τίποτε. Ο Νόμος δεν κάνει την παραμικρή αναφορά. Επομένως, αυτή τη στιγμή ισχύει ό,τι ίσχυε μέχρι τώρα.

ΜΕΛΟΣ: Και άλλο ένα θέμα: Εάν κάποιος θεμελιώνει δικαίωμα για σύνταξη το 2011 υπολογίζοντας δυο- τρία όσα χρόνια του χρειάζονται, παλαιά ίσχυε ότι παίρναμε σύνταξη με τριάντα εννέα χρόνια πλήρη, σαν ανώτατη σύνταξη, τώρα το πήγαν στα σαράντα, τι θα ισχύει γι' αυτόν που κάνει το 2011;

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Το σαράντα θα ισχύει.

ΜΕΛΟΣ: Θα ισχύει το σαράντα.

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Αφού είπαμε ότι πηγαίνει από το 2011 και πέρα, ισχύει το σαράντα. Δεν ισχύει τίποτε από τα παλαιά -το είπαμε νωρίτερα- μέχρι 31 Δεκεμβρίου του 2010 όσοι είχαν συμπληρώσει τα προβλεπόμενα έχει καλώς. Όσοι δεν τα έχουν συμπληρώσει τα προβλεπόμενα να ξεχάσουμε όλες τις ρυθμίσεις και πάμε από το 2011 και πέρα να...

ΜΕΛΟΣ: Να κάνω και μια προσωπική ερώτηση. Τριάντα τέσσερα και τέσσερις μήνες δεν φτάνουν;

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Τριάντα τέσσερα και τέσσερις μήνες δεν είναι τριάντα πέντε, χρειάζονται τριάντα πέντε.

ΜΕΛΟΣ: Ατύχησα.

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Ναι.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Να προχωρήσουμε σε άλλη ερώτηση.

ΜΕΛΟΣ: Να σας κάνω μια ερώτηση. Ήθελα να ρωτήσω...

Ταυτόχρονες συγκεχυμένες συζητήσεις

ΥΦΑΝΤΗΣ: Είχε σηκώσει το χέρι της πιο πριν από εσένα, Γιάννη, σε βλέπω. Πρέπει όλοι να διευκολύνετε την διαδικασία μόνοι σας. Παρακαλώ η συναδέλφισσα έχει το λόγο.

ΜΕΛΟΣ: Στον πλασματικό χρόνο που είπατε αναφέρεται και η γέννηση παιδιού; Η γέννηση παιδιού αναφέρεται ένας χρόνος σαν πλασματικό χρόνο που πηγαίνει και στον άνδρα και στην γυναίκα;

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Ο ανδρικός πληθυσμός αυτή την περίοδο σε όλα τα ταμεία έχει τρία ερωτήματα σε σχέση με τα παιδιά. Το ένα ερώτημα είναι ο χρόνος για την θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος λόγω ανηλίκου, ισχύει και για τον άνδρα; Για εσάς δεν υπάρχει τέτοιο ερώτημα γιατί (δεν ισχύει) για την γυναίκα. Επομένως, δεν ισχύει και για τον άνδρα. Βέβαια, ο Νόμος σε αυτές τις περιπτώσεις είναι σαφής. Μας λέει ο χήρος άνδρας, για να το έχετε υπόψη σας, εάν σας ερωτούν. Εάν είναι στον ιδιωτικό τομέα, στο Ι.Κ.Α. να το ξεχάσουν οι άνδρες, πρέπει να είναι χήροι. Κάποιος μου είπε προ ημερών: «Δηλαδή, αυτό που λέει ο Νόμος μου δίνει ένα κίνητρο να «καθαρίσω» την γυναίκα μου για να πάρω εγώ σύνταξη νωρίτερα»; Η απάντηση είναι, ότι μπορείς να το κάνεις, μπορεί να πάρεις σύνταξη, αλλά θα την...

ΜΕΛΟΣ: Ρωτάω σαν πλασματικό χρόνο η γέννηση παιδιού.

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Ναι, κατάλαβα.

Το δεύτερο σημείο είναι η τριτεκνία...

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Σας παρακαλώ, κ. Συνάδελφοι, λίγο ησυχία για να ακούγεται ο κ. Ρωμανιάς.

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι τώρα άνδρες και γυναίκες, το είπα πριν από λίγο, θα το αφήσω.

Και η τρίτη περίπτωση είναι ο περίφημος πλασματικός χρόνος για την μητέρα. Αυτός ο χρόνος είχε για πρώτη φορά θεσπιστεί επί Ρέππα, «τα παιδιά έπρεπε να έχουν γεννηθεί από το 2003 και πέρα» για να αναγνωρίζεται. Ο Νόμος Πετραλιά το βελτίωσε «τα παιδιά έπρεπε να έχουν γεννηθεί από το 2000 και πέρα», το βελτίωσε και αυτός. Και σε κάθε περίπτωση, ο καινούργιος Νόμος για το 2011 και πέρα, το βελτίωσε ακόμη περισσότερο, δεν μας ενδιαφέρει πότε θα έχουν γεννηθεί τα παιδιά. Ένας χρόνος για το ένα παιδί, άλλα δυο χρόνια για το δεύτερο παιδί, ακόμα δυο χρόνια για το τρίτο παιδί, πέντε χρόνια για τα τρία παιδιά. Όμως, αυτός ο χρόνος:

Πρώτον: Δεν είναι θεμελιωτικός. Είναι προσαυξητικός χρόνος. Δεν προστίθεται για να θεμελιώσει δικαίωμα ο ένας χρόνος, ή τα δυο, ή τα τρία χρόνια, εκτός από το δημόσιο που έχει μια άλλη ρύθμιση.

Δεύτερον: Από τη στιγμή που είναι θεωρητικός ο Νόμος μας λέει και ήδη ο Νόμος Πετραλιά το έχει πει και το επαναλαμβάνει ο τελευταίος Νόμος, δεν το επαναλαμβάνει ρητώς, αλλά λέει «σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του Ν. 3655»,

του Νόμου Πετραλιά. Μας λέει ότι: «Μπορεί να αναγνωριστεί σύμφωνα με το Κοινοτικό Δίκαιο και με τις αρχές της ισότητας ανδρών και γυναικών και στον άνδρα, αλλά υπό μια προϋπόθεση: Ότι δεν θα τον αναγνωρίσει η γυναίκα». Εάν δηλαδή, τον χρόνο τον πλασματικό τον υπολογίσει η γυναίκα, δεν μπορεί και ο άνδρας δεύτερη φορά να υπολογίσει τον ίδιο πλασματικό χρόνο. Μην γίνει καμία παρανόηση και ξεχάστε το τι γίνεται για τους δημοσίους υπαλλήλους, γιατί εκεί το θέμα έχει μπλέξει αγρίως, διότι ο Νόμος -είναι αυτά που έλεγα νωρίτερα- με τις τροπολογίες που έκανε, οι αλλαγές, τις οποίες έκανε ο Νόμος δίνει το δικαίωμα στον δημόσιο υπάλληλο να κάνει δυο φορές αναγνώριση, μια ο άνδρας και μια η γυναίκα. Αφήστε το, όμως, αυτό είναι μια άλλη ιστορία και δεν ξέρω, εάν θα εφαρμοστεί. Σε κάθε περίπτωση, σε όλα τα άλλα ταμεία μπορεί και ο άνδρας να χρησιμοποιήσει τον πλασματικό χρόνο, υπό την αυστηρή προϋπόθεση ότι τον ίδιο χρόνο δεν τον έχει αξιοποιήσει η γυναίκα του.

ΜΕΛΟΣ: Και τον πληρώνουμε αυτό τον χρόνο;

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Αυτός ο χρόνος έχει δημιουργήσει παρανοήσεις.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Συνάδελφοι, σας παρακαλώ λίγο ησυχία.

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Αυτός ο χρόνος έχει δημιουργήσει παρανοήσεις, διότι λέει ο Νόμος, ότι γίνεται κοστολόγηση, αλλά λέει στην συνέχεια, ότι το σχετικό κόστος επιβαρύνει τα ταμεία. Άρα, είναι δωρεάν για την γυναίκα που κάνει την αναγνώριση αυτού του πλασματικού χρόνου. Μερικά ταμεία δεν το έχουν

καταλάβει αυτό ακόμη, δεν έχουν δει το τελευταίο εδάφιο και λένε κάνουμε κοστολόγηση. Η κοστολόγηση γίνεται, αλλά γίνεται μόνο για λογιστικούς λόγους και φέρεται σε βάρος του συγκεκριμένου ασφαλιστικού ταμείου.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Παρακαλώ το λόγο έχει ο συνάδελφος Μπαλατσούκας.

ΜΠΑΛΑΤΣΟΥΚΑΣ: Ευχαριστώ, Πρόεδρε. Καταρχήν, θέλω να ευχαριστήσω και εγώ με την σειρά μου τον κ. Ρωμανιά και να συγχαρώ το Διοικητικό Συμβούλιο για την επιλογή του, γιατί -χωρίς να είναι κολακεία- λέει τα πράγματα με το όνομα τους.

Θέλω να σταθώ σε κάτι, κ. Ρωμανιά. Πέρα από την ειδική περίπτωση του κάθε ενός, που σίγουρα υπάρχουν πάρα πολλές και ιδιαίτερες, υπάρχει ένα γενικό φάσμα, το οποίο τοποθετήσατε στην αρχή. Σημειωτέον, ότι στο χώρο τον οδοντιατρικό πάνω από το 55% είναι νέοι συνάδελφοι που σημαίνει ότι -αυτό που είπατε- θα τους πιάσει το 2014, το 2015 και πάει λέγοντας. Εδώ είπατε στην αρχή, ότι η νομοθεσία είναι σαν κινούμενη άμμος. Έρχεται κάποια, επικαλύπτει κάποια προηγούμενη και πάει λέγοντας και δεν ξέρουμε αύριο- μεθαύριο γιατί αυτό είναι ένα τεράστιο ερώτημα, ποια συμβουλή πρέπει να δώσουν είτε οι ηγεσίες των Συλλόγων, είτε της Ομοσπονδίας, ή γενικά αυτοί, οι οποίοι ασχολούνται με τα κοινά, στους καινούργιους συναδέλφους για το τι μέλλει γενέσθαι, από που μπορούν να προφυλαχθούν, εάν μπορούν, βεβαίως, να προφυλαχθούν και εάν είναι έρμαιο

κάποιων καταστάσεων που, δυστυχώς, έτυχε να ζουν επί των ημερών τους. Σας ευχαριστώ.

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Δεν είναι δυνατό να μην πω ότι συμφωνώ με τις παρατηρήσεις απολύτως. Και θέλω να προσθέσω απλώς δυο σημεία. Θυμάμαι πριν από μερικά χρόνια, ήμουν σε ένα σεμινάριο, το οποίο είχε γίνει στο Βερολίνο και εκεί μου έδωσαν ένα καταπληκτικό βιβλίο, το πήρα και το διαβάζω κάθε τόσο, τα ίδια πράγματα τα έχω διαβάσει δέκα φορές μέχρι τώρα και δεν αποκλείεται να τα ξανά διαβάσω, κάθε τόσο μου έρχονται στην μνήμη. Ο τίτλος του βιβλίου είναι: «Πώς να κάνεις έναν σαραντάρη να ασχοληθεί με την σύνταξη του», διότι όλοι πιστεύουν, οι νέοι δηλαδή, πιστεύουν ότι: «Τώρα με την σύνταξη θα ασχολούμαι, εγώ θα πάρω σύνταξη μετά από είκοσι -είκοσι πέντε χρόνια, μέχρι τότε θα αλλάξουν τα πάντα. Άρα, έχουμε καιρό να ασχοληθούμε με την σύνταξη». Βέβαια, έχουμε και τις εργασιακές σχέσεις αυτή την περίοδο που η μάζα των νέων είναι πως θα βρει δουλειά, πως θα εξασφαλίσει ένα μέλλον και επομένως, θέτει σε δεύτερη, ή σε τρίτη μοίρα το θέμα της σύνταξης.

Από το βιβλίο αυτό προκύπτει κάτι συμπερασματικά, κάτι που θέλω να το πω για όσους νέους, ή και για να το μεταφέρετε και στους άλλους νέους. Οι συνθήκες συνταξιοδότησης δεν διαμορφώνονται σε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο, αλλά είναι αποτέλεσμα χρονικών εξελίξεων και εξελίξεων διαχρονικών. Επομένως, σήμερα διαμορφώνονται οι συνθήκες. Ο

νόμος ψηφίστηκε τώρα και μας λέει τι θα γίνει από το 2015. Οι νέοι δεν το έχουν συνειδητοποιήσει, δεν το έχει συνειδητοποιήσει η μάζα του κόσμου. Αυτός που είναι να φύγει με σύνταξη ασχολείται εάν τον συμφέρει, εάν πρέπει, εάν μπορεί να φύγει μέχρι το 2010, ο άλλος που είναι από το 2011 μέχρι το 2014 έχει το πρόβλημα τι θα γίνει με τα όρια ηλικίας, πως θα πάω να κάνω κάποιες εξαγορές για να μπορέσω να συντομεύσω το όριο ηλικίας και κανείς δεν ασχολείται ούτε από τους παλαιούς, ούτε από τους νέους για το τι θα γίνει από το 2015 και πέρα. Και όμως, οι συνθήκες για αυτόν, ο οποίος θα φύγει το 2025 έχουν διαμορφωθεί από τώρα. Πρέπει από τώρα να υπάρξει η διαδικασία ανατροπής.

Εγώ πιστεύω ότι ο Νόμος δεν μπορεί να περάσει. Δεν μπορεί να περάσει και για έναν πρόσθετο λόγο, εάν πάμε σε καθαρά οικονομικά στοιχεία -την έχω αυτή την λόξα λόγω ειδικότητας- εν πάση περιπτώσει, η μαθηματική επεξεργασία όλων των στοιχείων είναι ένα βίτσιο που έχω- εάν, λοιπόν, δούμε ότι προβλέπεται μέχρι το 2060, ο κρατικός προϋπολογισμός θα επιβαρυνθεί με ένα 2,6% επιπλέον για συντάξεις, όταν ο αριθμός των συνταξιούχων από τις μαθηματικές προβολές που κάνουμε, δείχνει ότι θα ανεβεί 90% ο αριθμός των συνταξιούχων, καταλαβαίνετε, δεν χρειάζεται να είσαι μαθηματικός για να κάνεις και το «πάντρεμα» των δυο αυτών μεγεθών, 2,6% αύξηση των δαπανών του προϋπολογισμού σε μια περίοδο που προβλέπεται 70% αύξηση

των συνταξιούχων. Και αφήνω το γεγονός, ότι αυξάνει και ο μέσος όρος επιβίωσης.

Επομένως, αντιλαμβάνεστε ότι οι νέοι πράγματι και όσο πάμε προς το μέλλον τόσο χειρότερο, από τις επεξεργασίες που έχω κάνει, εγώ βλέπω ότι ο νέος που θα φύγει από το 2025 και πέρα θα πάρει σύνταξη 40% μειωμένη με αυτή που θα έπαιρνε σήμερα. Επομένως, υπάρχει όντως -και πολύ καλά το επισημαίνετε- ένα κεντρικό ζήτημα. Η περίοδος μέχρι το 2010 τελειώνει σε λίγες ημέρες. Επομένως, αυτή η ομάδα του πληθυσμού που έχει την αγωνία «να φύγω ή να μείνω» θα φύγει, ή θα μείνει. Επομένως, από το 2011 θα ασχολούμαστε με τις εξαγορές. Θα κοπάσει -θα έλεγα- αυτή η διαδικασία θα κοπάσει μέσα στο πρώτο εξάμηνο. Εγώ βλέπω ότι από τις αρχές του χρόνου, από τις 02 του μηνός εάν είναι δυνατό, θα είναι «κουρές» στα ασφαλιστικά ταμεία για να ρωτάει ο κάθε ένας πως θα κάνω την εξαγορά. Όσο προχωρούμε, όμως, στο 2011 είναι καιρός για να πιάσουμε και να δούμε -και πολύ καλά το επεσήμανε ο κ. Μπαλατσούκας- το τι μέλλει γενέσθαι για το γενικό ασφαλιστικό από το 2015 και πέρα. Διότι και οι περισσότεροι -να μην κοροϊδευόμαστε- και από τους σήμερα παρευρισκομένους εδώ, οι περισσότεροι μετά από το 2015 θα φύγουν.

Επομένως το μεγάλο πρόβλημα είναι πόση ζημιά θα έχει ο κάθε ένας. Δεν τίθεται θέμα εάν θα έχει ζημιά αυτός που θα φύγει από το 2015, αλλά τίθεται θέμα ποσοτικοποίησης του ύψους

της ζημιάς. Η ζημιά θα είναι μεγαλύτερη όσο απομακρυνόμαστε, αλλά θα ξεκινήσει από το 2015.

Ας ελπίσουμε, λοιπόν -και αυτό είναι το μόνο που μπορώ να πω- ότι μέχρι τότε θα έχουμε καταφέρει να αλλάξουμε τη νομοθεσία αυτή, η οποία ισχύει και η οποία -κατά την γνώμη μου- δεν έχει μέλλον. Αυτή είναι η προσωπική μου αντίληψη, διότι θα έχουμε και τις αποφάσεις των δικαστηρίων, ακόμα και του Ευρωπαϊκού, όπου νομίζω τουλάχιστον στα ζητήματα ανατροπής της Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας 102 δεν μπορεί παρά να είναι θετικές. Το δικαστήριο αυτό έχει και νομολογία. Άρα, ελπίδα, ότι μέχρι το 2015 δεν θα εφαρμοστούν αυτές οι ρυθμίσεις.

ΜΕΛΟΣ: Θα ήθελα να σας ρωτήσω...

ΑΛΛΟ ΜΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν είναι μόνο από εκείνη την πλευρά, υπάρχουν και από εδώ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Βεβαίως, αμέσως μετά θα πάρετε και εσείς το λόγο. Θα ήθελα να ρωτήσω και εγώ κάτι. Μετά το 2015 τα τριακόσια εξήντα ΕΥΡΩ που εγγυάται το κράτος, τα εγγυώνται και για τους γιατρούς, για το Τ.Σ.Α.Υ.;

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Όχι. Είναι σωστή η παρατήρηση σας. Το Τ.Σ.Α.Υ. θα τα πληρώσει από το ταμείο το δικό του. Όπως το Τ.Σ.Α.Υ., το ΤΣΜΕΔΕ και το Τ.Α.Ν. το ταμείο των Νομικών αυτά τα συγκεκριμένα ποσά δεν τα εγγυάται, ούτε τα τριακόσια εξήντα.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Βεβαίως...βεβαίως, σαφώς.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Έχετε το λόγο συναδέλφισσα. Μόνο λίγο γρήγορα οι ερωτήσεις σας γιατί ο κ. Ρωμανιάς πρέπει να αποχωρήσει.

ΜΕΛΟΣ: Θα ήθελα να σας ρωτήσω το εξής: Από του χρόνου όταν κάποιος μπορέσει και θεμελιώσει, αλλά δεν έχει την ηλικία, μπορεί να σταματήσει χωρίς να χρειαστεί να κάνει αυτασφάλιση μέχρι να έρθει η ηλικία να συνταξιοδοτηθεί; Εάν δεν αποφασίσει αυτό και θελήσει να καθίσει θα έχει προσαύξηση;

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Είναι το γνωστό θέμα που το ονομάζουμε «χορήγηση σύνταξης με αναστολή». Πράγματι, αυτό που λέτε είναι κανόνας που προκύπτει και από τη νομοθεσία. Εφαρμόζεται στα ασφαλιστικά ταμεία, προκύπτει και από την σημερινή νομοθεσία. Τα ταμεία θα πρέπει να το ρυθμίσουν και να ξεκαθαρίσουν ότι πράγματι γίνεται αυτό. Μπορείς όταν έχεις συμπληρώσει τον απαιτούμενο συντάξιμο χρόνο μπορείς να αποχωρήσεις, να πας στο σπίτι σου, ή εάν είναι δημόσιο, ή Ι.Κ.Α., βέβαια, ισχύουν πάντα, ότι ως γιατρός πρέπει να εξακολουθείς να είσαι ασφαλισμένη στο Τ.Σ.Α.Υ. κατά τα άλλα, όμως, μπορείς να αποχωρήσεις. Για το δημόσιο είναι δεδομένο, φεύγεις, πηγαίνεις στο σπίτι σου, ασχολείσαι με το ιατρείο σου εάν θέλεις και όταν συμπληρώσεις την ηλικία, επανέρχεσαι και λες δώσε μου τώρα την σύνταξη μου. Βέβαια, εννοείται ότι σε αυτό το διάστημα δεν θα παίρνεις μισθό. Δεν θα παίρνεις ούτε μισθό, ούτε σύνταξη.

Για το Ι.Κ.Α. που επίσης, προβλέπεται, δεν το έχουν καταλάβει και δίνουν πληροφορίες στον κόσμο, ότι» «θα δούμε». Για το Τ.Σ.Α.Υ. είναι δεδομένο. Από τη στιγμή που είσαι ασφαλισμένος διπλά έχει καλώς. Από τη στιγμή που είσαι στο Τ.Σ.Α.Υ. μόνο, πάλι έχει καλώς με την συμπλήρωση του προβλεπόμενου ορίου ηλικίας επανέρχεσαι και παίρνεις.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Όχι, δεν χρειάζεται να κάνεις τίποτε, εκτός εάν θέλεις να κάνεις αυτασφάλιση για να επαυξήσεις τον χρόνο.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Παρακαλώ το λόγο έχει ο συνάδελφος.

ΜΕΛΟΣ: Κύριε Ρωμανιά, για τα συντάξιμα χρόνια, για την αναγνώριση των επιπλέον ετών στρατού, ειδικότητας και λοιπά, έτσι όπως το είπατε, προφανώς, εάν δεν θεμελιώνεις κάποιο δικαίωμα σε συμφέρεται να τα αναγνωρίσεις το 2012, λόγω μεγαλύτερης έκπτωσης. Υπάρχει κάποιος λόγος να το κάνεις νωρίτερα;

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Εξαρτάται από το ταμείο. Στην περίπτωση την δική σας δεν βλέπω να υπάρχει γιατί το εξηκοστό έτος παραμένει. Επομένως, έχουμε εδώ πλέον ακριβώς το οικονομικό κομμάτι. Το είπα νωρίτερα με το παράδειγμα που περιορίστηκα για το 2011. Εννοείται ότι αυτό μπορεί να γίνει ακόμη καλύτερα, γιατί η έκπτωση πλέον είναι 50% και μπορεί να πάει μετά. Εάν δεν θέλεις να αποχωρήσεις από την υπηρεσία με 35ετία, σε αυτή την δεδομένη περίπτωση πρέπει να το κάνεις για να φύγεις. Εάν, όμως, δεν έχεις σκοπό να φύγεις, το κάνεις το

2013, ή το 2014 που είναι κατά 50% μειωμένο. Όχι 30%, αλλά 50%, καθυστερείς, λοιπόν και το κάνεις τότε.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Ο συνάδελφος έχει το λόγο.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου και δεν ακούγεται).

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Ναι, είναι ένα ερώτημα αυτό. Ας πούμε ότι κάνει κάποιος την αναγνώριση του στρατού τώρα.

ΜΕΛΟΣ: (Μπορεί να την έχει κάνει πριν είκοσι χρόνια)

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Ή την έχει κάνει παλαιότερα, ερχόμαστε στο 2011 με την προϋπόθεση ότι δεν έχει θεμελιώσει δικαίωμα, έχει την δυνατότητα να εξαγοράσει τέσσερα χρόνια, τίθεται το ερώτημα: Μεταξύ αυτών των τεσσάρων χρόνων είναι και ο στρατός μας, τον στρατό τον έχει εξαγοράσει ήδη από προηγούμενα, θα υπολογιστούν αυτά τα δυο χρόνια για να αφαιρεθούν από τα τέσσερα, ή όχι; Ο Νόμος δεν απαντάει. Η εγκύκλιος δεν απαντάει. Είναι γκρίζο σημείο. Κατά την δική μου την αντίληψη, μπορούν να υποστηριχθούν και οι δυο απόψεις, με την έννοια δηλαδή, ότι έκανες την εξαγορά ενός εκ των δεκατριών ετών πλασματικού χρόνου μέχρι το 2010. Δεν μπορείς να την ξανά κάνεις τώρα. Υπάρχει, όμως και ο αντίλογος, ότι: «Όχι, εγώ έκανα την εξαγορά προ δέκα ετών, προ δεκαπέντε ετών με το Νόμο που προβλεπόταν τότε, άρα, τώρα μου δίνεται η δυνατότητα για να διευκολυνθώ, να θεμελιώσω άλλα τέσσερα χρόνια». Δυστυχώς, εδώ θα δούμε πως θα εφαρμοστεί στην πράξη. Είναι ένα ερώτημα, το οποίο τίθεται καθημερινά και στο οποίο δεν μπορώ να απαντήσω. Εγώ

σου λέω ότι έχουμε και τις δυο δυνατότητες. Θα δούμε, όμως, πως θα εφαρμοστεί.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Παρακαλώ το λόγο έχει ο συνάδελφος.

ΜΕΛΟΣ: Κύριε Ρωμανιά, το Τ.Σ.Α.Υ. εκτός από τις άλλες ιδιορρυθμίες, έχει και την ιδιορρυθμία να κατοχυρώνει συνταξιοδοτικό δικαίωμα στα τριάντα πέντε και να δίνει την ανώτερη σύνταξη στα τριάντα εννέα. Ο Νόμος που αναφέρεται στην 37ετία και για την οποία πριν από λίγο καιρό οι εφημερίδες έγραψαν ότι: «Επιτέλους, αποκαθιστά και μια αδικία στους γιατρούς, στους δικηγόρους» και λοιπά αυτός ο Νόμος το συμπεριλαμβάνει αυτό; Δηλαδή, την ανώτερη σύνταξη. Με καταλάβατε, ή όχι;

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Είναι δυο ξεχωριστά ζητήματα:

-Το ένα ζήτημα είναι πότε θεμελιώνεις δικαίωμα. Και

-Το δεύτερο είναι τι σύνταξη παίρνεις.

Στην δεύτερη περίπτωση ο Νόμος δεν τροποποίησε, δεν άλλαξε την ισχύουσα σήμερα δυνατότητα αυτή, δεν έχει καμία ρητή αναφορά και σε όσα σημεία ο Νόμος δεν κάνει αναφορά ειλικρινά, εγώ δεν καταλαβαίνω γιατί πηγαίνουμε και τα ψάχνουμε. Δεν έκανε αναφορά, επομένως, δεν άλλαξε κάτι. Δεν έχει διαφοροποιήσει κάποιο ειδικό καθεστώς που υπήρχε από κάποιο ταμείο, όπως το συγκεκριμένο που αναφέρατε.

ΜΕΛΟΣ: Σας ευχαριστώ πολύ.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Παρακαλώ η συναδέλφισσα έχει το λόγο.

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Μόνο που θα πρέπει να αποχωρήσω. Θα μπορούσα να μείνω μέχρι το βράδυ εδώ, αλλά δυστυχώς, έχω ομιλία στην Καρδίτσα και θα πρέπει να αποχωρήσω.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Θα ήθελα να σας παρακαλέσω για το εξής: Πέρα από τις ευχαριστίες όλων μας, επειδή υπάρχουν πολλά ερωτήματα εάν μας τα στείλουν γραπτώς στον Σύλλογο, ή με E-MAIL να τα κωδικοποιήσουμε και να σας τα στείλουμε και μετά, να τα δημοσιεύσουμε στο περιοδικό μας;

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Κανένα πρόβλημα, βεβαίως.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστούμε πολύ.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Η συναδέλφισσα έχει το λόγο για μια τελευταία και γρήγορη ερώτηση.

ΜΕΛΟΣ: Μπορείτε να μας πείτε από το 2011 μέχρι το 2014 τις προϋποθέσεις δηλαδή, πόσα χρόνια θέλει η κάθε χρονιά και τι όριο ηλικίας βάζει;

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Υπάρχει, -θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι θα την πάρετε- μια ερμηνευτική εγκύκλιος του Υπουργείου, την έχω μαζί μου, αλλά δεν προλαβαίνουμε να την φωτοτυπήσαμε τώρα, θα σας την στείλω, εν πάση περιπτώσει.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Ναι...ναι, για να την...

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Υπάρχουν πίνακες όπου μας λέει τα τριάντα πέντε χρόνια - πενήντα οκτώ, που σταδιακά η γυναίκα από τα πενήντα οκτώ πηγαίνει στα εξήντα. Το 2011 παραμένει το πενήντα οκτώ. Το 2012 πηγαίνει στα πενήντα εννέα και μετά πηγαίνει στα εξήντα. Υπάρχει ρύθμιση και για τις

περιπτώσεις που είναι επάνω από τα εξήντα, όπου η γυναίκα πλέον που μέχρι τώρα έφευγε στα εξήντα, είχε το πλεονέκτημα να έχει λιγότερα χρόνια, παίρνει μισό περίπου χρόνο από τώρα και στο εξής και σταδιακά ανεβαίνει στο εξήντα πέντε. Εκεί που έφευγε στο εξήντα με είκοσι ένα μισό που ήταν τώρα, πηγαίνει είκοσι δυο το 2011 και ανεβαίνει στο εξήντα ένα, πάει είκοσι δυο μισό το 2012 και ανεβαίνει στα εξήντα δυο κ.ο.κ. μέχρι και εδώ να πάει στο εξήντα πέντε, όπου ήταν..

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Δεν άκουσα.

ΜΕΛΟΣ: Το 2012.

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Το 2012 πρέπει να είναι καταρχήν, για την περίπτωση της 35ετίας, πάει στο πενήντα εννέα, δεν ισχύει το πενήντα οκτώ, το πενήντα οκτώ παραμένει το 2011 μόνο, το 2012 πηγαίνει πενήντα εννέα και από το 2013 γίνεται εξήντα και στην περίπτωση που είναι επάνω από εξήντα, έχουμε αυτή την διαβάθμιση, χρειάζεται το 2011 είκοσι δυο, το 2012 είκοσι δύομιση χρόνια και πάει στο εξήντα δυο.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Μπορούμε να το έχουμε αυτό;

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Θα το πάρετε, βεβαίως και θα το δημοσιεύσετε αυτό.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Θα το βάλουμε στο περιοδικό μας.

Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ, κ. Ρωμανιά.

ΡΩΜΑΝΙΑΣ: Και εγώ σας ευχαριστώ πολύ.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Και ό,τι ερωτήσεις έχετε θα τις κωδικοποιήσουμε και θα τις μεταφέρουμε στον κ. Ρωμανιά για να έχετε απάντηση από το SITE του Ο.Σ.Α. Σας ευχαριστούμε πολύ, κ. Ρωμανιά.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι, στο σημείο αυτό θα κάνουμε ένα μικρό διάλειμμα και θα συνεχίσουμε.

Ακολουθεί διάλειμμα

Κατά την διάρκεια του διαλείμματος αποχωρεί και ο κ.

Ρωμανιάς

2^η ΣΥΝΕΔΡΙΑ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι, συνεχίζουμε με την 2^η Συνεδρία μας, με Ομιλητή το Νομικό Σύμβουλο του Ο.Σ.Α., τον Δικηγόρο τον κ. Λάμπρο Αντωνίου, με θέμα: «Νομοθεσία για την άσκηση του οδοντιατρικού επαγγέλματος» και με επιμέρους θέματα: «Δεοντολογία, Οδοντιατρικές Εταιρείες και ευθύνη οδοντιάτρου για πράξεις, ή παραλείψεις κατά την άσκηση του επαγγέλματος του». Παρακαλώ το λόγο έχει ο κ. Λάμπρος Αντωνίου.

ΟΜΙΛΙΑ 2^α

ΘΕΜΑ: Η νομοθεσία για την άσκηση του Οδοντιατρικού Επαγγέλματος

α) Δεοντολογία

β) Οδοντιατρικές Εταιρείες

γ) Ευθύνη οδοντιάτρου για πράξεις, ή παραλείψεις κατά την άσκηση του επαγγέλματος του

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Κος ΛΑΜΠΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

-ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ-ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ Ο.Σ.Α.-

ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Καταρχήν, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την παρουσία σας.

Θα σας παρουσιάσω και θα συζητήσουμε μαζί τρία βασικά θέματα, τα οποία αφορούν στην άσκηση του οδοντιατρικού επαγγέλματος, τις διατάξεις της Οδοντιατρικής Δεοντολογίας, τις διατάξεις για τις οδοντιατρικές εταιρείες και το θέμα της ευθύνης του οδοντιάτρου για πράξεις, ή παραλείψεις κατά την άσκηση του επαγγέλματος του.

Θα ξεκινήσουμε με τα θέματα της Δεοντολογίας.

Με το Π.Δ. 39/2009 τέθηκε σε ισχύ από 1^η Απριλίου του 2009 ο νέος Κώδικας Οδοντιατρικής Δεοντολογίας, σε αντικατάσταση του προηγούμενου, ο οποίος ίσχυε από την δεκαετία του 1950.

Με το νέο Κώδικα Οδοντιατρικής Δεοντολογίας ρυθμίζονται θέματα, τα οποία αφορούν ιδίως:

-Στις σχέσεις οδοντιάτρου και ασθενών

-Το οδοντιατρικό απόρρητο

-Τις σχέσεις μεταξύ οδοντιάτρων

-Τις σχέσεις οδοντιάτρου και κοινωνικού συνόλου. Και

Ρυθμίσεις, οι οποίες αφορούν:

-Στην άσκηση του οδοντιατρικού επαγγέλματος

-Την οδοντιατρική έρευνα. Και

-Την δημοσίευση των ανακαλύψεων.

Το άρθρο 1 του Δεοντολογικού Κανονισμού καθορίζει ότι: «Η άσκηση της οδοντιατρικής χαρακτηρίζεται ως λειτούργημα και προσδιορίζει ταυτόχρονα το έργο του οδοντιάτρου». Είναι μια σημαντική ρύθμιση, διότι ο χαρακτηρισμός της άσκησης της οδοντιατρικής ως λειτούργημα προσδιορίζει και την ηθική διάσταση του επαγγέλματος και την αποστολή του οδοντιάτρου ως μέλος του κοινωνικού συνόλου, ενώ ταυτόχρονα ο προσδιορισμός των ορίων της άσκησης της οδοντιατρικής είναι πάρα πολύ σημαντικός ιδιαίτερα, σε μια εποχή που και άλλοι κλάδοι συναφείς προσπαθούν να επεκτείνουν τις δραστηριότητές τους και το αντικείμενο τους.

Το άρθρο 1, λοιπόν, λέει ότι: «Το λειτούργημα του οδοντιάτρου αποσκοπεί στην εξασφάλιση της στοματικής υγείας του ανθρώπου δηλαδή, στην πρόληψη, διάγνωση, θεραπεία και ανακούφιση από τον πόνο, των ανωμαλιών και ασθενειών των οδόντων του στόματος, των γνάθων και των γύρω ιστών». Στο πλαίσιο αυτό ο οδοντίατρος ασκεί το έργο του.

Όσον αφορά στις σχέσεις οδοντιάτρων και ασθενών θα πρέπει να σημειώσουμε τα εξής:

Ο οδοντίατρος υποχρεούται καταρχήν, να δίνει προτεραιότητα στην υγεία των ασθενών.

Οφείλει να παρέχει υπηρεσίες με την ίδια ευσυνειδησία σε όλους τους ασθενείς ανεξάρτητα από την οικονομική

κατάσταση, την εθνικότητα, την φυλή, τις θρησκευτικές, ή πολιτικές πεποιθήσεις, ή άλλες ιδιαιτερότητες.

Εκτός από την περίπτωση της κατεπείγουσας ανάγκης, ο οδοντίατρος διατηρεί το δικαίωμα να αρνηθεί την παροχή υπηρεσιών όταν υπάρχουν σχέσεις με τον ασθενή, οι οποίες εμποδίζουν την ευσυνείδητη και απρόσκοπτη παροχή των υπηρεσιών του.

Επίσης, έχει το δικαίωμα να διακόψει την παροχή των υπηρεσιών του προς ασθενή για τους προηγούμενους λόγους, εφόσον, όμως, εξασφαλιστεί ότι θα προσφερθούν στον ασθενή οδοντιατρικές υπηρεσίες από άλλον οδοντίατρο. Η ρύθμιση αυτή είναι μια καινούργια ρύθμιση και δίνει απάντηση στο ερώτημα πολλών οδοντιάτρων και ταυτόχρονα σε μια πραγματικότητα του κατά πόσο ο οδοντίατρος έχει το δικαίωμα να αρνηθεί την παροχή υπηρεσιών, ή και να διακόψει.

Συναφείς με αυτές τις ρυθμίσεις είναι και η ρύθμιση του άρθρου 441 του Ποινικού Κώδικα, το οποίο προβλέπει ότι οι γιατροί, οι οποίοι χωρίς δικαιολογημένο κώλυμα αρνούνται την εκτέλεση των έργων τους τιμωρούνται με πρόστιμο, ή κράτηση μέχρι τριών (03) μηνών, εάν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη διάταξη.

Άρα, λοιπόν, εάν εξαιρέσουμε τις περιπτώσεις, οι οποίες είναι επείγουσες και οι οποίες χρήζουν άμεσης θεραπείας, ο οδοντίατρος έχει το δικαίωμα, έχει την δυνατότητα να αρνηθεί τις υπηρεσίες του όταν υπάρχει δικαιολογημένο

κάλυμμα, ή υπάρχουν σχέσεις με τον ασθενή, οι οποίες τον εμποδίζουν να προσφέρει απρόσκοπτα τις υπηρεσίες του.

Ο οδοντίατρος οφείλει καταρχήν, όταν τον επισκεφθεί ο ασθενής να πάρει το ιστορικό του. Οφείλει επίσης, να τον ενημερώσει για τα αναμενόμενα αποτελέσματα και τις συνέπειες της προτεινόμενης, ή ενδεδεδειγμένης θεραπευτικής αγωγής για τους τυχόν κινδύνους και τα διάφορα προληπτικά και θεραπευτικά μέτρα, που πρέπει να ληφθούν, καθώς επίσης και για το συνολικό κόστος της θεραπείας.

Ο οδοντίατρος έχει καθήκον πλήρους ενημέρωσης. Η ενημέρωση δηλαδή, θα πρέπει να είναι αντικειμενική, έτσι ώστε ο ασθενής να κατανοήσει και το προτεινόμενο σχέδιο και τις εναλλακτικές δυνατότητες και τους κινδύνους και το κόστος και να αποφασίσει, χωρίς να έχει την οποιαδήποτε επιφύλαξη. Επίσης, ο οδοντίατρος πρέπει να έχει την συναίνεση του ασθενούς και η συναίνεση θα πρέπει να είναι γραπτή και καλό θα ήταν να είναι γραπτή όταν πρόκειται για εκτεταμένη επέμβαση. Το θέμα της πλήρους ενημέρωσης και της συναίνεσης είναι σημαντικό -κρατήστε το- θα το ξανά συναντήσουμε στην ενότητα για την ευθύνη του οδοντίατρου για πράξεις, ή παραλείψεις κατά την άσκηση του έργου του, διότι η έλλειψη της ενημέρωσης και η έλλειψη της συναίνεσης οδηγεί και σε ευθύνη του οδοντίατρου.

Όταν ο ασθενής δεν έχει υπερβεί το δέκατο έκτο έτος της ηλικίας του είναι απαραίτητη η συναίνεση του γονέα, ή του

κηδεμόνα του. Όταν έχουμε κατεπείγουσα περίπτωση, ο οδοντίατρος μπορεί να αναλάβει κάθε επείγουσα οδοντιατρική πράξη για την πρόληψη, προστασία και αποκατάσταση της στοματικής υγείας στην περίπτωση που δεν είναι δυνατή, εξ αιτίας της κατάστασης του ασθενούς, η συναίνεση του. Σε μη επείγουσες περιπτώσεις, όταν ασθενής δεν είναι σε θέση να δώσει την συναίνεση του και την συγκατάθεση του σε αυτή την περίπτωση ο οδοντίατρος οφείλει να την λάβει από τον αρμόδιο κηδεμόνα, ή από τον επίτροπο του ασθενούς.

Ο οδοντίατρος οφείλει να τηρεί αυστηρά την απόλυτη εχεμύθεια. Υπάρχει αυτό, το οποίο λέμε το «ιατρικό απόρρητο», το οποίο αίρεται μόνο σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, οι οποίες προβλέπονται ρητά από το Νόμο.

Μια επίσης, σημαντική ρύθμιση του Κανονισμού Δεοντολογίας είναι, ότι ο οδοντίατρος υποχρεούται να τηρεί οδοντιατρικό αρχείο σε ηλεκτρονική, ή μη μορφή, το οποίο περιέχει δεδομένα, τα οποία συνδέονται άρρηκτα με την ασθένεια, ή την υγεία των ασθενών. Τα οδοντιατρικά αρχεία πρέπει να περιέχουν το ονοματεπώνυμο, το φύλο, την ηλικία το επάγγελμα, την διεύθυνση, τις ημερομηνίες επίσκεψης και κάθε άλλο ουσιώδες στοιχείο, το οποίο συνδέεται με την παροχή φροντίδας στον ασθενή.

Θέλω να ξέρετε ότι η υποχρέωση διατήρησης των οδοντιατρικών αρχείων, όσον αφορά στα ιδιωτικά οδοντιατρεία και γενικά τις μονάδες Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας του ιδιωτικού

τομέα είναι για μια δεκαετία από την τελευταία επίσκεψη του ασθενούς. Ο ασθενής έχει δικαίωμα πρόσβασης στα οδοντιατρικά αρχεία και στην λήψη αντιγράφων από τον φάκελο του. Δεν επιτρέπεται η πρόσβαση τρίτων με τις εξαιρέσεις, τις οποίες ρητά προβλέπει ο Νόμος.

Ως προς τις σχέσεις μεταξύ των οδοντιάτρων: Απαγορεύεται στον οδοντίατρο να αποσπά ασθενείς άλλου οδοντιάτρου. Σε επείγουσες περιπτώσεις και εφόσον ο ασθενής ευρίσκεται σε αδυναμία επικοινωνίας με τον οδοντίατρο του μπορεί τρίτος οδοντίατρος να παρέχει στον ασθενή μόνο τις άμεσα αναγκαίες υπηρεσίες.

Και ερχόμαστε σε ένα σημαντικό κεφάλαιο, το οποίο έχει να κάνει με τις σχέσεις των οδοντιάτρων και του κοινωνικού συνόλου. Εδώ κυρίαρχες διατάξεις είναι οι διατάξεις, οι οποίες αναφέρονται στην απαγόρευση της διαφήμισης.

Κάθε άμεση ή έμμεση ενέργεια διαφήμισης, ή δημοσιότητας απαγορεύεται.

Η φήμη του οδοντιάτρου θεμελιώνεται από την επιστημονική του κατάρτιση και την επαγγελματική του συνέπεια και εντιμότητα.

Ο οδοντίατρος απαγορεύεται να διαφημίζεται άμεσα ή έμμεσα στον Ημερήσιο Τύπο, στον «ΧΡΥΣΟ ΟΔΗΓΟ», στους κινηματογράφους, στο ραδιόφωνο, στην τηλεόραση, τα ηλεκτρονικά δίκτυα, διαδίκτυα και σε κάθε άλλο Μέσο Μαζικής Ενημέρωσης.

Απαγορεύεται να τοποθετεί πινακίδες, αφίσες και να διανέμει φυλλάδια.

Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται στον οδοντίατρο κατά την έναρξη της επαγγελματικής του δραστηριότητας, καθώς και στην περίπτωση που εγγράφεται σε άλλο Σύλλογο, λόγω αλλαγής έδρας, να δημοσιεύσει σχετική ανακοίνωση στις τοπικές εφημερίδες για έξι μήνες και κατά την αλλαγή επαγγελματικής στέγης, εφόσον παραμένει μέλος του ίδιου Συλλόγου, να δημοσιεύει σχετική ανακοίνωση στις τοπικές εφημερίδες για τρεις μήνες.

Στο σημείο αυτό, επιτρέψατε μου, να αναφερθώ σε ένα θέμα ιδιαίτερα ενδιαφέρον. Συζητείται πάρα πολύ ιδίως το τελευταίο χρονικό διάστημα το θέμα, το οποίο αφορά στην παρουσία των οδοντιάτρων στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Η δυνατότητα της παρουσίας των οδοντιάτρων στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης αποτελεί -όπως προείπα- αντικείμενο ιδιαίτερων συζητήσεων λόγω της συνεχούς αυξανόμενης παρουσίας τους στα Μέσα αυτά. Ο προβληματισμός που αναπτύσσεται είναι κυρίως, εάν η παρουσία τους αυτή είναι επιτρεπτή ενόψει των διατάξεων, Νόμων και Κανονισμών Δεοντολογίας που απαγορεύουν την διαφήμιση των οδοντιάτρων.

Οι οδοντίατροι μπορούν -κατά την γνώμη μου- να εμφανίζονται στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης για την ενημέρωση του κοινού σε θέματα της ειδικότητας, ή του γνωστικού τους αντικειμένου και σύμφωνα με τις αρχές και τις κείμενες διατάξεις, οι

οποίες διέπουν την άσκηση του επαγγέλματος τους και την Δεοντολογία.

Η δυνατότητα τους αυτή απορρέει κυρίως από το άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος, το οποίο προβλέπει ότι: «Ο κάθε ένας έχει το δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική και οικονομική ζωή, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα, ή τα χρηστά ήθη και το άρθρο 14 παρ. 1 του Συντάγματος και το άρθρο 10 της Σύμβασης της Ρώμης «περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών» που προβλέπουν και κατοχυρώνουν το δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης, της ελεύθερης εκδήλωσης της σκέψης και της γνώμης με την επιφύλαξη του Νόμου».

Η εμφάνιση των οδοντιάτρων στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης -σύμφωνα με τα προαναφερόμενα- θα πρέπει να διέπεται από ορισμένους κανόνες όπως αυτοί προκύπτουν από τις αρχές και τις κείμενες διατάξεις, οι οποίες διέπουν την άσκηση του επαγγέλματος και την δεοντολογία. Ειδικότερα, η ενημέρωση του κοινού πρέπει να στηρίζεται αποκλειστικά σε στοιχεία απόλυτα τεκμηριωμένα και διεθνώς παραδεδεγμένα.

Η εμφάνιση των οδοντιάτρων πρέπει να περιορίζεται στα απολύτως αναγκαία για την ενημέρωση πλαίσια και σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να προκύπτει, ή να υποκρύπτεται σκοπός διαφήμισης. Ενδεικτικά αναφέρω ότι:

Εάν με αφορμή την ενημέρωση παρουσιάζονται εικόνες από το ιατρείο με το προσωπικό, τους χώρους και τον εξοπλισμό, παρουσιάζονται εργασίες σε ασθενείς και ιδίως, φωτογραφίες πριν την επέμβαση και μετά την επέμβαση, ώστε να προβάλλεται το αποτέλεσμα και να δίνεται η δυνατότητα σύγκρισης.

Εάν προβάλλεται το τηλέφωνο και η διεύθυνση του επαγγελματία.

Εάν γίνεται αναφορά σε ασθενείς και ιδίως σε επώνυμους.

Εάν γίνεται σύγκριση με συναδέλφους

Τότε υπάρχει θέμα, το οποίο πρέπει να διερευνηθεί περαιτέρω από τα αρμόδια όργανα.

Πρέπει να αποφεύγεται η έκφραση απόψεων, οι οποίες μπορούν να προκαλέσουν κίνδυνο σύγχυσης, ή παραπλάνησης του κοινού και ο σχολιασμός θέσεων, ή πράξεων συναδέλφων. Η οποιαδήποτε εμφάνιση πρέπει να γίνεται με τρόπο που να εξασφαλίζεται και να προάγεται η τιμή και η αξιοπρέπεια του επαγγέλματος και ο σεβασμός και η εμπιστοσύνη του κοινού προς αυτό.

Στην κατεύθυνση αυτών των σκέψεων κινείται και η από 04 Μαΐου 1998 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Οδοντιατρικού Συλλόγου Αττικής όπως επίσης και οι παρ. 8, 9 και 10 του άρθρου 17 του Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας.

Πρέπει να σημειώσω ότι στην περίπτωση διαφήμισης οδοντιάτρου από ραδιοτηλεοπτικό σταθμό υπάρχει ενδεχόμενο

ευθύνης και του σταθμού, ιδίως στην περίπτωση που, υπό το πρόσχημα της ενημέρωσης, προέβαλε συγκεκαλυμμένα τον επαγγελματία υγείας.

Επιτρέψατε μου στο σημείο αυτό, επειδή νομίζω ότι ενδιαφέρει όλους, να σας πω για το πως στον Ο.Σ.Α. αντιμετωπίζουμε τα περιστατικά συναδέλφων, οι οποίοι εμφανίζονται στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης

Όταν υποπέσει στην αντίληψη μας ένα περιστατικό τέτοιο ζητούμε αμέσως από το κανάλι την σχετική κασέτα της εκπομπής. Αντίγραφα διανέμονται στα μέλη της Επιτροπής Δεοντολογίας και το Νομικό Σύμβουλο και την βλέπουμε. Εφόσον κρίνουμε ότι τα πλαίσια είναι καθαρά ενημερωτικά, η υπόθεση πηγαίνει στο αρχείο. Εάν κρίνουμε ότι ο οδοντίατρος δεν περιορίστηκε στην ενημέρωση, αλλά έχουμε στοιχεία διαφήμισης τότε:

1^ο. Ζητούμε από τον οδοντίατρο να μας πει τις απόψεις του.

Και

2^ο. Αλληλογραφούμε με την Επιτροπή Διαφήμισης του Κ.Ε.ΣΥ., η οποία είναι αρμόδια για την επιβολή ποινών για την οδοντιατρική διαφήμιση και με το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, έτσι ώστε να ελεγχθεί και το κανάλι για συγκεκαλυμμένη διαφήμιση και με τον τρόπο αυτό, να πιέσουμε και το κανάλι για την τήρηση της νομιμότητας.

Οφείλω να σας πω ότι το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης με σειρά αποφάσεων του έχει επιβάλει την ποινή του προστίμου

σε ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς για συγκεκριμένη διαφήμιση οδοντιάτρων.

Στα πλαίσια της έννομης τάξης μας και ιδίως σήμερα, στην κοινωνία της πληροφορίας απόψεις που απαγορεύουν την εμφάνιση των οδοντιάτρων στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, οι λογικές λογοκρισίας δεν μπορούν κατά την άποψη μου να υιοθετηθούν. Η εμφάνιση των οδοντιάτρων στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης δεν συνιστά από μόνη της διαφήμιση του οδοντιάτρου. Οι οδοντίατροι μπορούν να εμφανίζονται στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και θα μπορούσα να πω ότι έχουν και υποχρέωση εμφάνισης στα πλαίσια του δικαιώματος του κοινού στην ενημέρωση- πληροφόρηση. Η εμφάνιση τους, όμως, αυτή θα πρέπει να γίνεται με βάση τις αρχές και τις κείμενες διατάξεις, οι οποίες διέπουν την άσκηση του επαγγέλματος τους και την δεοντολογία και με βάση του κανόνες αυτούς θα κρίνεται κάθε φορά και η εμφάνιση τους ως προς την τήρηση, ή μη των κείμενων διατάξεων.

Ένα θέμα συναφές με την εμφάνιση των οδοντιάτρων στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης είναι το θέμα της παρουσίας των οδοντιάτρων στο διαδίκτυο. Και εδώ έχουμε μια καινούργια ρύθμιση του Κανονισμού Δεοντολογίας, ο οποίος λέει ότι: Οι οδοντίατροι μπορούν να διατηρούν ιστοσελίδα στο διαδίκτυο, στην οποία μπορούν να αναφέρονται ιδίως το ονοματεπώνυμο, η ειδικότητα, ο αριθμός μητρώου του Συλλόγου, οι ακαδημαϊκοί τίτλοι, η διεύθυνση του ιατρείου, το τηλέφωνο οι ώρες και

οι ημέρες εργασίας, το όνομα, η επωνυμία και ο τίτλος που επιλέγει ο οδοντίατρος για την ιστοσελίδα του, ή την ηλεκτρονική του διεύθυνση, πρέπει να συνάδουν με την επαγγελματική του ευπρέπεια και αξιοπρέπεια και να ανταποκρίνονται στις πραγματικά παρεχόμενες υπηρεσίες. Η ιστοσελίδα πρέπει να αναφέρει τον χρόνο της τελευταίας ενημέρωσης. Πρέπει να αναφέρει οποιαδήποτε πιθανή σύγκρουση συμφερόντων.

Η ιστοσελίδα μπορεί, επίσης, να περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τις συμβάσεις, είτε την με οποιοδήποτε τρόπο συνεργασία του οδοντίατρου με το δημόσιο, τα ταμεία υγείας και τους ασφαλιστικούς φορείς. Οι πληροφορίες, οι οποίες παρέχονται στην ιστοσελίδα πρέπει να είναι ακριβείς, αντικειμενικές, κατανοητές και σύμφωνα με τον Κώδικα Δεοντολογίας. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να οδηγούν σε παραπλάνηση του κοινού, ή σε έμμεση συγκριτική εκτίμηση προσόντων, ή πτυχίων.

Ένα άλλο θέμα, επίσης, ενδιαφέρον έχει να κάνει με τις πινακίδες και με την ανάρτηση των πινακίδων. Ο Δεοντολογικός Κανονισμός προβλέπει πινακίδα εξώθυρας και πινακίδα πρόσοψης, τεχνικές λεπτομέρειες αναφέρονται στα οικεία άρθρα δηλαδή, οι διαστάσεις και το τι μπορούν να περιλαμβάνουν. Θέλω να πω, όμως, ότι για το θέμα των πινακίδων εφαρμόζονται και οι διατάξεις του Κανονισμού της

πολυκατοικίας, όπως και οι διατάξεις «περί εμπορικής και υπαίθριας διαφήμισης».

Όταν ο οδοντίατρος αλλάζει επαγγελματική εγκατάσταση εντός των ορίων του Οδοντιατρικού Συλλόγου, στον οποίο είναι εγγεγραμμένος, οφείλει να γνωστοποιήσει τη νέα του διεύθυνση στον Σύλλογο. Επίσης, μπορεί να αναρτά στην εξώπορτα της προηγούμενης επαγγελματικής του στέγης πινακίδα, στην οποία θα αναφέρει την νέα του διεύθυνση. Η πινακίδα αυτή θα αφαιρείται από τον ίδιο μετά την παρέλευση ενός έτους.

Ο οδοντίατρος, επίσης, ο οποίος έχει τίτλο αναγνωρισμένης ειδικότητας υποχρεούται να φέρει κατά την άσκηση του επαγγέλματος τον τίτλο της ειδικότητας του, εφόσον προηγουμένως έχει καταθέσει τα σχετικά αποδεικτικά κτήσης της ειδικότητας και έχει δηλώσει ότι την ασκεί στον Σύλλογο. Επίσης, δικαιούται να αναγράφει τους Ακαδημαϊκούς τίτλους, τους οποίους διαθέτει.

Ως προς τις ρυθμίσεις για την άσκηση του επαγγέλματος: Ο οδοντίατρος ασκεί τα καθήκοντα του σε ιδιωτικό οδοντιατρείο, στην περιφέρεια του Συλλόγου, στον οποίο έχει εγγραφεί και στην διεύθυνση, την οποία έχει δηλώσει. Απαγορεύεται στον οδοντίατρο να διατηρεί περισσότερα από ένα οδοντιατρεία είτε ατομικά, είτε σε συνεργασία με άλλον συνάδελφο.

Απαγορεύεται στον οδοντίατρο να παρέχει περιστασιακά τις υπηρεσίες του με ή χωρίς αμοιβή στην περιφέρεια άλλου Οδοντιατρικού Συλλόγου.

Επανεγγραφή στον Σύλλογο από τον οποίο διαγράφηκε ο οδοντίατρος δεν επιτρέπεται πριν την παρέλευση ενός έτους, εκτός ειδικών περιπτώσεων επαρκώς αιτιολογημένων κατόπιν αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου.

Απαγορεύεται στον οδοντίατρο να συγκαλύπτει με το όνομα του, ή να προστατεύει με οποιονδήποτε τρόπο πρόσωπα, τα οποία ασκούν παράνομα την οδοντιατρική.

Και απαγορεύεται επίσης, να χρησιμοποιεί οδοντοτεχνίτη, ή άλλο βοηθητικό προσωπικό για εργασία στο στόμα του ασθενούς.

Ο οδοντίατρος, ο οποίος αναλαμβάνει οδοντιατρείο άλλου οδοντίατρου δεν μπορεί να χρησιμοποιεί το όνομα του τελευταίου σε συνδυασμό με το δικό του. Εδώ θέλω να σας πω ότι έρχονται πάρα πολλοί στον Σύλλογο ιδίως συνάδελφοι σας οδοντίατροι, οι οποίοι πλησιάζουν τον χρόνο της συνταξιοδότησης και θέτουν το ερώτημα: «Τώρα που εγώ θα συνταξιοδοτηθώ μπορώ να μεταβιβάσω το ιατρείο μου; Και με ποιες προϋποθέσεις»; Και ορισμένοι προχωρούν και λένε: «Μήπως μπορώ να πάρω και κάποιον αέρα».

Θέλω να σας πω ότι η άσκηση της οδοντιατρικής, η λειτουργία του οδοντιατρείου εάν το δούμε από την πλευρά των οικονομικών μεγεθών και από την πλευρά του ανταγωνισμού

χαρακτηρίζεται ως επιχείρηση και ο οδοντίατρος ως επιχειρηματίας. Λόγω, όμως, του χαρακτηρισμού της άσκησης της οδοντιατρικής ως λειτουργήματος και της ηθικής -όπως είπαμε- διάστασης και της κοινωνικής αποστολής του, την άσκηση της οδοντιατρικής δεν πρέπει να την βλέπουμε με καθαρά οικονομικούς όρους και με την έννοια της άσκησης απλά, ενός επαγγέλματος, διότι κατά την άσκηση αυτή:

Πρώτον: Υπάρχει η έντονα ισχυρή σχέση μεταξύ ασθενούς και οδοντιάτρου. Και

Δεύτερον: Υπάρχει και το οδοντιατρικό απόρρητο. Όπως επίσης, το αρχείο, το οποίο τηρεί ο οδοντίατρος -και στο οποίο αναφερθήκαμε- που είναι αρχείο με ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα δεν μπορεί να παραχωρηθεί σε άλλον χωρίς την συναίνεση του ασθενούς.

Συνεπώς, η απάντησή μου σε μια τέτοια ερώτηση είναι, ότι ο οδοντίατρος το μόνο, το οποίο μπορεί να κάνει είναι, να μεταβιβάσει τον χώρο και να μεταβιβάσει και τον εξοπλισμό. Μεταβίβαση επιχείρησης με την έννοια που την εννοούμε δεν μπορεί να γίνει, διότι δεν μπορεί να μεταβιβάσεις την φήμη και την πελατεία, διότι:

1^{ον}. Αυτή είναι κάτι που συνδέεται προσωπικά με τον ίδιο, δεν σημαίνει ότι ο ασθενής θα ακολουθήσει το νέο οδοντίατρο. Και

2^ο. Δεν μπορεί να παραχωρήσει -όπως είπα- το αρχείο του για τους λόγους που προανέφερα δηλαδή, αποτελούν ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα.

Ο οδοντίατρος δεν μπορεί να ασκεί ταυτόχρονα εποπτεία και θεραπεία σε ασθενείς του ταμείου, στο οποίο είναι Ελεγκτής κατά την διάρκεια χρονικής περιόδου ενός χρόνου που υπολογίζεται από την άσκηση της τελευταίας πράξης ελέγχου στους ασθενείς αυτούς. Και επίσης, απαγορεύεται στον Ελεγκτή οδοντίατρο να ελέγχει οδοντιατρικές πράξεις οδοντιάτρου που έχει πρώτο βαθμό συγγένειας με αυτόν.

Ερχόμαστε τώρα σε ένα, επίσης, σημαντικό θέμα, το οποίο έχει να κάνει με την οδοντιατρική αμοιβή. Όπως ίσως γνωρίζετε, η αμοιβή του οδοντιάτρου καθορίζεται ελεύθερα. Δεν υπάρχουν δηλαδή, κατώτατα ή ανώτατα όρια αμοιβής. Καθορίζεται ελεύθερα, με συμφωνία οδοντιάτρου και ασθενούς. Το μόνο όριο, το οποίο υπάρχει κατώτερο είναι το όριο των αμοιβών που καθορίζονται με Προεδρικό Διάταγμα και αυτό το κατώτερο όριο δεν μπορεί ο οδοντίατρος να υποβαθμίζει, να πηγαίνει πιο κάτω. Η διεκδίκηση της αμοιβής του οδοντιάτρου, ή κάθε άλλο θέμα σχετικά με την οδοντιατρική αμοιβή πρέπει να διενεργείται κατά τρόπο που να μην προσκρούει στην αξιοπρέπεια και στον ανθρωπιστικό χαρακτήρα του οδοντιατρικού επαγγέλματος.

Δεν μπορεί ο οδοντίατρος να διαφημίζεται για διευκολύνσεις αμοιβής, ή αμοιβή με πιστωτικές κάρτες.

Απαγορεύεται στον οδοντίατρο να λαμβάνει μέρος σε μειοδοτικούς διαγωνισμούς για την παροχή των οδοντιατρικών υπηρεσιών.

Και για να μην γίνει παρανόηση: Κάποια στιγμή ο Ο.Σ.Α. είχε εφαρμόσει το σύστημα των πιστωτικών καρτών για μια διευκόλυνση των οδοντιάτρων, διότι με την χρήση της πιστωτικής κάρτας:

1^ο. Εξασφαλίζεται η αμοιβή του οδοντιάτρου. Και

2^ο. Όταν χρησιμοποιείται η πιστωτική κάρτα γίνεται και κάποια παραπάνω εργασία πολλές φορές, διότι ο ασθενής είναι άλλο πράγμα να πληρώνει με κάρτα και είναι άλλο πράγμα να πληρώνει με μετρητά. Είπαμε ότι δεν μπορεί να διαφημίζει για διευκολύνσεις με πιστωτικές κάρτες, όχι να χρησιμοποιεί τα πιστωτικές κάρτες. Κάνω την διευκρίνιση αυτή.

Όσον αφορά στα οδοντιατρικά πιστοποιητικά: Όταν χορηγούνται οδοντιατρικά πιστοποιητικά- γνωματεύσεις πρέπει να αναφέρουν τον σκοπό, για τον οποίο προσδιορίζονται και για τον οποίο προορίζονται και θα πρέπει να δίνονται αυτοπρόσωπα. Να δίνονται δηλαδή, στον ίδιο τον ασθενή, ή σε πρόσωπο, το οποίο έχει εξουσιοδοτηθεί. Διότι αλλιώς υπάρχει κίνδυνος να παραβιαστεί το απόρρητο.

Επίσης, θέλω να πω για την δημοσιότητα των ανακαλύψεων, ότι ο οδοντίατρος υποχρεούται να καθιστά γνωστές κατά προτεραιότητα στην Οδοντιατρική Κοινότητα με τον πιο πρόσφορο τρόπο τις ανακαλύψεις, τις οποίες επέτυχε και τα

συμπεράσματα και να αποφεύγει την ευρύτερη δημοσιοποίηση σε μη οδοντιατρικό κοινό, προτού τα υποβάλλει στην κριτική των συναδέλφων του.

Τελειώνοντας με την ενότητα της Δεοντολογίας, θέλω να σας πω ότι πειθαρχικό παράπτωμα πέρα από την παράβαση των διατάξεων του Κώδικα Οδοντιατρικής Δεοντολογίας αποτελεί και η παράβαση και άλλων διατάξεων, εφόσον από το Νόμο προβλέπεται ότι η παραβίαση τους είναι πειθαρχικό παράπτωμα. Τέτοια πρόβλεψη υπάρχει και για την παράβαση των διατάξεων του Ν. 1026/1980, που είναι επίσης ένας βασικός Νόμος, ο οποίος αφορά στην άσκηση του οδοντιατρικού επαγγέλματος και αναφέρεται κυρίως, στην λειτουργία των Οδοντιατρικών Συλλόγων και της Ελληνικής Οδοντιατρικής Ομοσπονδίας.

Απλά, θέλω να σημειώσω ότι μια υποχρέωση του οδοντιάτρου είναι:

Η καταβολή της ετήσιας συνδρομής και προς τον Οδοντιατρικό Σύλλογο, στον οποίο είναι εγγεγραμμένος και προς την Ομοσπονδία

Ότι η συνδρομή είναι το μόνο έσοδο των Συλλόγων για το έργο τους. Και

Ότι η μη καταβολή της συνδρομής και η υποβολή της ετήσιας δήλωσης ασκήσεως επαγγέλματος μπορεί να οδηγήσει και στην διαγραφή του οδοντιάτρου από μέλος του Συλλόγου.

Ολοκληρώνοντας αυτό το κεφάλαιο, έρχομαι στο δεύτερο κεφάλαιο, το οποίο αναφέρεται στις «Οδοντιατρικές Εταιρείες».

Το ειδικό Νομικό πλαίσιο για την ίδρυση των Οδοντιατρικών εταιρειών διέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 13, του Ν. 2071/19292, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 28 του Ν. 3846/2010 και ισχύει σήμερα και του Π.Δ. 84/2001, όπως επίσης ισχύει σήμερα.

Θέλω να σας πω ότι μέχρι το 2001 δεν υπήρχε ειδικό νομικό πλαίσιο για την ίδρυση των οδοντιατρικών εταιρειών και ως εκ τούτου, υπήρχε μια διχογνωμία εάν μπορούν να ιδρύνται, ή όχι εταιρείες. Η μια άποψη έλεγε ότι: «Αφού δεν υπάρχει πλαίσιο δεν μπορούν να ιδρυθούν» και η άλλη άποψη έλεγε ότι: «Αφού δεν απαγορεύονται και ο σκοπός είναι σύννομος μπορούν να γίνουν». Έτσι, λοιπόν, σε εκτέλεση της δεύτερης απόψεως πριν το 2001 έγιναν κάποιες οδοντιατρικές εταιρείες, οι οποίες επειδή δεν περνούσαν από μια συγκεκριμένη διαδικασία δηλαδή, γινόταν απλά και μόνο με τα κριτήρια του Εμπορικού Νόμου, κανείς δεν γνωρίζει πόσες είναι και ποιες είναι.

Μετά το 2001 τέθηκαν κανόνες. Οφείλω να σας πω, όμως, ότι υπήρξαν προσφυγές κατά των διατάξεων του Προεδρικού Διατάγματος, ακυρώθηκαν αρκετές διατάξεις από αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας και ήρθε ο νομοθέτης με το άρθρο 28 του Ν. 3846/2010 να αποκαταστήσει κάποιες από τις

ακυρωθείσες διατάξεις με αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Τα Νομικά Πρόσωπα, λοιπόν, τα οποία μπορούν να πάρουν άδεια και να λειτουργήσουν φορείς παροχής Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας είτε με την έννοια του οδοντιατρείου -που μας ενδιαφέρει εμάς- είτε με την έννοια του πολυοδοντιατρείου, μπορεί να έχουν:

-Την μορφή της Ανώνυμης Εταιρείας, όπου η πλειοψηφία του μετοχικού κεφαλαίου 51% τουλάχιστον ανήκει σε οδοντιάτρους.

-Την μορφή της Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης, όπου επίσης η πλειοψηφία των εταιρικών μεριδίων 51% ανήκει σε οδοντιάτρους.

-Την μορφή Προσωπικής Εταιρείας του Εμπορικού Κώδικα, όπου η πλειοψηφία των εταίρων είναι οδοντίατροι, καθώς και η πλειοψηφία του εταιρικού κεφαλαίου 51% τουλάχιστον ανήκει σε οδοντιάτρους. Και

-Οποιαδήποτε άλλη μορφή, όπου η πλειοψηφία των μετεχόντων και του κεφαλαίου 51% τουλάχιστον ανήκει σε οδοντιάτρους.

Ο κάθε φορέας μπορεί να πάρει μόνο μια άδεια και δεν επιτρέπεται η σύσταση παραρτημάτων και η λειτουργία σε μη συνεχόμενα κτίρια.

Όπου στο θεσμικό πλαίσιο προβλέπονται επιστημονικά υπεύθυνοι και επιστημονικοί Διευθυντές οι έχοντες τις ως άνω ιδιότητες πρέπει να ανήκουν στον Οδοντιατρικό Σύλλογο της περιφέρειας που είναι εγκατεστημένος ο φορέας

Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας και απαγορεύεται να οριστούν επιστημονικά υπεύθυνοι, ή επιστημονικοί Διευθυντές, ή να παρέχουν υπηρεσίες οποιασδήποτε μορφής σε περισσότερους από δυο φορείς Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας.

Σύντομα θα σας πω κάποιες ειδικές διατάξεις, οι οποίες αφορούν στις οδοντιατρικές εταιρείες

1^ο. Έχει να κάνει με το θέμα της επωνυμίας. Η επωνυμία της οδοντιατρικής εταιρείας αποτελείται μόνο από τις λέξεις «ιδιωτικό οδοντιατρείο», ή «ιδιωτικό πολυοδοντιατρείο» συνοδευόμενες από την ένδειξη Οδοντιατρική Ομόρρυθμος Εταιρεία, «Οδοντιατρική Ε.Π.Ε.» ή «Ανώνυμος Εταιρεία» ανάλογα με την μορφή της εταιρείας και τον διακριτικό τίτλο της εταιρείας.

Απαγορεύεται η χρησιμοποίηση του ίδιου διακριτικού τίτλου από άλλη οδοντιατρική εταιρεία σε όλη την χώρα.

Απαγορεύεται να χρησιμοποιούν στην επωνυμία τους ελληνικά, ή ξενόγλωσσα τους όρους «Κέντρο Υγείας», ή «Οδοντιατρικό Κέντρο» σε συνδυασμό ή όχι, με οποιονδήποτε άλλο τίτλο, ή επωνυμία. Ο σκοπός των οδοντιατρικών εταιρειών συνίσταται αποκλειστικά και μόνο στην παροχή υπηρεσιών Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, σύμφωνα με τους κανόνες της Οδοντιατρικής επιστήμης και Δεοντολογίας. Κανένας άλλος σκοπός, αποκλειστικός αυτός ο σκοπός. Συνεπώς, κάποια καταστατικά, τα οποία γράφουν «σεμινάρια» και άλλες δραστηριότητες δεν μπορούν να εγκριθούν.

-Επί μονοπρόσωπης Ε.Π.Ε. όλες οι αρμοδιότητες των επιστημονικά υπευθύνων και του Επιστημονικού Διευθυντού ασκούνται από τον οδοντίατρο, ο οποίος είναι ο μοναδικός εταίρος.

-Επί Ανωνύμων Εταιρειών το σύνολο των μετοχών είναι υποχρεωτικά ονομαστικές. Κάθε πρακτικό του Διοικητικού Συμβουλίου, με το οποίο βεβαιώνεται μεταβολή στην μετοχική σύνθεση της εταιρείας γνωστοποιείται εντός πέντε ημερών με Δικαστικό Επιμελητή στην αρμόδια Υπηρεσία της Νομαρχίας και στον οικείο Οδοντιατρικό Σύλλογο.

Το καταστατικό της Οδοντιατρικής Εταιρείας, το οποίο περιέχει και τις βασικές αρχές του εσωτερικού κανονισμού υποβάλλεται πριν την δημοσίευση του στον Σύλλογο, στον τόπο όπου ασκεί την δραστηριότητα της η εταιρεία για την έκφραση γνώμης σχετικά με την συμφωνία, ή μη με τους όρους προς τις διατάξεις του Προεδρικού Διατάγματος και τους κανόνες της οδοντιατρικής Δεοντολογίας.

Η με οποιαδήποτε εργασιακή σχέση υπηρετούντες στο δημόσιο, στα Ν.Π.Δ.Δ., ασφαλιστικούς οργανισμούς και ταμεία υγείας απαγορεύεται να είναι μέτοχοι των οδοντιατρικών εταιρειών.

Η Οδοντιατρική εταιρεία παροχής υπηρεσιών Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας τηρεί ανεξάρτητα από τη νομική της μορφή βιβλία Γ' κατηγορίας. Αυτό έχει σημασία, διότι δημιουργεί κάποιο κόστος στην εταιρεία, το οποίο θα πρέπει να συνυπολογιστεί με την τυχόν ωφέλεια φορολογική, ή άλλη.

Κατά τα λοιπά, ισχύουν οι διατάξεις του Εμπορικού Νόμου, ή του Αστικού Κώδικα ανάλογα με την μορφή της εταιρείας.

Προσπάθησα να σας παρουσιάσω επιγραμματικά για το θέμα των οδοντιατρικών εταιρειών τις βασικές διατάξεις.

Αντιλαμβάνεστε ότι και τα τρία θέματα, τα οποία έχω να σας αναπτύξω είναι θέματα πάρα πολύ σημαντικά και έχουν βάθος.

Δηλαδή, θα έπρεπε το κάθε ένα θέμα να είναι από μόνο του θέμα μιας Ημερίδας. Προσπαθώ να κινηθώ όσο γίνεται πιο γρήγορα με τις βασικές διατάξεις και από εκεί και μετά, στο τέλος της παρουσίασης μπορώ να είμαι στην διάθεση σας για τις οποιεσδήποτε απορίες και την όποια συζήτηση θέλετε να κάνουμε.

Και έρχομαι στο τρίτο και τελευταίο μέρος της εισήγησης μου που έχει να κάνει: «Με την ευθύνη του οδοντιάτρου για πράξεις, ή παραλείψεις κατά την άσκηση του επαγγέλματος του».

Το πρόβλημα της ευθύνης του οδοντιάτρου είναι ένα πολύπλοκο, αλλά και ταυτόχρονα ένα ιδιαίτερα ενδιαφέρον θέμα. Κατά την προσέγγιση του θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας την φύση του οδοντιατρικού επαγγέλματος, το αίτημα και το συμφέρον του ασθενή για θεραπεία, την ανάγκη για αποτελεσματική παροχή οδοντιατρικών υπηρεσιών και την ανάγκη προστασίας του οδοντιάτρου από άδικες επιθέσεις σε περίπτωση αποτυχίας της θεραπευτικής του αγωγής.

Για να υπάρχει ευθύνη του οδοντιάτρου θα πρέπει να υπάρχει οπωσδήποτε πταίσμα του. Ο οδοντίατρος έχει έναντι του ασθενούς μια ιδιαίτερα αυξημένη υποχρέωση επιμέλειας που δικαιολογείται τόσο από την επικινδυνότητα της ιατρικής πράξης για την ανθρώπινη ζωή και υγεία, όσο και από τον προσωπικό χαρακτήρα της σχέσης του με τον ασθενή.

Ο οδοντίατρος αποδεχόμενος να θέσει στην διάθεση του ασθενούς τις επιστημονικές γνώσεις και υπηρεσίες του, δεν αναλαμβάνει την υποχρέωση να τον θεραπεύσει, μολονότι σε αυτό τείνει η προσπάθεια του και σε αυτό αποβλέπει ο ασθενής, αλλά να παράσχει τις ευσυνείδητες και προσεκτικές υπηρεσίες του, σύμφωνα με τα δεδομένα και τις προόδους της ιατρικής επιστήμης. Συνεπώς, ο οδοντίατρος έχει υποχρέωση επιμέλειας και όχι, υποχρέωση συγκεκριμένου αποτελέσματος.

Σφάλματα, τα οποία δεν οφείλονται σε πταίσμα, ή έλλειψη γνώσεων δεν καθιστούν υπεύθυνο τον οδοντίατρο δεδομένου μάλιστα, ότι η ιατρική επιστήμη δεν έχει εξασφαλίσει ούτε βεβαίως πρόγνωση, ούτε ακρίβεια των αποτελεσμάτων θεραπείας. Ο οδοντίατρος δεν εγγυάται το αποτέλεσμα, αλλά την ορθή θεραπευτική αγωγή.

Οφείλω, βέβαια, να σας πω ότι έχει υποστηριχθεί και η άποψη, ότι ιδίως για ορισμένες οδοντιατρικές πράξεις, όπως είναι οι προσθετικές, ή οι απλές οδοντιατρικές εργασίες, ο οδοντίατρος έχει ευθύνη για την μη επίτευξη του επιδιωκόμενου αποτελέσματος, είτε επειδή ο ασθενής

αποβλέπει στο αποτέλεσμα, είτε επειδή οι εργασίες έχουν σχετικά άμεσο και βέβαιο αποτέλεσμα.

Προσωπικά δεν συμφωνώ με προσεγγίσεις, οι οποίες αποδίδουν ευθύνη στον οδοντίατρο ανεξάρτητα από την υπαιτιότητα του. Ο οδοντίατρος ευθύνεται εφόσον αποδειχθεί το πταίσμα του, συνήθως η αμέλεια του. Αμέλεια ως μορφή υπαιτιότητας υπάρχει, όταν ο οδοντίατρος δεν καταβάλλει την επιμέλεια, την οποία εάν κατέβαλε με μέτρο την συμπεριφορά του μέσου συνετού και επιμελούς γιατρού θα ήταν δυνατή η αποτροπή της ζημιάς, την οποία ζημιά δεν προέβλεψε, ή την προέβλεψε, αλλά ήλπιζε ότι θα την αποφύγει.

Αιτιώδης σύνδεσμος υπάρχει όταν η παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας είναι ικανή κατά την συνηθισμένη και κανονική πορεία των πραγμάτων να επιφέρει την ζημιά που επέφερε στην συγκεκριμένη περίπτωση.

Ιατρικά σφάλματα παρατηρούνται τόσο κατά την διάγνωση, όσο και κατά την θεραπεία. Ο οδοντίατρος ευθύνεται εάν οδηγήθηκε σε λάθος διάγνωση κατά τρόπο που αντίκειται στους βασικούς κανόνες της ιατρικής επιστήμης, ή εξ αιτίας πλημμελούς ενέργειας, ή άλλων άστοχων πράξεων, οι οποίες οδήγησαν σε βλάβη της υγείας του ασθενούς ή σε θάνατο.

Ευθύνη υπάρχει, όταν η λανθασμένη διάγνωση οφείλεται στην μη λήψη πλήρους ιστορικού του ασθενούς, εκτός της περίπτωσης που η λήψη ιστορικού ήταν αδύνατη. Όταν δεν

έγιναν οι πρέπουσες εργαστηριακές, ή κλινικές εξετάσεις, ή όταν δεν έγινε σωστή εκτίμηση και αξιολόγηση τους.

Η θεραπευτική αστοχία του οδοντίατρου είναι αποτέλεσμα των λαθών του κατά την επιλογή της μιας, ή της άλλης κατάλληλης θεραπευτικής αγωγής που θα εφαρμόσει στον ασθενή, αλλά και της σωστής ή όχι, διενέργειας της αγωγής αυτής. Λάθη στην θεραπεία οφείλονται και σε λανθασμένη διάγνωση.

Η απόδειξη του ιατρικού σφάλματος και του αιτιώδους συνδέσμου είναι δύσκολη. Στην περίπτωση δε, που η διαφορά φτάσει στα δικαστήρια, ο Δικαστής δεν μπορεί να έχει πάντοτε σαφή αντίληψη του τι ακριβώς έχει συμβεί στην συγκεκριμένη περίπτωση και στην όλη πορεία της θεραπείας. Ο Δικαστής θα αναζητήσει σε κάθε περίπτωση την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της διαγνώσεως, ή της θεραπείας ως αιτίου και της βλάβης του ασθενούς ως αιτιατού. Στην ανάπτυξη, όμως, της αιτιώδους αυτής συνάφειας θα εμπλακεί κατ' ανάγκη σε δύσκολα και δυσνόητα γι' αυτόν θέματα. Η δυσχέρεια απόδειξης της ουσιαστικής αλήθειας οδηγεί πολλές φορές σε άδικα αποτελέσματα.

Ο οδοντίατρος είναι δυνατό να καταδικαστεί άδικα όπως είναι δυνατό και να απαλλαγεί άδικα από κάθε ευθύνη. Ο Δικαστής δεν μπορεί μόνος του με βάση τις γνώσεις και την κοινή πείρα να κρίνει το αποδεικτικό υλικό και είναι αναγκασμένος να καταφύγει σε πραγματογνώμονα. Το περιεχόμενο της

πραγματογνωμοσύνης συνήθως ασκεί καθοριστικό ρόλο στην πορεία της υπόθεσης.

Θέλω στο σημείο αυτό να πω ότι μεγάλο ρόλο στην απόδειξη του εάν υπάρχει, ή δεν υπάρχει ιατρικό σφάλμα, οδοντιατρικό σφάλμα στην συγκεκριμένη περίπτωση, παίζουν οι ίδιοι οι οδοντίατροι. Διότι σε αυτές τις περιπτώσεις οι οδοντίατροι μπορεί να είναι μάρτυρες, ο πραγματογνώμονας είναι οδοντίατρος και οδοντίατροι προτείνονται και χρησιμοποιούνται και ως τεχνικοί Σύμβουλοι. Περισσότερο θέλω να σας πω ότι το αποδεικτικό βάρος της ύπαρξης ή μη σφάλματος, το «σηκώνουν» οι γιατροί.

Ένα θέμα άμεσα συνδεδεμένο με το πρόβλημα της ευθύνης των οδοντιάτρων είναι και το θέμα της αξίωσης ή μη, για ενημέρωση και συναίνεση του ασθενούς. Όπως ήδη έχουμε πει, ο οδοντίατρος υποχρεούται σε προηγούμενη πλήρη ενημέρωση του ασθενούς για την κατάσταση του, τις πιθανές θεραπείες, τα αποτελέσματα και τους τυχόν κινδύνους. Η ενημέρωση πρέπει να γίνεται με τρόπο αντικειμενικό, έτσι ώστε να αποδίδεται η πραγματικότητα και να μην οδηγεί σε ενθάρρυνση, ή αποθάρρυνση ασθενούς. Έλλειψη πλήρους ενημέρωσης οδηγεί σε ευθύνη του γιατρού.

Σημειώνω ότι με απόφαση Δικαστηρίου των Αθηνών ακυρώθηκε σύμβαση παροχής οδοντιατρικής υπηρεσιών και αναζητήθηκε η αμοιβή, επειδή μεταξύ άλλων ο οδοντίατρος δεν διαφώτισε τον ασθενή του για την πιθανότητα απόρριψης των εμφυτευμάτων

από τον οργανισμό του, συνεπεία της χλωρίδας του στόματος, έτσι ώστε ο τελευταίος να αποφασίσει την τοποθέτηση ή όχι των εμφυτευμάτων, λαμβάνοντας υπόψη και τα δεδομένα αυτά, ενώ αντίθετα, εμφάνισε στον ασθενή την διαδικασία τοποθέτησης εμφυτευμάτων ως απλή και με απόλυτη πιθανότητα επιτυχίας. Απαραίτητη -όπως είπαμε- είναι και η συναίνεση του ασθενούς. Η έλλειψη της συναίνεσης σημαίνει έλλειψη νομιμοποίησης του γιατρού προς θεραπεία, ή επέμβαση, οπότε η έλλειψη αυτή αποτελεί επέμβαση στην ελευθερία της βούλησης του ασθενούς και οδηγεί σε ευθύνη.

Η ευθύνη του οδοντιάτρου για πράξεις, ή παραλείψεις κατά την άσκηση του επαγγέλματος του μπορεί να είναι Αστική, Ποινική και Πειθαρχική.

Η Αστική ευθύνη έχει ως νομική θεμελίωση είτε την ενδοσυμβατική ευθύνη, είτε την ευθύνη εξ αδικήματος, είτε τις διατάξεις για την προστασία των καταναλωτών και αποβλέπει στην αποζημίωση του ασθενή.

Η Ποινική ευθύνη απορρέει από πράξεις, ή παραλείψεις, οι οποίες συνιστούν παράβαση των ποινικών διατάξεων. Συνήθης περίπτωση ποινικής ευθύνης του οδοντιάτρου είναι για πρόκληση σωματικής βλάβης από αμέλεια.

Το άρθρο 314 του Ποινικού κώδικα προβλέπει ότι: Όποιος από αμέλεια προκαλεί σωματική κάκωση, ή βλάβη της υγείας άλλου τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριών ετών. Εάν η σωματική

βλάβη που προκλήθηκε είναι εντελώς ελαφρά επιβάλλεται φυλάκιση μέχρι τριών μηνών ή χρηματική ποινή.

Ως βλάβη δεν νοείται οποιαδήποτε μεταβολή, αλλά εκείνη που δημιουργεί χειρότερη κατάσταση από την υφιστάμενη.

Ως σωματική κάκωση νοείται η ανάρμοστη κακομεταχείριση του σώματος που βλάπτει την σωματική ακεραιότητα και την ευεξία- εξωτερική εμφάνιση, ενώ ως βλάβη υγείας νοείται οποιαδήποτε πάθηση της σωματικής ή διανοητικής υγείας, ή επί της υπάρχουσας ήδη παθολογικής καταστάσεως.

Ως εντελώς ελαφρά σωματική βλάβη νοείται αυτή, η οποία χωρίς να είναι επουσιώδης, έχει όλως επιπόλαιες συνέπειες. Στην περίπτωση που είναι υπαίτιος της σωματικής βλάβης από αμέλεια είναι υπόχρεος, λόγω της υπηρεσίας του, ή του επαγγέλματος του να καταβάλει ιδιαίτερη επιμέλεια, - προσοχή, εδώ εντάσσονται οι οδοντίατροι- η ποινική δίωξη ασκείται αυτεπάγγελα. Δεν απαιτείται δηλαδή, αίτηση.

Η πειθαρχική ευθύνη των οδοντιάτρων προβλέπεται ιδίως από το άρθρο 51 του Ν. 1026/1980, όπου προσδιορίζονται οι παραβάσεις, οι οποίες συνιστούν πειθαρχικό παράπτωμα. Το Πειθαρχικό παράπτωμα κρίνεται και τιμωρείται από το αρμόδιο Πειθαρχικό Συμβούλιο με πειθαρχική ποινή, ανεξάρτητα κάθε ποινικής ευθύνης, ή άλλης κύρωσης κατά τις κείμενες διατάξεις.

Η αλήθεια είναι, ότι ο οδοντίατρος είναι σήμερα μπροστά σε μια νέα πραγματικότητα, την οποία καλείται να

αντιμετωπίσει. Το παραδοσιακό κλίμα εμπιστοσύνης που περιέβαλε την θεραπευτική δραστηριότητα έχει υποχωρήσει, με συνέπεια ο γιατρός να μην ευρίσκεται πλέον στο απυρόβλητο, αλλά αντίθετα, να του καταλογίζεται ευθύνη από τους ασθενείς με σχετική πλέον ευκολία. Είναι αναγκαίο, λοιπόν, ο οδοντίατρος να γνωρίζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του και να πράττει ανάλογα.

Προσπάθησα στο σύντομο χρονικό διάστημα, το οποίο είχα στην διάθεση μου να σας παρουσιάσω τις κυριότερες διατάξεις, οι οποίες αφορούν στα θέματα της εισήγησης μου. Είμαι στην διάθεση σας για οποιαδήποτε ερώτηση, απορία, ή θέματα, τα οποία τυχόν δεν έθιξα. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Και εμείς σας ευχαριστούμε πολύ, κ. Αντωνίου.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Ευχαριστούμε το Νομικό μας Σύμβουλο. Να περάσουμε τώρα στις ερωτήσεις, απορίες, ό,τι θέλετε.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Μόνο εάν μου επιτρέπετε να πω το εξής: Επειδή δεν γνωρίζω πόση ώρα έχω στην διάθεση μου για να απαντήσω, εγώ δεν έχω καμία αντίρρηση να απαντήσω στο σύνολο των ερωτήσεων, δεν ξέρω, όμως, εάν τεχνικά είναι πιο σωστό να απαντώ σε κάθε ερώτηση, ή να ομαδοποιήσουμε τις ερωτήσεις και να έχω μια ενιαία απάντηση σε όλα τα θέματα. Εγώ προσωπικά δεν έχω κανένα πρόβλημα, απλά το θέτω από πλευράς χρόνου και μόνο.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Όχι, έχουμε χρόνο, κ. Αντωνίου και ξεκινάμε αμέσως με τις ερωτήσεις από τους κ.κ. Συναδέλφους μας.

Ακολουθούν Ερωτήσεις - Απαντήσεις - Συζήτηση

ΥΦΑΝΤΗΣ: Παρακαλώ το λόγο έχει ο κ. συνάδελφος.

ΜΕΛΟΣ: Θα ήθελα να ρωτήσω το Νομικό Σύμβουλο: Τι ισχύει με τις υποτιθέμενες εκστρατείες κατά της ακρίβειας που κάνουν κάποιοι ραδιοφωνικοί σταθμοί, ή Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και μας καλούν να συμμετάσχουμε.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Συγκεκριμένα μιλάτε για τον ραδιοφωνικό σταθμό «Σκάϊ», έτσι δεν είναι;

ΜΕΛΟΣ: Ναι.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Για το πρόγραμμα αυτό που έχει.

ΜΕΛΟΣ: Είναι και άλλα.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Και όχι, μόνο. Ναι, είναι μια νέα μόδα. Θα σας ενημερώσει ο Νομικός Σύμβουλος.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Είπα και στην εισήγηση μου προηγουμένως, ότι η παροχή των οδοντιατρικών υπηρεσιών και η άσκηση της οδοντιατρικής δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται ως μια απλή άσκηση επαγγέλματος, ή μια άσκηση εμπορικής δραστηριότητας. Συνεπώς, η συμμετοχή των οδοντιάτρων σε τέτοιου είδους καμπάνιες ελέγχεται με γνώμονα τις ισχύουσες διατάξεις και την Δεοντολογία. Και είπα κατά την εισήγηση μου, ότι ο οδοντίατρος δεν μπορεί να διαφημίζει προσφορές και διευκολύνσεις. Σε όσες περιπτώσεις, λοιπόν, υπέπεσε στην αντίληψη μας συνάδελφοι σας οδοντίατροι να έχουν καταχωρήσει κυρίως σε ορισμένες σελίδες του διαδικτύου

προσφορές, ο Σύλλογος παρενέβη και οι προσφορές αυτές αποσύρθηκαν.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Παρακαλώ το λόγο έχει η συναδέλφισσα.

ΜΕΛΟΣ: Είναι δυο θέματα, τα οποία θέλω να βάλω. Το ένα θέμα αφορά στα ποσοστά, τα οποία ζητούν οι συνάδελφοι, οι οποίοι στέλνουν σε εξειδικευμένα ιατρεία. Ένα είναι αυτό το θέμα. Και αυτό είναι ένα πολύ σοβαρό πλήγμα, έστω και εάν έχεις αμφίβολες παροχές, εάν δίνεις ποσοστά πηγαίνεις καλά.

Και το δεύτερο θέμα είναι με τα βαλιτσάκια τα περιφερόμενα αμφίβολη αντισηψία και παροχή υπηρεσιών. Επ' αυτού τι κάνει ο Σύλλογος;

ΥΦΑΝΤΗΣ: Εάν κατάλαβα καλά, ο Σύλλογος να παρέμβει εάν εσείς δίνετε ποσοστά σε κάποιον συνάδελφο;

ΜΕΛΟΣ: (Απαντά εκτός μικροφώνου)

ΥΦΑΝΤΗΣ: Μα, νομίζω πως αυτό το πράγμα δεν έπρεπε καν να το συζητάμε εδώ μέσα. Το θεωρώ δηλαδή, κατάντημα εάν υπάρχουν συνάδελφοι εδώ μέσα που φτάνουν σε αυτό το επίπεδο δηλαδή, επίσημα δεν θα έπρεπε ούτε καν να συζητείται. Προς Θεού. Παρακαλώ το λόγο έχει ο κ. Αντωνίου.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Δεν απάντησα στην κυρία. Καταρχήν, δεν επιτρέπεται από τον Δεοντολογικό Κανονισμό -και υπάρχει και σχετική διάταξη- η παροχή υπηρεσιών, ή η προώθηση ασθενών με ποσοστά. Αυτό είναι αντιδεοντολογική συμπεριφορά.

Όσον αφορά στο θέμα των κινητών μονάδων, αυτά τα οποία λέτε εσείς «βαλιτσάκια» και εκεί υπάρχει ένα θέμα, διότι δεν

έχουν -από ό,τι γνωρίζω- ακόμη θεσμοθετηθεί οι διατάξεις εκείνες, οι οποίες να επιτρέπουν τη νόμιμη λειτουργία των κινητών μονάδων.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Παρακαλώ το λόγο έχει η συναδέλφισσα.

ΜΕΛΟΣ: Ευχαριστώ. Καταρχήν, θα ήθελα να ρωτήσω τον κ. Αντωνίου εάν κάποια στιγμή χρειαστούμε μια νομική συμβουλή πως μπορούμε να σας βρούμε, κ. Αντωνίου; Διότι εγώ μια φορά που χρειάστηκα να έχω ένα τηλεφώνημα μαζί σας δεν τα κατάφερα.

Και το δεύτερο: Μιλάμε για ιατρικό απόρρητο, το δέχομαι, το ασπάζομαι. Υπάρχει, όμως, το Βιβλίο των ασθενών που βλέπω ότι υπάρχει και θέμα στην Ημερίδα από κάτω, εκεί τι γίνεται; Δεν γράφονται κάποια στοιχεία του ασθενούς στο Βιβλίο των ασθενών; Τότε για ποίο απόρρητο μιλάμε; Τι ιατρικό απόρρητο; Βάσει ποίου κανονισμού πλέον έρχεται και αίρει το απόρρητο το Βιβλίο Ασθενών; Σας ευχαριστώ.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Ως προς την πρώτη ερώτηση θα σας απαντήσω εγώ. Ο κ. Αντωνίου είναι στον Σύλλογο δυο φορές την εβδομάδα, κάθε Τρίτη και Πέμπτη από τις 12: 30' μέχρι τις 14: 30' μ.μ. Όποτε θέλετε επικοινωνείτε τηλεφωνικά μαζί του και τον ευρίσκετε για οποιοδήποτε θέμα, αλλά τον επισκέπτεστε και οι ίδιοι σε αυτές τις ώρες. Αυτό και στο Περιοδικό μας δημοσιεύεται και όλοι οι συνάδελφοι το γνωρίζουν. Επίσης, εάν θέλετε κάποια ερωτήματα μπορείτε να τα στείλετε με E-MAIL στον Σύλλογο, θα τα συγκεντρώσουμε, μπορούμε να τα

ομαδοποιήσουμε κιόλας εάν είναι και από άλλους συναδέλφους, να τα δώσουμε και θα αναρτηθούν μετά στο SITE και θα σας στείλουμε και κάποιο μήνυμα για να ενημερωθείτε. Τώρα, ως προς την δεύτερη ερώτηση σας, θα σας απαντήσει ο κ. Αντωνίου.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Σας είπα ότι ο οδοντίατρος οφείλει να τηρεί το οδοντιατρικό απόρρητο και απόλυτη εχεμύθεια, άλλωστε αυτό είναι και ένα από τα χαρακτηριστικά της άσκησης του επαγγέλματος σας. Η συμπλήρωση των στοιχείων των ασθενών στο Βιβλίο Ασθενών -που είπατε- αποτελεί μια υποχρέωση του οδοντίατρου με βάση μια συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση. Από εκεί και μετά, είναι άλλο θέμα το εάν και πως αυτά τα στοιχεία αξιοποιούνται, ή όχι.

Όμως, πέραν αυτού, θέλω να σας πω ότι το οδοντιατρικό απόρρητο αίρεται υπό κάποιες προϋποθέσεις, οι οποίες προβλέπονται συγκεκριμένα στον Κώδικα Δεοντολογίας -για να μην σας καθυστερώ- στο άρθρο 11 προβλέπονται και οι περιπτώσεις άρσης του οδοντιατρικού απορρήτου.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Παρακαλώ, συναδέλφισσα, έχετε το λόγο.

ΜΕΛΟΣ: Ναι, θα ήθελα να κάνω μια ερώτηση πρώτα σε εσάς και στα άλλα μέλη του Πάνελ τους συνδικαλιστές που δεν είναι ακριβώς επάνω στα θέματα, τα οποία αναπτύξατε, αλλά είναι νομικής μορφής και επειδή στην προηγούμενη συζήτηση, στον προηγούμενο Ομιλητή είχαμε περιορισμό χρόνου γιατί είχε

ανειλημμένες υποχρεώσεις, να μας κάνετε μια τοποθέτηση εσείς. Συνταξιοδοτικό είναι, αλλά νομικής μορφής.

Υπάρχει Νόμος του 1982, δεν θυμάμαι ακριβώς να αναφέρω ποιος, ο οποίος λέει ότι όταν κάποιος καταθέσει χαρτιά για συνταξιοδότηση στο ταμείο που ανήκει, μέχρι έκδοσης της απόφασης της σύνταξης του, το ταμείο είναι υπόχρεο να καταβάλει το 80% του αναμενόμενου ποσού σύνταξης. Δεδομένου, ότι εμάς το Τ.Σ.Α.Υ. και τα ποσά είναι δεδομένα ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας και λοιπά, είναι πολύ εύκολο να προσδιοριστεί ποιο είναι αυτό το 80%. Το Τ.Σ.Α.Υ. σε ερώτηση μου, μου απάντησε ότι: «Αυτό εμείς δεν το έχουμε». Πείτε μου κάτι επάνω σε αυτό πως μπορεί το Τ.Σ.Α.Υ. να λέει πως αυτοί δεν το έχουν; Ο Νόμος για ποίους ισχύει; Είναι επιλεκτικός; Και τι κάνουν οι συνδικαλιστές γι' αυτό το θέμα;

ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Δεν μπορώ να σας απαντήσω συγκεκριμένα για το θέμα, το οποίο θέτετε διότι -όπως αντιλαμβάνεστε- για να μπορέσω να τοποθετηθώ στο συγκεκριμένο θέμα θα πρέπει να έχω συγκεκριμένα δεδομένα. Εκείνο, το οποίο μπορώ να πω για διευκόλυνση σας είναι το εξής: Ελάτε από τον Σύλλογο, καταθέσατε μας τα συγκεκριμένα θέματα που θέλετε και από εκεί και μετά, στο Τ.Σ.Α.Υ. συμμετέχει και εκπρόσωπος των οδοντιάτρων, στον οποίο μπορούμε να απευθυνθούμε για να δούμε το θέμα αυτό, το οποίο βάλατε.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ήδη, συνάδελφοι, σας απάντησα απέξω, ότι εκπρόσωπος μας στο Τ.Σ.Α.Υ. είναι ο κ. Κατσίκης. Θα θέσουμε το θέμα εμείς στον κ. Κατσίκη, σαν Σύλλογος Αττικής, στον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας και θα σας δώσουμε απάντηση από το περιοδικό.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Δεν ξέρω εάν υπάρχει στο Νόμο και το Τ.Σ.Α.Υ.; Το ξέρεις;

ΥΦΑΝΤΗΣ: Παρακαλώ το λόγο έχει ο κ. Γιώργος Ζιάγκος, Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ο.Σ.Α., για να απαντήσει επί του ερωτήματος σας, διότι το γνωρίζει το θέμα αυτό.

ΖΙΑΓΚΟΣ: (ΜΕΛΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ Ο.Σ.Α.): Επειδή ασχολήθηκα με αυτό το θέμα μόλις προχθές με μια συνάδελφα Καρδιολόγο. Αυτό που είπε η συνάδελφος, δεν ξέρω ποια είναι, ισχύει. Υπάρχει Νόμος, ο οποίος προβλέπει αυτό το πράγμα. Και η Διευθύντρια, η νυν Διευθύντρια Συντάξεων του Τ.Σ.Α.Υ., του Τομέα Σύνταξης του Τ.Σ.Α.Υ. το γνωρίζει.

Κοιτάξτε, συνάδελφοι, υπαινίχθηκε και κάτι ο κ. Ρωμανιάς, εγώ δεν θέλω να επανέλθω. Δυστυχώς, το αποσιωπούν. Και βέβαια, είναι σε γνώση τους η εγκύκλιος. Είναι Νόμος, δεν είναι εγκύκλιος. Είναι Νόμος δημοσιευμένος στο Φ.Ε.Κ. Πήγε συνάδελφος καρδιολόγος να καταθέσει τα χαρτιά της. Κατά τύχη ο άνδρας της, με τον οποίο πήγε μαζί ήταν δικηγόρος. Και αφού έκανε τις διάφορες διαδικασίες, λέει: «θα μου το καταβάλετε το 80%». Λέει: «Κυρία μου, δεν ισχύει αυτό» και

κάτι τέτοια. Λέει: «Να σας φέρω το Νόμο»; Τον έφερε το Νόμο. «Α! Ναι - λέει ήταν παράλειψη, δεν το γνωρίζαμε δεν το κάναμε». Ισχύει Νόμος για το κάθε ταμείο και βεβαίως, ισχύει και για το Τ.Σ.Α.Υ., δεν μας ενδιαφέρει τώρα τι είναι για τα άλλα τα ταμεία, ότι καταβάλλεται το 80%. Μέχρι να καταβληθεί, να βγει η εκκαθάριση και να γίνει το ποσό, το οποίο αναλογεί στον κάθε ένα καταβάλλεται σταδιακά το 80% της αναλογούσης σύνταξης σε συγκεκριμένο διάστημα. Είναι σωστό αυτό, το οποίο ανέφερε η συναδέλφισσα.

ΜΕΛΟΣ: Από την ημέρα που καταθέτει ο άλλος τα δικαιολογητικά...

ΖΙΑΓΚΟΣ: Από την ημερομηνία που υποβάλλεις τα χαρτιά σου σε οποιοδήποτε φορέα για σύνταξη, από εκείνη την ημερομηνία «τρέχει» η σύνταξη σου. Δεν σου καταβάλλεται εκείνη τη στιγμή που πηγαίνεις, να εξηγούμαστε, γιατί καταβάλλω τα χαρτιά μου, την αίτηση συνταξιοδότησης, σήμερα συμπληρώνω τα χαρτιά μου σε δέκα - δεκαπέντε ημέρες, ξέρετε τώρα την διαδικασία.

ΜΕΛΟΣ: Θα γίνει έλεγχος.

ΖΙΑΓΚΟΣ: Θα γίνει έλεγχος και θα καταβληθεί μέχρι να βγει η τελική σύνταξη, η οποία παλαιότερα στο Τ.Σ.Α.Υ. ήταν γύρω στους τρεις με τέσσερις μήνες, έχει φύγει και η Τασία.

ΜΕΛΟΣ: Παρούσα...

ΖΙΑΓΚΟΣ: Μπράβο, Τασία μου, δεν έχει φτάσει επάνω από εξάμηνο, έχει φτάσει στον ενάμιση χρόνο περίπου, δυστυχώς.

Ταυτόχρονες συγκεχυμένες συζητήσεις

ΖΙΑΓΚΟΣ: Ναι...ναι, μην εξαγριώνεστε, να πάτε στο Τ.Σ.Α.Υ. και να τα απαιτήσετε. Δυστυχώς, έχει φτάσει ενάμιση χρόνο από ένα χρονικό διάστημα και μετά, θα καταβάλλεται το 80% της αναλογούσης σύνταξης.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Θα μεταφερθεί στον κ. Κατσίκη και θα έχετε απάντηση σε αυτό το θέμα.

Ταυτόχρονες συγκεχυμένες συζητήσεις

ΥΦΑΝΤΗΣ: Σας είπαμε, υπάρχει εκπρόσωπος μας στο Τ.Σ.Α.Υ. Άλλη ερώτηση υπάρχει; Παρακαλώ έχετε το λόγο, κ. Συνάδελφε.

ΜΕΛΟΣ: Θα ήθελα να μάθω εάν κάποιος οδοντίατρος που διατηρεί κάποια ιστοσελίδα εάν επιτρέπεται να έχει φωτογραφίες και να περιγράφει τις εργασίες που γίνονται στο οδοντιατρείο του.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Σχετικά με την παρουσία των οδοντιών στο διαδίκτυο -όπως ανέφερα και στην εισήγηση μου- υπάρχει το άρθρο 23 του Δεοντολογικού κανονισμού, το οποίο αναφέρει το τι ο οδοντίατρος πρέπει να έχει. Από εκεί και μετά, κρίνεται από την συνολική εικόνα της ιστοσελίδας, διότι η ουσία εν τέλει της χρήσεως της ιστοσελίδας είναι η ενημέρωση του κοινού και όχι, η διαφήμιση και η προβολή του οδοντιού. Συνεπώς, για να μπορέσουμε να πούμε εάν μια ιστοσελίδα πληροί ή όχι τις διατάξεις της Δεοντολογίας θα πρέπει να έχουμε γνώση της ιστοσελίδας για να μπορέσουμε να την κρίνουμε από τον σύνολο της.

Η γενική κατεύθυνση είναι, ότι η ιστοσελίδα θα πρέπει να περιέχει τα στοιχεία, τα οποία σας ανέφερα και που προβλέπονται στο άρθρο 23 δηλαδή, ονοματεπώνυμο, ειδικότητα, ακαδημαϊκούς τίτλους, αριθμό μητρώου, διεύθυνση, τηλέφωνο, ώρες- ημέρες εργασίας, πληροφορίες για συμβάσεις και συνεργασία του οδοντιάτρου με τα ταμεία. Οι πληροφορίες αυτές να είναι ακριβείς, αντικειμενικές και κατανοητές και σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να οδηγούμαστε σε παραπλάνηση, ή έμμεση συγκριτική εκτίμηση προσόντων, ή πτυχίων και κατ' επέκταση, σε διαφήμιση οδοντιάτρων.

Δηλαδή, για να το πω έτσι με απλά λόγια, η σκέψεις που σας ανέλυσα περισσότερο για την εμφάνιση των οδοντιάτρων στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης κατ' επέκταση ισχύουν και για την εμφάνιση τους στο διαδίκτυο. Αυτά είναι τα κριτήρια, με τα οποία προσεγγίζουμε τη νομιμότητα ή μη, όχι τη νομιμότητα, αλλά το κατά πόσο μια καταχώρηση είναι συμβατή ή όχι, με τις διατάξεις και την Δεοντολογία.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Συνάδελφοι, υπάρχει Επιτροπή στον Σύλλογο δηλαδή, πρέπει να υποβάλει την ιστοσελίδα του για έγκριση από την Επιτροπή του Συλλόγου και να πάρει την διαπίστευση.

ΜΕΛΟΣ: Μόνο ένδεκα από τους πεντακόσιους, όμως, έχουν.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ναι...ναι, το λέμε και το ξανά λέμε αυτό. Έχετε δίκαιο. Όμως, έτσι εγκρίνονται και δεν υπάρχουν αυτά τα «παρατράγουδα» που λέτε.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Γι' αυτό το λόγο λειτουργεί η Επιτροπή στον Σύλλογο. Παίρνουν την πιστοποίηση οι συνάδελφοι που θέλουν να είναι και ξέρω ότι πάρα πολλοί με το πρόγραμμα αυτό του Συλλόγου έχουν συμμορφωθεί. Τώρα, υπάρχουν και συνάδελφοι που -όπως ξέρετε- ανεβάζουν.

ΜΕΛΟΣ: Να προχωρήσουμε και στην επόμενη ομιλία τώρα.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Επειδή υπάρχουν και άλλες ερωτήσεις ακόμα δεν θα κάνουμε διάλειμμα, θα προχωρήσουμε. Συνάδελφε, έχεις το λόγο.

ΜΕΛΟΣ: Θέλω να κάνω μια ερώτηση. Επειδή μιλήσαμε για ιατρικό απόρρητο σε περίπτωση κάποιου φορολογικού ελέγχου στο ιατρείο έχει δικαίωμα να μας ζητήσει να κοιτάξει τον φάκελο του ασθενούς, ή οφείλουμε να τον δείξουμε στον Ελεγκτή, ο οποίος θα έρθει; Στο ιατρικό ιστορικό που κρατάμε, έχει δικαίωμα να μας το ζητήσει και να του το δείξουμε σε έναν φορολογικό έλεγχο;

ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ακούστε με να σας πω. Όταν γίνεται ένας φορολογικός έλεγχος το αντικείμενο του ελέγχου είναι συγκεκριμένο. Συνεπώς, έχετε υποχρέωση να του επιδείξετε το οποιοδήποτε αντικείμενο είναι συναφές με το έργο που ο Ελεγκτής κάνει, διότι πάντα υπάρχει το θέμα της συνάφειας και της αναλογίας των στοιχείων, τα οποία ζητούνται. Τίποτε περισσότερο, τίποτε λιγότερο.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Θα σας απαντήσει και ο Φοροτεχνικός. Είναι και μια ερώτηση αυτή, η οποία μπορεί να αναλυθεί και στην επόμενη

ενότητα. Άλλος συνάδελφος; Η συναδέλφισσα παρακαλώ έχει το λόγο.

ΜΕΛΟΣ: Εάν έχουμε τοποθετήσει ένα ή περισσότερα εμφυτεύματα σε έναν ασθενή -όπως είπατε προηγουμένως- και δεν είναι σωστή η στοματική του υγιεινή και η τήρηση και όλα αυτά και του έχουμε κάνει συστάσεις επανειλημμένα, το κείμενο, το οποίο θα πρέπει να συνταχθεί για να δοθεί για οποιαδήποτε γραπτή συναίνεση, ποίος θα το συντάξει; Τι πρέπει να γράφει; Εμείς θα το συντάξουμε; Θα τον υποχρεώσουμε να το υπογράψει; Πώς πρέπει να το χειριστούμε το θέμα αυτό;

ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κοιτάξτε, ο Σύλλογος της Αθήνας εδώ και πάρα πολλά χρόνια έχει στείλει στους οδοντιάτρους ένα κείμενο, ένα σχέδιο, το οποίο -εάν δεν με απατά η μνήμη μου, γιατί έχουν περάσει αρκετά χρόνια από τότε που το είχα συντάξει- αναφέρεται «ως εντολή διενέργειας οδοντιατρικών πράξεων». Είχαμε τότε πει, γιατί αυτή η πρωτοβουλία ήταν πολλά χρόνια πριν μαζί με το εξώδικο, το οποίο είχαμε στείλει και είχαμε πει ότι οι οδοντίατροι θα πρέπει αυτό να το συμπληρώνουν στις περιπτώσεις που εκείνοι εκτιμούν. Δεν ήταν υποχρεωτική η συμπλήρωση του, αλλά ήταν στην διακριτική ευχέρεια των οδοντιάτρων στις περιπτώσεις που έκριναν ότι έπρεπε να το κάνουν και τέτοιες περιπτώσεις ενδεικτικά είναι είτε μεγάλες εργασίες, είτε περιπτώσεις ασθενών, τις οποίες δεν γνωρίζουμε, ή που θεωρούμε επισφαλή την είσπραξη των απαιτήσεων μας. Υπάρχει, λοιπόν, ένα σχετικό έντυπο, το

οποίο εάν δεν το έχετε, νομίζω ότι μπορείτε να το προμηθευτείτε και από...

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Δεν είναι μόνο οικονομικοί. Είναι γενικά για τις υποχρεώσεις του ασθενούς απέναντι στους συναδέλφους και κάλλιστα, σε αυτό το έντυπο μπορείτε να προσθέσετε και εσείς κάποιες παραγράφους που θα κρίνετε ότι σας εξυπηρετούν και σας διασφαλίζουν. Το έντυπο αυτό υπάρχει πάντα στον Σύλλογο, μπορείτε να το ζητήσετε και να σας σταλεί με E-MAIL, ή με FAX, με οτιδήποτε και είναι και ανηρτημένο και στην ιστοσελίδα μας. Μπορείτε να την επισκεφθείτε, τα έντυπα αυτά είναι πάντα στην διάθεση σας.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Απλά, εκείνο το οποίο θέλω να συμπληρώσω είναι, ότι δεν μπορεί να υπάρχει ένα έντυπο για κάθε περίπτωση. Διότι αντιλαμβάνεστε ότι η κάθε περίπτωση έχει την ατομικότητα της, έχει την ιδιαιτερότητα της, ο ασθενής είναι μοναδικός συνεπώς, ο γιατρός θα πρέπει να ενημερώνει τον ασθενή για το συγκεκριμένο πρόβλημα -για να μην επαναλαμβάνω αυτά τα οποία είπα-και να έχει και την συναίνεση του για τις συγκεκριμένες πράξεις. Ιδιαίτερα, για δύσκολα περιστατικά καλό είναι, να είναι η συναίνεση έγγραφη, έτσι περισσότερο για λόγους αποδεικτικούς στην περίπτωση κατά την οποία έχουμε εμπλοκή.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Και καλό είναι, αυτό να συντάσσεται από πριν για να σας εξασφαλίζει και όχι, μετά όταν θα δημιουργηθεί το πρόβλημα για εσάς. Παρακαλώ το λόγο έχει ο συνάδελφος.

ΜΕΛΟΣ: ...Πιστεύω, όμως, ότι μέσα σε κάποια πλαίσια θα πρέπει να το δούμε λίγο ευρύτερα το θέμα. (Μην εμφανίζεται) ένας συνάδελφος και παρουσιάζει κάποια περιστατικά τέτοια μετά ενδεχομένως να αυξάνει την πελατεία του. Όμως, γενικώς προβάλλει το επάγγελμα, το οποίο κάνει καλό σε όλους μας. Να το δούμε λιγάκι με τέτοια διάσταση και όχι πολύ-πολύ στενά, να πάμε σημείο προς σημείο που τυχόν έκανε κάποια παράβαση. Δεν με αφορά προσωπικά, το βλέπω για όλους μας.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Εάν μου επιτρέπετε.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Μισό λεπτό να απαντήσω, Λάμπρο. Και εμείς σε αυτή την κατεύθυνση προηγουμένως...

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΥΦΑΝΤΗΣ: Σίγουρα. Κάλλιστα, όμως, ο συνάδελφος μπορεί να παρουσιάσει -προσωπική μου άποψη- περιστατικά χωρίς να πει ότι είναι δικά του. Δεν είναι ανάγκη να κάνει προβολή και διαφήμιση. Μπορεί γενικά να πει ότι έτσι ήταν, έτσι μπορεί να γίνει. Αυτή είναι η διαφήμιση και αυτή θέλουμε να καταπολεμήσουμε, η οποία λειτουργεί εις βάρος των συναδέλφων, όπως είπατε και εσείς. Από την άλλη την πλευρά, οπωσδήποτε όλα αυτά βοηθούν το επάγγελμα και ανοίγεται προς τα έξω. Δεν διαφωνούμε, γι' αυτό βάζουμε και τα όρια μεταξύ της διαφήμισης και της ενημέρωσης.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Εάν μου επιτρέπετε μόνο να σας πω το εξής: Όταν εμφανίζεται ένας οδοντίατρος σε ένα ραδιοτηλεοπτικό σταθμό οι πρώτοι, οι οποίοι παίρνουν τηλέφωνο στον Σύλλογο και διαμαρτύρονται και καταγγέλλουν τον οδοντίατρο είναι οι ίδιοι οι συνάδελφοι του. Δηλαδή, εμείς δεν γνωρίζουμε το περιστατικό από κάποιους τρίτους, το γνωρίζουμε και το μαθαίνουμε, επειδή συνήθως εμφανίζονται τις πρωινές ώρες, αυτά τα πληροφορούμεθα από τους ίδιους τους οδοντιάτρους.

Υπάρχουν κάποιοι κανόνες. Δεν μπορούμε να μπούμε στην λογική «απαγορεύεται η εμφάνιση», αλλά δεν μπορούμε να μπούμε και στην λογική, ότι μπορεί να εμφανιστεί και να πει το οτιδήποτε. Έχουμε θέσει κανόνες και επειδή ακριβώς είχαμε δει το θέμα αυτό από παλαιά, ο Σύλλογος της Αθήνας με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου από το 1998 είχε λάβει απόφαση, η οποία έθετε το πλαίσιο της εμφάνισης και ο Κώδικας Ιατρικής Δεοντολογίας ήρθε το 2005 στην ουσία να υιοθετήσει ρυθμίσεις, τις οποίες εμείς είχαμε προβλέψει από το 1998. Συμφωνούμε στην λογική που είπατε απλώς, πρέπει να έχουμε ενημέρωση. Σαφέστατα γίνεται προαγωγή του επαγγέλματος, αλλά όχι, όμως, με το πρόσχημα της ενημέρωσης, διαφήμιση.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Ευχαριστούμε πάρα πολύ το Νομικό μας Σύμβουλο, κ. Λάμπρο Αντωνίου.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι,

θα συνεχίσουμε τώρα με το επόμενο θέμα γιατί πρέπει να τηρήσουμε λίγο και το ωράριο. Ό,τι υπάρχει μπορείτε να το στείλετε στον Σύλλογο και θα απαντηθεί. Εξάλλου, ο Νομικός μας Σύμβουλος είναι στον Σύλλογο -όπως σας είπε και ο κ. Πρόεδρος προηγουμένως- κάθε Τρίτη και Πέμπτη. Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον κ. Αντωνίου.

3^η ΣΥΝΕΔΡΙΑ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Το επόμενο θέμα θα μας το αναπτύξει ο Λογιστής - Φοροτεχνικός του Συλλόγου μας, ο κ. Νίκος Καπελαρής. Το θέμα, το οποίο θα μας αναπτύξει έχει τον τίτλο: «Η φορολογία των οδοντιάτρων: Οι ρυθμίσεις του νέου Φορολογικού Νόμου. Τι αλλάζει και πόσο Επιβαρύνονται οι Οδοντίατροι και τι πρέπει να προσέχουν στην τήρηση των βιβλίων».

Είναι ένα από τα θέματα που μας ζητούσατε να κάνουμε μια Ημερίδα και για το τι ζητούν όταν μπαίνουν στο ιατρείο μας, που έχουμε συχνές επισκέψεις του Σ.Δ.Ο.Ε. τώρα τελευταία και τι πρέπει να προσέχουμε και λοιπά. Παρακαλώ το λόγο έχει ο κ. Καπελαρής.

ΟΜΙΛΙΑ 3^η

ΘΕΜΑ: Φορολογία Οδοντιάτρων: Οι ρυθμίσεις του νέου Φορολογικού Νόμου

-Τι αλλάζει και πόσο Επιβαρύνονται οι Οδοντίατροι

-Τι πρέπει να προσέχουν στην τήρηση των βιβλίων.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Κος ΝΙΚΟΣ ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ

-ΛΟΓΙΣΤΗΣ- ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΟΣ Ο.Σ.Α.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Γεια σας και από εμένα. Θα μιλήσουμε για τις βασικές ρυθμίσεις του Φορολογικού Νόμου και θα δείξουμε και κάποια SLIDES και αρκετά παραδείγματα για να βοηθηθούμε.

Μιλάει και δείχνει SLIDES

Βλέπουμε εδώ την φορολογική κλίμακα, την καινούργια φορολογική κλίμακα. Αριστερά έχουμε τον ισχύοντα Νόμο, ο οποίος ίσχυε μέχρι και το 2009 και δεξιά έχουμε το νέο Νόμο με τους καινούργιους συντελεστές.

Εδώ έχουμε να πούμε ότι η μόνη διαφοροποίηση, η οποία γίνεται είναι, ότι έχουμε πολύ περισσότερες κλίμακες στο καινούργιο Νόμο και ότι έχουμε αύξηση του φορολογικού ποσού από τις 10.500,00 ΕΥΡΩ στις 12.000,00 ΕΥΡΩ με την προϋπόθεση, βέβαια, ότι έχουμε τις αντίστοιχες αποδείξεις. Πρέπει να μαζέψουμε δηλαδή, το αντίστοιχο ύψος των αποδείξεων.

Συνεχίζουμε, εδώ έχουμε τις αποδείξεις για την κάλυψη του αφορολόγητου ποσού:

-Μέχρι 6.000,00 ΕΥΡΩ δεν χρειάζεται να έχουμε καθόλου αποδείξεις.

-Από εκεί και έπειτα, μέχρι τις 12.000,00 ΕΥΡΩ πρέπει να έχουμε ένα ποσό της τάξεως του 10%, ίσο με χίλια διακόσια ΕΥΡΩ αποδείξεις.

-Από εκεί και επάνω, μέχρι 48.000,00 ΕΥΡΩ το ποσό αυτό πολλαπλασιάζεται με το 30%. Το υπερβάλλον ποσό με 30% πολλαπλασιάζεται.

Εδώ βλέπουμε τις αποδείξεις, οι οποίες δεν συμπεριλαμβάνονται για να πιάσουμε το αφορολόγητο. Και είναι ύδρευση - αποχέτευση, ΔΕΗ, τηλεπικοινωνίες, εισιτήρια, αποδείξεις περιουσιακών στοιχείων και όσες άλλες δαπάνες δεν αποτελούν τεκμήρια, όπως επίσης και κάποιες δαπάνες, οι οποίες δεν μειώνουν τον φόρο, ή το εισόδημα.

Συνεχίζοντας, εδώ έχουμε ποιες αποδείξεις ισχύουν για το αφορολόγητο. Έχουμε συνολικά τις περισσότερες από αυτές. Ουσιαστικά, ισχύουν τα πάντα εδώ πέρα δηλαδή, από σούπερ-μάρκετ και συνεργείο αυτοκινήτων μέχρι εστιατόρια, κομμωτήρια και ...

Αντιθέτως πιο κάτω, θα δείξουμε τρία παραδείγματα, τα οποία έχουν σχέση με το πόσο αφορολόγητο ποσό χρειάζεται να συγκεντρώσουμε. Έστω, λοιπόν, ότι έχουμε τον υπόχρεο, ο οποίος έχει ποσό είκοσι πεντακόσια, η σύζυγος του έξι χιλιάδες, το οικογενειακό -από ό,τι βλέπουμε εδώ- είναι 31.500,00 ΕΥΡΩ. Έχουν μαζέψει οικογενειακά αποδείξεις της τάξεως των πέντε χιλιάδων διακοσίων πενήντα ΕΥΡΩ. Εάν δούμε στο παράδειγμα μας, το ποσό που χρειάζεται, κάνοντας τον τύπο εκεί 12.000,00 επί 10% και το υπερβάλλον το 30%, χρειάζεται ο υπόχρεος να συγκεντρώσει αποδείξεις των πέντε χιλιάδων διακοσίων πενήντα (5.250,00) ΕΥΡΩ, τις οποίες και

έχει. Η σύζυγος επειδή έχει 6.000,00 αποδείξεις δεν χρειάζεται να μαζέψει καμία απόδειξη. Άρα, σε αυτή την περίπτωση -όπως βλέπετε- είναι εντάξει, ισχύει το αφορολόγητο ποσό των δώδεκα χιλιάδων (12.000,00) ΕΥΡΩ και για τους δυο.

Στο δεύτερο παράδειγμα, έχουμε:

Τον υπόχρεο με ποσό 28.300,00 ΕΥΡΩ εισόδημα και την σύζυγο με 16.800,00 ΕΥΡΩ. Οικογενειακό εισόδημα 45.100,00 ΕΥΡΩ. Το δηλούμενο ποσό των αποδείξεων και οι δυο μάλλον έχουν μαζέψει αποδείξεις της τάξεως των 5.500,00 ΕΥΡΩ. Το απαιτούμενο, όμως, ποσό για τον κάθε έναν ξεχωριστά -από ό,τι βλέπετε και από τον τύπο εκεί- είναι για μεν τον σύζυγο 6.090,00 και για δε την σύζυγο 2.640,00 ΕΥΡΩ. Συνολικά χρειάζονται αποδείξεις 8.730,00 ΕΥΡΩ. Έχουν μαζέψει, όμως, μόνο 5.500,00 ΕΥΡΩ. Σε αυτή την περίπτωση γίνεται ένας επιμερισμός του ποσού των αποδείξεων για τον κάθε ένα ξεχωριστά με το ποσό που έχουν μαζέψει, βλέπουμε, λοιπόν, ότι επιμεριζόμενο το ποσό για μεν τον σύζυγο είναι 3.451,00 ΕΥΡΩ για δε την σύζυγο είναι 2.048,00 ΕΥΡΩ.

Άρα, λοιπόν, σε αυτή την περίπτωση βλέπουμε ότι δεν έχουν μαζέψει το απαιτούμενο ποσό αποδείξεων, που σημαίνει ότι θα επιβαρυνθούν με φόρο: Ο μεν σύζυγος με 263,88 ΕΥΡΩ και η δε σύζυγος με 59,12 ΕΥΡΩ, με πάντα το αφορολόγητο των δώδεκα χιλιάδων (12.000,00) ΕΥΡΩ.

Τώρα, στο τρίτο παράδειγμα: Έχουμε την περίπτωση όπου έχουμε περισσότερες αποδείξεις από αυτές που χρειαζόμαστε, έχουμε μαζέψει δηλαδή, περισσότερες αποδείξεις από αυτές που χρειαζόμαστε. Σε αυτό, λοιπόν, το παράδειγμα με τον υπόχρεο στις δεκαπέντε και την σύζυγο στις είκοσι πέντε, το δηλούμενο ποσό των αποδείξεων που έχουν μαζέψει και οι δυο μαζί οικογενειακά είναι δέκα χιλιάδες. Ο υπόχρεος χρειάζεται δυο χιλιάδες και πέντε χιλιάδες, άρα, χρειάζεται επτά χιλιάδες διακόσια και έχουν μαζέψει δέκα χιλιάδες. Κάνοντας τον επιμερισμό, εν πάση περιπτώσει, εδώ για τον υπόχρεο υπάρχει μια οφειλή εκατόν εξήντα πέντε ΕΥΡΩ, για δε την σύζυγο εκατόν δεκαπέντε ΕΥΡΩ, που σημαίνει ότι έχουν ένα ποσό επιστροφής φόρου διακοσίων ογδόντα ΕΥΡΩ με το αφορολόγητο πάντοτε στις δώδεκα χιλιάδες (12.000,00) ΕΥΡΩ. Και εδώ τώρα θα μιλήσουμε λίγο για τα τεκμήρια διαβίωσης για όλους και πως αυτά προσδιορίζονται. Τα τεκμήρια διαβίωσης είναι τα εξής: Είναι:

Τα ακίνητα

Τα αυτοκίνητα

Τα δίδακτρα

Τα σκάφη αναψυχής

Οι δαπάνες για:

Οικιακές βοηθούς

Οδηγούς. Όπως επίσης και για:

Ανεμόπτερα και αεροπλάνα.

Ξεκινώντας με τα τεκμήρια διαβίωσης θα αναφερθούμε πρώτα στα ακίνητα. Για τα μεν ακίνητα πρέπει οπωσδήποτε να γνωρίζουμε την επιφάνεια του ακινήτου. Το αντίστοιχο ποσό της δαπάνης διαμορφώνεται ανάλογα με την τιμή ζώνης που πρέπει να είναι μέχρι δυο χιλιάδες οκτακόσια ΕΥΡΩ, από κάτω γράφουμε τι τεκμήριο αντιστοιχεί διαβίωσης για κάθε ακίνητο ανάλογα με τα τετραγωνικά του.

Τα ακίνητα διαχωρίζονται σε μονοκατοικίες και διαμερίσματα. Οι μονοκατοικίες είναι 20% επάνω από τα διαμερίσματα. Επίσης, έχουμε διαφοροποιήσεις εάν η τιμή ζώνης ξεπερνάει τις δυο χιλιάδες οκτακόσια ΕΥΡΩ και εάν, βέβαια, ξεπερνάει και τις πέντε χιλιάδες ΕΥΡΩ...

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Χωρίς...δεν υπολογίζει. Απλώς, εδώ να πούμε ότι για μεν τις εξοχικές κατοικίες το τεκμήριο υπολογίζεται στο μισό των παραπάνω πινάκων, όπως επίσης και για τους βοηθητικούς χώρους, γκαράζ, αποθήκες πολλαπλασιάζουμε τα αντίστοιχα τετραγωνικά με τριάντα ΕΥΡΩ. Τώρα για τα ακίνητα, τα οποία ευρίσκονται σε περιοχές εκτός αντικειμενικού προσδιορισμού θα λαμβάνεται υπόψη η τιμή της εκκίνησης.

Επίσης, δυο- τρεις περιπτώσεις ακόμη εδώ είναι, ότι εάν η κατοικία μισθώνεται σε ορισμένους μήνες μέσα στον χρόνο, το ετήσιο ποσό της αντικειμενικής δαπάνης διαβίωσης θα επιμερίζεται βάσει τους μήνες αυτούς που διαρκεί η μίσθωση.

Όπως επίσης, εάν έχουμε κάποια δευτερεύουσα κατοικία, αυτό που εμφανιζόταν στην δήλωση σαν «δευτερεύουσα μη εξοχική» και εκεί το ποσό είναι το μισό, είναι στο ήμισυ ακριβώς.

Τέλος, δεν υπολογίζεται για την ετήσια αντικειμενική δαπάνη διαβίωσης οι περιπτώσεις εκείνες που είναι κοινές κατοικίες με την προϋπόθεση, ότι αυτό μπορούμε να το αποδείξουμε, εμφανίζοντας κάποια αντίγραφα της ΔΕΗ, ότι για όλο το χρονικό διάστημα του περασμένου χρόνου δεν κινήθηκε καθόλου η ΔΕΗ και άρα, δεν έμεινε κανείς στο σπίτι.

Τέλος και στην περίπτωση συνιδιοκτησίας του ακινήτου η ετήσια αντικειμενική δαπάνη διαβίωσης υπολογίζεται με την συνολική επιφάνεια της κατοικίας και επιμερίζεται ανάλογα με το ποσοστό, το οποίο έχει ο κάθε συνιδιοκτήτης.

Εδώ έχουμε ένα παραδειγματάκι. Για μια (μονοκατοικία) με επιφάνεια εκατόν έξι τετραγωνικά, βοηθητικούς χώρους είκοσι τετραγωνικά, ευρισκόμενη σε περιοχή με τιμή ζώνης τριών χιλιάδων ΕΥΡΩ, για τα πρώτα ογδόντα είναι με τριάντα ΕΥΡΩ, είναι τρία τριακόσια, για τα επόμενα δυο χιλιάδες, άρα, έχουμε και τους βοηθητικούς χώρους, που είπαμε ότι είναι ανεξάρτητα τετραγωνικών, επί τριάντα ΕΥΡΩ, είναι εξακόσια ΕΥΡΩ. Το σύνολο αυτό μας κάνει πέντε χιλιάδες ΕΥΡΩ.

Τώρα, σε περίπτωση που ξεπερνάει την τιμή ζώνης και είναι επάνω από δυο χιλιάδες οκτακόσια, είναι στις τρεις χιλιάδες, πολλαπλασιάζεται επί 1,40 και επειδή είναι και μονοκατοικία με ένα 20% επιπλέον. Άρα, το σύνολο της

αντικειμενικής δαπάνης διαβίωσης μόνο για το ακίνητο είναι στα οκτώ τετρακόσια.

Εδώ έχουμε τον πίνακα για την ετήσια δαπάνη των Ι.Χ. αυτοκινήτων που είναι ανάλογα με τον κυβισμό του αυτοκινήτου, φτάνει μέχρι 3.500 κυβικά και ανεβαίνει.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Προσθετικά, ναι. Έχουμε και ένα παράδειγμα, θα το δούμε στο τέλος.

Συνεχίζουμε, τώρα με τα δίδακτρα για τα ιδιωτικά σχολεία. Για τον προσδιορισμό της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης διαβίωσης λαμβάνεται υπόψη η ετήσια δαπάνη, η οποία καταβάλλεται για ιδιωτικά σχολεία...όπως προκύπτει από τις σχετικές αποδείξεις παροχής υπηρεσιών, τις οποίες μας δίνει το αντίστοιχο σχολείο και όχι, με κάποιο τεκμαρτό ποσό, το οποίο (ήταν) στην αρχή. Δηλαδή, εάν το συγκεκριμένο ποσό, το οποίο πληρώνουμε για κάθε ιδιωτικό σχολείο για το κάθε παιδί είναι δέκα χιλιάδες, αυτό το συγκεκριμένο ποσό προστίθεται στα συνολικά τεκμήρια διαβίωσης.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Όχι...όχι, μόνο για τα σχολεία.

Εδώ είναι για τις πισίνες, όπου πάλι έχουμε ένα ποσοστό, εντάξει, πενήντα, εκατό και λοιπά.

Τα σκάφη το ίδιο, όσον αφορά στα σκάφη και αυτό προστίθεται.

Και πάμε για τις οικιακές βοηθούς, όπως επίσης και για τους οδηγούς αυτοκινήτων, τα σκάφη και τα σχετικά, ορίζεται το κατώτερο όριο αμοιβών. Το κατώτερο όριο αμοιβών προσδιορίζεται από τις ισχύουσες διατάξεις ανά κατηγορία εργαζόμενου. Δηλαδή, ανάλογα με την σύμβαση, την οποία έχει ο κάθε εργαζόμενος, τον οποίο έχουμε στην υπηρεσία μας αυτό λαμβάνεται σαν τεκμήριο διαβίωσης.

Και επίσης, τελειώνουμε, λέγοντας ότι η ελάχιστη ετήσια αντικειμενική δαπάνη για τον κάθε έναν ορίζεται στις τρεις χιλιάδες ΕΥΡΩ για κάθε φορολογούμενο και πέντε χιλιάδες ΕΥΡΩ για τον κάθε σύζυγο.

Εδώ έχουμε ένα παραδειγματάκι, στο οποίο αναφερόμαστε για τα διαμερίσματα. Διαμερίσματα, λοιπόν, εκατόν είκοσι τετραγωνικών, με βοηθητικούς χώρους τριάντα τετραγωνικά, ευρισκόμενα σε περιοχή με τιμή ζώνης κάτω των δυο χιλιάδων οκτακοσίων ΕΥΡΩ, έχουμε ένα αυτοκίνητο 1.400 κυβικά, ένα άλλο αυτοκίνητο με δυο χιλιάδες κυβικά και ένα ιδιωτικό σχολείο στο οποίο φοιτούν δυο παιδιά, με συνολικό κόστος δώδεκα χιλιάδες ΕΥΡΩ. Προσθέτουμε όλα αυτά τα στοιχεία -όπως βλέπετε- και δημιουργούμε ένα σύνολο τεκμηρίων διαβίωσης τριάντα τριών χιλιάδων ΕΥΡΩ. Αυτό το ποσό θα πρέπει να καλύπτεται, το συγκεκριμένο ποσό θα πρέπει να καλύπτεται από τα οικογενειακά μας εισοδήματα. Σε αντίθετη περίπτωση, θα φορολογηθούμε βάσει αυτού του ποσού.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Δεν λέει κάτι σχετικό. Δεν έχει κάποια απόκλιση, ακριβώς το ποσό...

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Ναι, περιλαμβάνεται...Άλλωστε, το παραδειγματάκι στην αρχή αναφερόταν για πρώτη κατοικία, εάν το προσέξατε. Εδώ, να πούμε ότι σε αυτό το ποσό στο σύνολο των τεκμηρίων διαβίωσης θα πρέπει να προσθέσουμε και τυχόν τοκοχρεολύσια, τα οποία έχουμε είτε από αγορά αυτοκινήτου, πληρώνουμε δηλαδή, κάποιες δόσεις μέσα στον χρόνο, είτε ακινήτου, είτε οτιδήποτε, το οποίο έχει σχέση με δάνειο. Άρα, αυτά όλα τα τοκοχρεολύσια προστίθενται στο συνολικό τεκμήριο διαβίωσης άρα, στα τριάντα τρεις χιλιάδες ΕΥΡΩ.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Εννοώ ό,τι έχει σχέση με αγορά. Άρα, λοιπόν, προσθέτουμε εκεί στο σύνολο αυτών των τεκμηρίων και όλα τα τοκοχρεολύσια για τυχόν αγορές αυτοκινήτων και λοιπά.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Αθροιστικά και μετά επιμερίζεται το ποσό ανάλογα με τα εισοδήματα, ναι.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Όχι, δεν ισχύει η αύξηση του...δεν έχει τεκμήριο διαβίωσης εκεί.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Στο τέλος θα κάνουμε τις ερωτήσεις, για να προχωρήσουμε και να μπορούμε και στα δικά μας θέματα, τα οποία μας αφορούν.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Εδώ έχουμε την αλλαγή στον φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας. Και εδώ ήταν ανάλογα με το ΕΤΑΚ πόσο πληρώναμε και πόσο με τον καινούργιο φόρο που είναι από το 2010. Εδώ δεν χρειάζεται να υποβάλουμε κάποια δήλωση, ή οτιδήποτε, θα έρχεται κατευθείαν από την Εφορία το αντίστοιχο ποσό πλέον. Και πάμε τώρα σε αυτό το θέμα, το οποίο μας ενδιαφέρει όλους περισσότερο από όλα τα άλλα. Πάμε στο θέμα της αυτοπεραίωσης. Το σύστημα της αυτοπεραίωσης -όπως είχαμε πει- μέχρι τώρα ίσχυε το ποσοστό, ίσχυε ως εξής: Πολλαπλασιάζοντας τα ακαθάριστα έσοδα με τον αντίστοιχο συντελεστή βγάζαμε ένα ποσό εξολογιστικό, το συγκρίναμε με το λογιστικό αποτέλεσμα, που ήταν τα βιβλία μας Έσοδα-Έξοδα, παίρναμε το μεγαλύτερο και ως εκ τούτου, κάναμε την αυτοπεραίωση. Τώρα, αυτή η διαδικασία αλλάζει και πλέον στο σύστημα της αυτοπεραίωσης ουσιαστικά θα παίζει μεγάλο ρόλο τα έξοδα, τα ακαθάριστα έξοδα της χρήσης, τα οποία θα επαναπροσδιορίζονται με βάση τον ακόλουθο μαθηματικό τύπο, που είναι οι δαπάνες χρήσης επί εκατό, δια εκατό, μείον τον μοναδικό συντελεστή. Οι δαπάνες χρήσης είναι τα έξοδα, τα οποία εμφανίζουμε κάθε χρόνο από τα βιβλία μας. Αυτά, λοιπόν, τα έξοδα θα τα παίρνουμε, θα τα πολλαπλασιάζουμε επί εκατό και θα διαιρούμε το εκατό με τον μοναδικό συντελεστή εάν είναι πενήντα θα έχουμε -και εδώ ένα παράδειγμα για να το δείτε- εκατόν ...είναι το πενήντα. Ουσιαστικά, έχουμε τις δαπάνες χρήσης το σύνολο δηλαδή, των

εξόδων των βιβλίων μας επί εκατό και διαιρούμε δια πενήντα ουσιαστικά, αλλά πενήντα ο μοναδικός συντελεστής, εκατό μείον πενήντα, πενήντα. Ουσιαστικά, έχουμε διπλασιασμό των δαπανών, ουσιαστικά ο διπλασιασμός των δαπανών χρήσεως είναι και τα ακαθάριστα έσοδα επάνω στα οποία θα μπαίνει ο αντίστοιχος συντελεστής.

Να το δούμε και στο παράδειγμα. Έχουμε ακαθάριστα έσοδα τριάντα χιλιάδες ΕΥΡΩ. Ο συντελεστής επί των αμοιβών είναι 50%. Οι δαπάνες την συγκεκριμένη χρονική περίοδο στο 2010 είναι δεκαεπτά χιλιάδες ΕΥΡΩ. Ο λογιστικός προσδιορισμός είναι τριάντα μείον δεκαεπτά, ίσον δεκατρείς χιλιάδες ΕΥΡΩ. Άρα, το λογιστικό αποτέλεσμα είναι δεκατρείς χιλιάδες ΕΥΡΩ. Τώρα, για να κάνουμε, όμως, τον αυτοέλεγχο θα πρέπει να πάμε στον τύπο που είπαμε προηγουμένως. Και ο τύπος αυτός είναι δαπάνες, οι οποίες είναι δεκαεπτά χιλιάδες επί εκατό, δια εκατό, μείον πενήντα. Αυτό ουσιαστικά μας βγάζει τριάντα τέσσερις χιλιάδες ΕΥΡΩ. Άρα, αυτό είναι το ακαθάριστο ποσό, στο οποίο θα πρέπει να πολλαπλασιάσουμε τον συντελεστή μας για να βγάλουμε το εξολογιστικό αποτέλεσμα. Και όπως βλέπετε εκεί, το ποσό αυτό είναι τριάντα επτά χιλιάδες ΕΥΡΩ. Άρα, είναι μεγαλύτερο από το...

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Είναι ακριβώς από κάτω. Άρα, λοιπόν, μεταξύ του δεκαεπτά και του δεκατρία -όπως βλέπετε- παίρνουμε το δεκαεπτά και φορολογούμαστε γι' αυτό. Με τον παλιό τρόπο,

τα καθαρά κέρδη του αυτοελέγχου προσδιορίζονταν -όπως βλέπετε και εσείς- τριάντα χιλιάδες επί 50%, ίσον δεκαπέντε. Άρα, με αυτό τον τρόπο θα πρέπει αυστηρά να ακολουθούμε στα βιβλία μας τον συντελεστή. Δηλαδή, τα έξοδα θα πρέπει να είναι περίπου στο 50, ή στο 45% των συνολικών εσόδων, εάν θέλουμε να είμαστε ακριβείς ως προς τον αυτοέλεγχο. Εάν τα έξοδα είναι αρκετά περισσότερα, τότε θα βγει πολύ μεγαλύτερο το ποσό των ακαθαρίστων εσόδων και ως εκ τούτου, θα έχουμε μεγαλύτερο φορολογητέο εισόδημα, με την προϋπόθεση, ότι θα κάνουμε τον αυτοέλεγχο μετά. Δεν είναι υποχρεωτικός.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Βάσει λογιστικού αποτελέσματος, θα γίνεται η σύγκριση κανονικά όπως και τώρα. Αυτός είναι ο τρόπος προσέγγισης δηλαδή, τα έξοδα είναι περίπου στο 50%. Η προσπάθεια είναι αυτή, τα έξοδα να είναι περιορισμένα. Να μην έχουμε πάρα πολλά έξοδα.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Οι αποσβέσεις πιάνονται.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Προσθέτονται στα συνολικά μας έξοδα. Κάνουμε αποσβέσεις στο τέλος του χρόνου και τα προσθέτουμε στα συνολικά μας έξοδα.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Με το ποσοστό που ίσχυε;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Ναι, με το ποσοστό, το οποίο ίσχυε πάντα το 20%. Στο νέο αυτό σύστημα μπορούν να υπάγονται και οι ελευθεροεπαγγελματίες -όπως είπαμε και δεν το συζητάμε αυτό- και για την ώρα το ποσό αυτό είναι μέχρι εκατόν πενήντα χιλιάδες ΕΥΡΩ ακαθάριστα έσοδα, δεν έχει αλλάξει κάτι δηλαδή.

Εδώ έχουμε τώρα διάφορα θέματα. Για τον Κώδικα Βιβλίων και στοιχείων, έχουμε τις εξής αλλαγές από πέρυσι.

Το πρώτο είναι η παράταση του χρόνου ενημέρωσης των βιβλίων, όπου μια φορά μέσα στο έτος μέχρι πενήντα ημέρες... Αυτό δεν είναι τίποτε άλλο από το ότι μέχρι τώρα για τα βιβλία μας ήμασταν υποχρεωμένοι, μιλάω για το Βιβλίο Εσόδων- Εξόδων να το ενημερώνουμε μέχρι τις δεκαπέντε του επόμενου μήνα ανεξάρτητα δηλαδή, για τον Δεκέμβριο μήνα, ανεξάρτητα εάν έχουμε αποδείξεις, ή τιμολόγια προμηθευτών από 01^η μέχρι 30 Δεκεμβρίου, θα πρέπει μέχρι τις 15 Ιανουαρίου να είναι ενημερωμένο το Βιβλίο Εσόδων- Εξόδων.

Τώρα, απλώς ίσως εάν στις 10 Ιανουαρίου για κάποιο λόγο δεν μπορούμε να κάνουμε αυτή την ενημέρωση, μπορεί να έχουμε φύγει για κάποιο ταξίδι, μπορεί κάτι άλλο να μας έχει συμβεί, μπορούμε απλά με μια γνωστοποίηση να αναφέρουμε στον Έφορο, ότι δεν μπορούμε να τα ενημερώσουμε. Απλώς αυτό και μόνο και μας δίνει την δυνατότητα άλλες πενήντα ημέρες για να ενημερώσουμε το μήνα όχι, κάτι άλλο. Δηλαδή, τον Δεκέμβριο θα τον ενημερώσουμε αντί για 15 Δεκεμβρίου, στις

15 Ιανουαρίου, μπορεί δηλαδή, να πάει πενήντα ημέρες αργότερα.

Το δεύτερο είναι αυτό το σημαντικό που έχει ξεκινήσει από 01^η Ιουνίου και έχει σχέση με τα φορολογικά στοιχεία άνω των τριών χιλιάδων ΕΥΡΩ, τα οποία εκδίδονται μεταξύ των επιτηδευματιών. Σε αυτήν την περίπτωση, η εξόφληση υποχρεωτικά θα πρέπει να γίνεται μέσω επαγγελματικού λογαριασμού, ή επιταγής, την οποία μπορούμε να κόψουμε εμείς, όχι δίγραμμη πάντα. Αυτό ισχύει ήδη από 01^η Ιουνίου 2010 και φαντάζομαι ότι περισσότερο αφορά σε κάποια πάγια στοιχεία, τα οποία μπορούμε να αγοράσουμε.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Είναι κάποιο τιμολόγιο, το οποίο έχετε πάρει από τον προμηθευτή, εάν μπορεί να το κάνει δεν ξέρω, σε πάγιο δεν νομίζω.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Αυτό είπε ο συνάδελφος να μοιράζεται το τιμολόγιο για να ξεπερνάμε το πρόβλημα.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Εάν μπορεί να το κάνει ο προμηθευτής, ναι.

Λοιπόν, έχουμε για τις συγκεντρωτικές καταστάσεις, ότι αλλάζει η ημερομηνία και είναι τώρα στις 25 Ιουνίου αντί για τις 30 Σεπτεμβρίου που ίσχυε με το παλαιότερο σύστημα και -όπως θυμόμαστε- παίρναμε πάντα αναβολές και φτάναμε στο τέλος του χρόνου. Τώρα, για εφέτος είπαν ότι θα είναι αυστηρά το συγκεκριμένο, θα ακολουθηθεί αυστηρά η συγκεκριμένη ημερομηνία, θα το δούμε.

Το άλλο θέμα είναι, ότι οι επιτηδευματίες έχουν την δυνατότητα να φυλάσσουν τα φορολογικά στοιχεία σε κάποια CD.

Επίσης, ένα άλλο σημαντικό είναι η εξόφληση των φορολογικών στοιχείων χιλίων πεντακοσίων ΕΥΡΩ που εκδίδουμε προς τους πελάτες. Σε αυτή την περίπτωση, θα πρέπει -και εδώ είναι κάτι αντίστοιχο με το προηγούμενο- θα πρέπει η εξόφληση δηλαδή, κάποια απόδειξη που έχετε κόψει προς κάποιο ασθενή που ξεπερνάει τα χίλια πεντακόσια, όμως, ΕΥΡΩ εδώ θα πρέπει και εδώ, παρ' ότι δεν έχει καθοριστεί ακόμη η ημερομηνία, το πιο πιθανόν είναι να ισχύσει από 01^η Ιανουαρίου 2011 και ελπίζουμε να βγει κάποια ερμηνευτική εγκύκλιος.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Δεν ισχύει ακόμα. Είναι σίγουρο, όμως, ότι θα ισχύσει, φαντάζομαι ότι από 01^η Ιανουαρίου θα ισχύσει λογικά. Σε αυτή την περίπτωση, θα πρέπει οποιαδήποτε απόδειξη κόβουμε προς ασθενή και είναι επάνω από χίλια πεντακόσια ΕΥΡΩ θα πρέπει η συγκεκριμένη εξόφληση να γίνεται πάλι μέσω τραπέζης δηλαδή, να έχουμε δώσει στον ασθενή μας κάποιο τραπεζικό μας λογαριασμό επαγγελματικό όπου θα μας βάλει τα χρήματα, ή επίσης με κάποια επιταγή, ή οτιδήποτε σχετικό.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Αυτό ήθελα να πω ότι μπορούμε σε αυτή την περίπτωση να το «σπάσουμε» το συγκεκριμένο ποσό, να είναι

κάτω από χίλια πεντακόσια και να μην έχουμε κανένα πρόβλημα.

Και τέλος, εδώ θα αναφέρουμε για την θεραπεία είπαμε εκεί υπάρχει ένα θέμα, όταν η θεραπεία περνάει στην επόμενη διαχειριστική περίοδο θα πρέπει οπωσδήποτε να κόβετε κάποια απόδειξη παροχής υπηρεσιών έτσι όπως το λέει ότι:

Θα πρέπει να είναι ίση με την θεραπεία του προηγούμενου χρόνου.

Εάν δηλαδή, μια θεραπεία ξεκινάει το Νοέμβριο και τελειώνει τον Ιανουάριο λογικά θα έχουμε πάρει και κάποια χρήματα σε αυτούς τους δυο μήνες, που είναι δύσκολο να μην έχουμε πάρει χρήματα, μέχρι τώρα, λοιπόν, δεν έπρεπε να κόψεις οτιδήποτε, μπορούσες να πήγαινες στο τέλος Ιανουαρίου που θα τελείωνε η θεραπεία και να έκοβες μια συνολική απόδειξη. Τώρα, λοιπόν, είσαι υποχρεωμένος στο τέλος του χρόνου να κόψεις μια αντίστοιχη απόδειξη, η οποία -όπως λέει και εκεί- να είναι ίση με την θεραπεία που έχει γίνει δηλαδή, να είναι τα χρήματα τουλάχιστον που έχουμε πάρει από την θεραπεία του περασμένου χρόνου.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Ναι, έχει σχέση με το...σωστό. Ήθελα να το θίξω στο τέλος, αλλά εντάξει ας το πούμε τώρα. Για τους ελεύθερους επαγγελματίες από 01^η Ιανουαρίου -τουλάχιστον αυτή είναι η τελευταία ενημέρωση- θα έχουν την δυνατότητα

να εκδίδουν μια απόδειξη παροχής υπηρεσιών συνολικά για την ολοκλήρωση της παρούσας υπηρεσίας τους.

Δεν χρειάζεται δηλαδή, να κόβουμε αποδείξεις ενδιάμεσα, εκτός βέβαια και εάν το ζητήσει ο ασθενής. Δηλαδή, εάν μας δώσει κάποια χρήματα ένας ασθενής και ζητήσει απόδειξη θα την κόψουμε. Μπορούμε, όμως, να μην κόψουμε πλέον απόδειξη και να κόψουμε μια συνολική στο τέλος, σου δίνει αυτή την δυνατότητα.

Ταυτόχρονες συγκεχυμένες συζητήσεις

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Όχι, δεν παίζει ρόλο το χίλια πεντακόσια εδώ. Η σημασία είναι, ότι μπορούμε να έχουμε σε δυο μήνες πάρει κάποια χρήματα ενδιάμεσα και να κόψουμε μια απόδειξη.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Αυτό δημιουργεί ένα πρόβλημα, το οποίο θα πρέπει να το προσέξουμε στο Βιβλίο ασθενών. Θα πρέπει εάν κόψουμε απόδειξη να κλείσουμε την θεραπεία και να την ξανά ανοίξουμε για να είμαστε κατοχυρωμένοι και να μην έχουμε πρόβλημα.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Ναι, στο τέλος του χρόνου.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Στο τέλος του χρόνου. Το κλείνουμε και το ξανά ανοίγουμε για να είμαστε κατοχυρωμένοι.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Εκεί είναι αλήθεια, ότι πρέπει να κλείσει και να ξανά ανοίξει. Όμως, παρ' όλα αυτά, κατά την διάρκεια του χρόνου εάν υπάρχει μια ανάλογη θεραπεία...

Ταυτόχρονες συγκεχυμένες συζητήσεις

ΥΦΑΝΤΗΣ: Εάν θέλετε, σας παρακαλώ μην κάνετε μεταξύ σας διάλογο, θα δοθούν στην συνέχεια διευκρινίσεις.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Κατά την διάρκεια του χρόνου, λοιπόν, εάν γίνεται μια θεραπεία δυο- τριών μηνών και έχουμε πάρει κάποια χρήματα μπορεί να μην κόψουμε (μια τέτοια) απόδειξη -τουλάχιστον αυτό λέει ο Νόμος- και να κόψουμε μια συνολική στο τέλος.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Δεν παίζει ρόλο...

ΥΦΑΝΤΗΣ: Στο τέλος θα γίνουν οι ερωτήσεις και θα πάρετε απαντήσεις, σας παρακαλώ. Αυτό θα προσέχουμε, να μην περνούν τα χίλια πεντακόσια ΕΥΡΩ. Γι' αυτό είπαμε ότι θα κλείνουμε στο όριο που θέλουμε και μετά θα ξανά συνεχίζουμε.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΥΦΑΝΤΗΣ: Έναντι δεν κόβεις. Θα κόψεις απόδειξη για κάποιες συγκεκριμένες εργασίες. Το «έναντι» δεν θα το αναφέρεις για την ολοκλήρωση και ξανά έναρξη της θεραπείας. Απλά πράγματα είναι για να διευκολυνθούμε εμείς οι ίδιοι, κ. συνάδελφοι.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Να πούμε δυο πραγματάκια για την ανάδειξη της νεανικής επιχειρηματικότητας. Εδώ είναι αρκετά σημαντικό θέμα. Σε αυτό σου δίνει την δυνατότητα για όλους τους νέους οδοντιάτρους, αφορά δηλαδή, αυτούς οι οποίοι κάνουν έναρξη από 01 Ιανουαρίου 2010 και μετά, για ποσό εισοδήματος μέχρι τριάντα χιλιάδων ΕΥΡΩ από τα βιβλία τους μιλάω πάντα σαν

καθαρό ποσό φορολόγησης, δεν φορολογούνται. Για τρία χρόνια, λοιπόν, δίνει την δυνατότητα να μην υπάρχει φορολόγηση για ποσά, τα οποία δεν ξεπερνούν τις τριάντα χιλιάδες ΕΥΡΩ, καθαρά.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Αυτό είναι για καινούργιους οδοντιάτρους, οι οποίοι έχουν κάνει έναρξη επαγγέλματος από την 01^η Ιανουαρίου 2010 και μετά.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Τριάντα χιλιάδες.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Σας παρακαλώ μην κάνετε διάλογο, εάν θέλετε να τελειώσουμε και μετά, κάνετε όποια ερώτηση θέλετε. Είναι και συνάδελφοι, οι οποίοι θέλουν να ρωτήσουν για την περαίωση.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Για τριάντα χιλιάδες ΕΥΡΩ είπαμε, μέχρι τριάντα χιλιάδες ΕΥΡΩ εισοδήματα.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Έχεις διαφάνεια σε αυτό;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Όχι.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Εντάξει, συνέχισε.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Άρα, λοιπόν, για όλους τους νέους οδοντογιατρούς θα ισχύσει αυτό τρία χρόνια δηλαδή, σας δίνει αναστολή από φόρους. Και το ποσό των τριάντα χιλιάδων ΕΥΡΩ είναι αρκετά σημαντικό.

Το τελευταίο, το οποίο έχουμε να πούμε εδώ είναι- και ελπίζουμε ότι θα βγει με το φορολογικό την άλλη εβδομάδα-,

ότι αναστέλλεται το «πόθεν έσχες» της πρώτης κατοικίας γιατί ίσχυε μέχρι αυτή τη στιγμή. Αυτή τη στιγμή ίσχυε ότι για την πρώτη κατοικία υπήρχε το «πόθεν έσχες» κανονικά. Τώρα την άλλη εβδομάδα με το καινούργιο νομοσχέδιο θα το έχετε ακούσει κιόλας, ότι αναστέλλεται για δυο χρόνια το «Πόθεν έσχες» για την πρώτη κατοικία και μάλλον το ποσό θα είναι μέχρι διακόσιες χιλιάδες (200.000,00) ΕΥΡΩ.

Επίσης, για τις δηλώσεις του 2010 όλοι οι ελεύθεροι επαγγελματίες έχουν την υποχρέωση της ηλεκτρονικής υποβολής της δήλωσης τους, είτε είναι επιχείρηση, είτε ασκούν το ελεύθερο επάγγελμα. Και επανέρχεται και μια μικρή έκπτωση πάλι στο 1,5%.

Και τέλος, είναι το θέμα του πώς αντιμετωπίζονται τα τεκμήρια. Το βάλαμε εκεί, ξέρουμε περίπου ποια είναι. Απλώς, ήθελα να αναφέρω εδώ ότι στο καινούργιο νομοσχέδιο υπάρχει το εξής: Μέχρι τώρα για να μπορέσουμε να δικαιολογήσουμε κάποια αγορά είτε αυτοκινήτου, είτε ακινήτου είχαμε την δυνατότητα μέσω κάποιας πώλησης ακινήτου, ή οτιδήποτε να δικαιολογήσουμε κάποια αγορά. Εδώ τώρα. λοιπόν, λέει το εξής:

Για τα έσοδα από την πώληση ακινήτων δεν παίρνουμε ολόκληρο το ποσό της πώλησης του ακινήτου, αλλά αυτό το ποσό της διαφοράς μεταξύ της πώλησης και της αγοράς. Όπως επίσης, εάν είναι από δωρεάν αφαιρούμε τους τυχόν φόρους.

Το παράδειγμα εκεί είναι σαφέστατο. Το ακίνητο, το οποίο έχει αγοραστεί το 2005, που επικαλείται έσοδο από την πώληση του ακινήτου για την κάλυψη ... θα πρέπει από το έσοδο να αφαιρέσουμε το κόστος αγοράς. Εάν το έχουμε αγοράσει δηλαδή, εκατόν πενήντα χιλιάδες και το πουλάμε διακόσιες χιλιάδες μόνο τις πενήντα χιλιάδες θα μπορέσουμε να πάρουμε και να τις δικαιολογήσουμε για τυχόν καινούργια αγορά.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Και εάν έχει πέσει η αξία του ακινήτου;

Ταυτόχρονες συγκεχυμένες συζητήσεις

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Είναι ανάλογη... αυτό λέω. Η αντικειμενική αξία του συμβολαίου που παίρνουμε πάντα από εκεί θα πρέπει εκεί να αφαιρέσουμε. Να κάνουμε δηλαδή, την αφαίρεση μεταξύ της πώλησης του ακινήτου και της αγοράς που την είχαμε κάνει πριν πέντε, δέκα, οκτώ χρόνια. Την διαφορά αυτή μπορούμε να την χρησιμοποιήσουμε.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Η ουσία είναι, ότι είναι στις διαφορές της αντικειμενικής αξίας, αφαιρούνται οι φόροι.

ΜΕΛΟΣ: Και τα έξοδα συμβολαιογράφου;

ΥΦΑΝΤΗΣ: Ναι, αφαιρούνται και αυτά.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Σε γενικές γραμμές αυτά είναι τα βασικά σημεία.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Ωραία, τώρα.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Θέλετε να πω και δυο λόγια τώρα για την τήρηση του βιβλίου;

ΥΦΑΝΤΗΣ: Ναι, για την τήρηση του βιβλίου είναι πολύ σημαντικά γιατί είναι κάποια θέματα που πρέπει να

προσέχουμε και υπάρχουν και κάποια ερωτήματα, τα οποία έχετε θέσει στον Σύλλογο κατά καιρούς.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Εδώ τώρα για το Βιβλίο Ασθενών δεν έχουμε διαφάνειες.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Επίσης, στο σημείο αυτό να σας αναφέρω ότι ο Φοροτεχνικός μας είναι κάθε Τετάρτη, από τις 12: 00' μέχρι τις 14: 30' μ.μ. στον Σύλλογο. Ό,τι πρόβλημα έχετε είτε τηλεφωνικώς, είτε με την παρουσία σας εκεί μπορεί να σας το επιλύσει.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Συνεχίζω, λοιπόν, με το Βιβλίο Ασθενών. Καταρχήν, το Βιβλίο Ασθενών θα πρέπει -όπως ξέρουμε- να τηρείται -αναφέρω τα πιο σημαντικά θέματα και εάν υπάρχουν ερωτήσεις θα απαντήσουμε στο τέλος- στον χώρο εξέτασης του ασθενούς και ενημερώνεται με την είσοδο του ασθενούς στον χώρο της εξέτασης, αυτό είναι το βασικό. Μπορούμε να το τηρούμε είτε χειρόγραφα, είτε και μηχανογραφικά. Αυτό δεν ξέρω εάν κάποιοι συνάδελφοι το κάνουν. Απλώς, θα πρέπει άμεσα σε κάθε περίπτωση που είναι μηχανογραφικά να βγαίνει και το αντίστοιχο παραστατικό από το κομπιούτερ, εάν το κρατάμε έτσι. Στο Βιβλίο Ασθενών καταχωρούνται:

1^{ον}. Το ονοματεπώνυμο του ασθενούς

2^{ον}. Η Διεύθυνση

3^{ον}. Η χρονολογία της επίσκεψης

4^{ον}. Το είδος της θεραπείας. Εδώ για το είδος της θεραπείας -θα το δούμε και πιο κάτω- δεν χρειάζεται να αναφέρουμε

οποιαδήποτε, μπορούμε να γράφουμε «Οδοντοθεραπεία», ή «Οδοντοπροσθετική» ανάλογα.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Δεν χρειάζεται ανάλυση.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Δεν χρειάζεται να κάνουμε ειδική ανάλυση, ότι είναι εμφράξεις, στεφάνες, τίποτε. Θα γράφουμε μόνο: «Οδοντοθεραπείες» «Οδοντοπροσθετική», «Οδοντοθεραπευτικό» και τίποτε άλλο.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Το ίδιο και εκεί, εκτός και εάν είναι προς κάποια ταμεία όπου εκεί μπορείτε να κάνετε ανάλυση, γιατί δεν μπορεί αλλιώς να πληρωθεί ο ασθενής.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Υπάρχει, όμως. Έχουμε Οδηγία.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Η οδηγία, την οποία έχουμε -μην κάνετε διάλογο, κ. Συνάδελφοι, σας παρακαλώ- είναι να γράφετε Οδοντοθεραπεία. Δεν είναι για αναλυτικά. Αναλυτικά τα ζητούν κάποια ταμεία στο δελτίο παροχής υπηρεσιών.

Από εκεί και πέρα, στο Βιβλίο Ασθενών γενικά γράφετε: «Οδοντοθεραπευτική εργασία», Οδοντοπροσθετική εργασία». Προφανώς, ο Εφοριακός δεν γνώριζε. Η οδηγία, την οποία έχουμε από την Γενική Γραμματεία είναι αυτή.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Και καλό είναι, να ενημερωνόμαστε όταν γίνονται κάποια ανάλογα...

ΥΦΑΝΤΗΣ: Θα σας δοθούν και οι οδηγίες αυτές. Συνεχίστε, κ. Καπελαρή.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Το Βιβλίο Ασθενών θα πρέπει, είπαμε αφ' ενός μεν να ενημερώνεται άμεσα και αφ' ετέρου δε, θα πρέπει να ενημερώνουμε στο Βιβλίο την αντίστοιχη απόδειξη, την οποία έχουμε κόψει για τον ασθενή, εντός της επομένης ημέρας από την έκδοση του.

Επίσης, θα πρέπει και υποχρεούμαστε να αναγράφουμε σε αυτό μαζί με τον αύξοντα αριθμό και την αξία της απόδειξης.

Ταυτόχρονες συγκεχυμένες συζητήσεις

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Στην μικρή στήλη εκεί μπορούμε να γράφουμε, όχι μπορούμε, πρέπει να γράφουμε, τουλάχιστον αυτή είναι η οδηγία του 1166, η οποία ίσχυε πάντα, δεν είναι κάτι καινούργιο, οι οδηγίες υπήρχαν.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Στο Βιβλίο Ασθενών δεν υπάρχει στήλη για την αξία. Παρ' όλα αυτά, σε οδηγία, η οποία έχει σταλεί από το Υπουργείο, μας ενημερώνουν ότι θα πρέπει να αναγράφεται και η αξία έστω μέσα σε παρένθεση κάτω από τον αριθμό της αποδείξεως.

Ταυτόχρονες συγκεχυμένες συζητήσεις

ΥΦΑΝΤΗΣ: Συνάδελφοι, πάντα ίσχυε αυτό, αλλά ποτέ δεν το ζητούσαν. Τώρα έχει αρχίσει και εντείνεται και το ζητούν. Μάλιστα, από πολλούς συναδέλφους το έχουν ζητήσει.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΥΦΑΝΤΗΣ: Ωραία, το ξέρω, έχετε δίκαιο. Απλώς, εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να σας ενημερώσουμε για να αποφύγουμε κάποια προβλήματα. Είναι παράπονα, τα οποία έχουν εκφράσει.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Υπήρχε στην απόφαση του 1166, υπήρχε και αυτό το συγκεκριμένο πάντως, ότι θα πρέπει να αναγράφεται η αξία τουλάχιστον για το 2010 και μόνο.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΥΦΑΝΤΗΣ: Όχι, τα παλαιά, αλλά τουλάχιστον από εδώ και πέρα. Από εδώ και πέρα, απλώς να το ξέρετε. Το ζητούν στους ελέγχους.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Στην απόδειξη παροχής τι θα πρέπει να αναγράφουμε; Θα πρέπει να αναγράφουμε:

- Το ονοματεπώνυμο του ασθενούς
- Την διεύθυνση
- Την αμοιβή αριθμητικώς και ολογράφως. Και
- Το επάγγελμα.

ΜΕΛΟΣ: Και το Α.Φ.Μ.;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Όχι, δεν χρειάζεται Α.Φ.Μ.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Όχι Α.Φ.Μ., όχι Δ.Ο.Υ.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Και επίσης, θα πρέπει να αναφέρεται και η σφραγίδα η δεύτερη που έχει σχέση με το:

«Αθεώρητη βάση της Π.Ο.Λ. 1083/2003»

Και όχι του 2002, έχει αλλάξει από το 2002 και έχει πάει στο 2003.

Μπορούμε με απλή γνωστοποίηση να ξεκινήσουμε από την αρχή, φαντάζομαι. Μια απλή γνωστοποίηση. Εάν έχεις φτάσεις -για παράδειγμα- στον αριθμό 1500 μπορείτε να πάτε στην Εφορία για μια απλή γνωστοποίηση και να πείτε ότι: «Ξεκινώ από το 01 πάλι, από την αρχή», κανένα πρόβλημα.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Μπορούμε να συνεχίζουμε την αρίθμηση όσο θέλουμε εσαεί. Από τη στιγμή, όμως, που θα θελήσουμε να ξεκινήσουμε από την αρχή τότε, θα πρέπει αυτό να το γνωστοποιήσουμε στην Εφορία.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Τώρα να πούμε για τις περιπτώσεις που εμφανίζουμε στο βιβλίο...

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΥΦΑΝΤΗΣ: Γενικά πάντα, γενικά «Οδοντοθεραπευτική», «οδοντοπροσθετική» τίποτε άλλο.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Εκτός συγκεκριμένων περιπτώσεων που το ζητούν τα ταμεία, εκτός από αυτό.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΥΦΑΝΤΗΣ: Όχι, δεν είναι. Είναι τυπικό. Συμπληρώνουμε τα στοιχεία του δελτίου παροχής υπηρεσιών μας, μέσα στο δελτίο αναφέρεται το επάγγελμα.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Τώρα, οι περιπτώσεις που αναφερόμαστε στο Βιβλίο Ασθενών είναι οι εξής:

-Η πρώτη περίπτωση είναι να μπει κάποιος στο ιατρείο μας, θα ...την υπηρεσία, κόβουμε την αντίστοιχη απόδειξη, το ενημερώνουμε κανονικά, το γράφουμε στο Βιβλίο Ασθενών και

πηγαίνουμε και ενημερώνουμε την αντίστοιχη απόδειξη του τι έχουμε κόψει. Είπαμε μέχρι την επόμενη ημέρα γίνεται αυτό. -Η δεύτερη περίπτωση και η οποία είναι και η πιο σημαντική, είναι αυτή κατά την οποία συνεχίζονται οι θεραπείες. Σε αυτή την περίπτωση γράφουμε τον ασθενή μια φορά όταν μπαίνει μέσα στο ιατρείο, γράφουμε ότι συνεχίζονται οι επισκέψεις, η θεραπεία και δεν είμαστε υποχρεωμένοι να τον ξανά γράψουμε μέχρι το τέλος της εργασίας όσες φορές και να έρθει, εκατό φορές να ξανά έρθει -γι' αυτό λέω εκατό φορές- δεν χρειάζεται να τον ξανά γράψουμε. Τον γράφουμε μόνο μια φορά. Όταν θα κόψουμε την αντίστοιχη απόδειξη στο τέλος θα γυρίσουμε πίσω δυο- τρεις σελίδες, τότε θα είναι πριν από δυο μήνες και θα πάμε στην στήλη εκεί που τον είχαμε γράψει και θα γράψουμε την αντίστοιχη απόδειξη όπως το έχουμε κάνει. Τώρα, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες..

ΜΕΛΟΣ: Να ρωτήσω κάτι, εάν κόψουμε τρεις αποδείξεις;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Αυτό θέλω να πω τώρα. Σε περίπτωση που είναι συνεχόμενες, ή πολλές οι αποδείξεις είναι βέβαιο ότι δεν φτάνει ο χώρος εκεί, είναι αλήθεια αυτό.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Θα σας απαντήσω: Σε αυτή την περίπτωση, ή τον ξανά γράφουμε, αλλά εάν είναι μικρό το χρονικό διάστημα μπορούμε στο ίδιο τετραγωνάκι να γράψουμε και τις τρεις αποδείξεις.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΥΦΑΝΤΗΣ: Στην στήλη δεν χωρούν, γι' αυτό είπαμε- τα απαντήσαμε και προηγουμένως- ότι καλό και για εμάς είναι,

να φαίνεται και κίνηση στο Βιβλίο, για να το πω και πιο πρακτικά- Ασθενών, από τη στιγμή που κόβουμε απόδειξη να τον ξανά γράφουμε σα νέο ασθενή και συνεχίζουμε.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Είπαμε, λοιπόν, ότι ή τον κλείνουμε και τον ξανά γράφουμε την επόμενη φορά που θα έρθει, ή εάν μας φτάνουν μέχρι δυο- τρεις αποδείξεις μπορούμε να το κόψουμε.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΥΦΑΝΤΗΣ: Μισό λεπτό να τελειώσει ο κ. Καπελαρής. Εκείνο, όμως, το οποίο πρέπει να τονίσουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, πάλι είναι το εξής: Μια θεραπεία όταν ξεκινάει τον Ιανουάριο- Φεβρουάριο να φροντίσουμε να την κλείσουμε στο τέλος Δεκεμβρίου, μην την μεταφέρουμε στο επόμενο έτος. Αυτό είναι κάτι, το οποίο ψάχνουν και σου λένε: «Πήρες χρήματα», όποια χρήματα πήρες, καλό είναι να την κλείνουμε έστω με μια πλασματική απόδειξη και ας την κρατήσουμε στο συρτάρι μας -να σας το πω και πρακτικά- και στην συνέχεια να ξανά γράψουμε τον ασθενή από το καινούργιο έτος. Να μην μεταφέρουμε στο επόμενο χρόνο, αυτή είναι και η φιλοσοφία για να μας προφυλάξει εμάς τους ίδιους.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Υπάρχουν άλλες δυο περιπτώσεις:

-Η μια περίπτωση είναι του «δωρεάν». Η περίπτωση του «δωρεάν» είναι ακριβώς ίδια όπως και η κανονική απόδειξη. Δηλαδή, το γράφουμε κανονικά, γράφουμε «συνεχίζονται οι επισκέψεις» και όταν τελειώσει η εργασία κόβουμε, εδώ στο δωρεάν» θα πρέπει να κόψουμε απόδειξη. Άρα, σημαίνει ότι θα

πρέπει να πάμε και να ενημερώσουμε στο Βιβλίο Ασθενών στον αύξοντα αριθμό και δίπλα να γράψουμε «δωρεάν». Με το «δωρεάν» αναφερόμαστε κυρίως σε συγγενείς, ή συναδέλφους γιατρούς και νομίζω ότι μέχρι εκεί καλά είναι.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Όχι, δεν υπάρχει ποσοστό, όμως, οπωσδήποτε πρέπει να είναι λίγες.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Εντάξει εάν είναι μια, ή δυο περιπτώσεις δεν νομίζω ότι υπάρχει πρόβλημα, εάν είναι παραπάνω.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Απλώς, δεν πρέπει να γίνεται κατάχρηση. Και εκείνο, το οποίο θέλω να τονίσω είναι, ότι είναι άλλο έλεγχος και άλλο δωρεά. Ο έλεγχος δεν χρειάζεται να συνοδεύεται από δελτίο παροχής υπηρεσιών.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Μισό λεπτό, σας παρακαλώ.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Αυτό θα σας το απαντήσει για να είσαστε καλυμμένος.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Και

-Η δεύτερη περίπτωση είναι του ελέγχου. Η περίπτωση του ελέγχου μας διευκολύνει αρκετά στις περιπτώσεις που έρθει κάποιος στο ιατρείο και μας ζητήσει να του ρίξουμε μια ματιά, ή κάτι τέτοιο. Σε αυτή την περίπτωση και επειδή δεν ξέρουμε εάν θα ξανά έρθει την επόμενη φορά, είναι πολύ εύκολο να γράψουμε ένα «έλεγχος», χωρίς να κόψουμε

αντίστοιχη απόδειξη και να περιμένουμε με το καλό να ξανά έρθει. Όταν θα ξανά έρθει τότε τον γράφουμε κανονικά.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΥΦΑΝΤΗΣ: Συνεχιζόμενη θεραπεία από τη στιγμή που θα ξανά έρθει, τον ξανά γράφεις και τότε γράφεις: « Η θεραπεία συνεχίζεται».

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Επίσης, ο έλεγχος επιτρέπεται αρκετά σε περιπτώσεις ορθοδοντικής, δηλαδή, έχει γίνει μια μεγάλη θεραπεία σε κάποια γέφυρα, ή οτιδήποτε άλλο και έρχεται κάποιος ασθενής για να τσεκάρει κάποια πράγματα στον γιατρό του. Σε αυτή την περίπτωση μπορούμε να γράψουμε «έλεγχος», χωρίς να κόψουμε και απόδειξη. Και εδώ προσπαθούν...

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Γράφουμε στο Βιβλίο Ασθενών και γράφουμε «έλεγχος». Δεν γράφουμε αιτιολογία, έλεγχος.

Ταυτόχρονες συγκεχυμένες συζητήσεις

ΥΦΑΝΤΗΣ: Βαγγέλη, δυο λεπτά να τελειώσει και θα γίνουν διευκρινίσεις αρκετές. Συνεχίστε, κ. Καπελαρή.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Την αιτιολογία γενικώς την γράφουμε στο τέλος, γιατί δεν ξέρουμε τι ακριβώς θα βρούμε μπροστά μας. Άρα, ο έλεγχος στο τέλος γράφεται. Μόλις τελειώσουμε και δούμε εάν και κατά πόσο συνεχίζει ή όχι, εάν φύγει ο άνθρωπος... Μόνο «έλεγχος» γράφουμε και τέλος, ή συνεχίζει η θεραπεία, ή

τελειώνει η θεραπεία την ίδια ημέρα και κόβουμε και απόδειξη.

Επίσης, είπαμε και για το βιβλίο Εσόδων- Εξόδων, ότι θα πρέπει να ενημερώνεται σαφέστατα μέχρι τις 15 του επομένου μήνα. Για το βιβλίο Εσόδων- Εξόδων δεν έχουμε κάτι ιδιαίτερο.

Απλώς, ως προς τα πάγια στοιχεία καλό είναι να γράφονται στην πίσω σελίδα τα πάγια στοιχεία, να κάνουμε στο τέλος του χρόνου την απόσβεση των συγκεκριμένων παγίων στοιχείων και απλώς, θα μεταφέρουμε το έξοδο, το οποίο βρήκαμε στο τέλος της σελίδας, στην μέσα σελίδα που θα βάλουμε τα συνολικά μας δηλαδή και θα το προσθέσουμε μετά στα συνολικά μας έξοδα.

Μπορούμε να κάνουμε απόσβεση για τα πάγια στοιχεία ολοσχερή μέχρι ποσού χιλίων διακοσίων ΕΥΡΩ συμπεριλαμβανομένου του Φ.Π.Α. Άρα δηλαδή, εάν έχουμε ένα πάγιο στοιχείο χίλια διακόσια ΕΥΡΩ, μέχρι χίλια διακόσια ΕΥΡΩ, το μεταφέρουμε κανονικά στην πίσω σελίδα γράφοντας το στην στήλη των παγίων και κάνουμε συνολική απόσβεση δηλαδή, όλο το ποσό αυτό μαζί με τυχόν άλλες αποσβέσεις που έχουμε, το μεταφέρουμε συνολικά και το προσθέτουμε στα έξοδα, τα οποία έχουμε γράψει στο βιβλίο μπροστά. Δηλαδή, να μην κάνετε απόσβεση κατευθείαν.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Συνήθως, συνάδελφοι, αυτό αναφέρεται για κάποιες μικροσυσκευές, τις οποίες παίρνουμε (και οι οποίες δεν

είναι στα πάγια, είναι μηχανήματα, θέλουν το 20% για πέντε χρόνια), αλλά τις μικροσυσκευές αυτές όταν είναι σε αυτό το ποσό μπορούμε να τις περάσουμε στα πάγια ολόκληρο το τιμολόγιο των χιλίων διακοσίων ΕΥΡΩ. Όταν είναι μια μικροσυσκευή μέχρι χίλια διακόσια ΕΥΡΩ.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Καλό είναι, όμως, να το διαχωρίζετε και να μην το βάζετε στα πάγια κατευθείαν, κατευθείαν στο έξοδο.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Θα το γράφετε στην πίσω σελίδα.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Όχι, να πηγαίνετε τα έξοδα και να βάζετε το πάγιο, δεν είναι το καλύτερο. Πρέπει να ξεχωρίζουν.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Νομίζω ότι μπορούμε να ξεκινήσουμε τον κύκλο των ερωτήσεων.

Ακολουθούν Ερωτήσεις- Απαντήσεις- Συζήτηση

ΥΦΑΝΤΗΣ: Παρακαλώ, ποίοι συνάδελφοι έχουν να υποβάλουν ερωτήσεις προς τον Φοροτεχνικό μας, κ. Καπελαρή; Καταρχήν, το λόγο έχει ο Γενικός Γραμματέας του Ο.Σ.Α., ο κ. Χροναίος.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Μια ερώτηση που μου έγινε θα αναφέρω. Ήξερα από εμπειρία, ότι εάν έρθει έλεγχος στο ιατρείο και έχεις ασθενή μέσα θα περιμένει στο σαλόνι και όταν τελειώσει ο ασθενής θα μπει μέσα στο ιατρείο να ζητήσει τα στοιχεία για να δει εάν τον έχεις γράψει και λοιπά. Τώρα, τελευταία έχει γίνει σε δυο- τρία ιατρεία να ανοίγουν την πόρτα μπαίνουν μέσα, έτσι πρέπει να γίνεται;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Με το που θα μπουν μέσα ζητούν τα βιβλία: Το βιβλίο των Ασθενών και το βιβλίο Εσόδων- Εξόδων. Το παίρνουν, πηγαίνουν στο σαλόνι και τσεκάρουν.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Μπαίνουν μέσα;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Χτυπούν την πόρτα και σας το ζητούν. Μέσα δεν θα μπει, αλλά θα σου το ζητήσει.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Εγώ έβαλα την ερώτηση διότι ο Φοροτεχνικός ...

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Μέσα στο ιατρείο δεν θα μπουν.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ότι ανοίγουν την πόρτα όπως δουλεύεις και

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Και τα ζητούν.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Και σου ζητούν τα βιβλία.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Και θα πρέπει να του τα δώσετε.

Ταυτόχρονες συγκεχυμένες συζητήσεις

ΥΦΑΝΤΗΣ: Αυτό μπορούμε να το ξεπεράσουμε λέγοντας: «Ναι, περιμένετε δυο λεπτά, θα σας φέρουμε τα βιβλία. Δεν μπορώ αυτή τη στιγμή».

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Άμα περιμένει δέκα λεπτά, όμως, μπορεί να τον γράψει.

ΥΦΑΝΤΗΣ Ε! Δεν θα περιμένει δέκα λεπτά, θα περιμένει ένα - δυο λεπτά μέχρι να τελειώσει τον ασθενή, απλά πράγματα είναι.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Αυτό ήθελα να ρωτήσω μόνο, δεν έχω άλλη ερώτηση, Πρόεδρε, ευχαριστώ.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Σας παρακαλώ, κ. Συνάδελφοι, λίγο ησυχία έχουμε φτάσει στο τέλος, ξέρω πως όλοι έχετε κουραστεί. Πριν

ξεκινήσουμε τις ερωτήσεις θα μας πει ο κ. Καπελαρής δυο λόγια για την περαίωση.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Για την περαίωση καταρχήν, έχει πάρει μια παράταση μέχρι 28 Δεκεμβρίου. Υπάρχουν περιπτώσεις που δεν έχουν έρθει ακόμα τα σημειώματα της περαίωσης. Θα πρέπει να πάμε στην Εφορία για να μας βγάλει το σημείωμα, το βγάζει επιτόπου η Εφορία.

Επίσης, δεν έρχονται σημειώματα περαίωσης για όσους έχουν ατομική περιουσία επάνω από τετρακόσιες χιλιάδες ΕΥΡΩ. Μην περιμένετε επάνω από τετρακόσιες χιλιάδες ΕΥΡΩ περαίωση. Και αυτό φαίνεται από το ΕΤΑΚ του 2009. Εάν στο ΕΤΑΚ του 2009, που σε ορισμένους δεν έχει έρθει κιόλας ακόμα...

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΥΦΑΝΤΗΣ: Αυτή τη στιγμή αυτό ισχύει. Όποιοι έχουν μεγάλη ακίνητη περιουσία, η οποία φαίνεται στο ΕΤΑΚ...

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Επάνω από τετρακόσιες χιλιάδες ΕΥΡΩ.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Και είναι επάνω από τετρακόσιες χιλιάδες ΕΥΡΩ δεν θα τους έρθουν σημειώματα περαιώσεως. Όσοι δεν έχουν λάβει σημειώματα περαίωσης καλό είναι, να πάνε στην Εφορία, να πάρουν τα σημειώματα, εάν θέλουν να προχωρήσουν. Εδώ πρέπει να σας πω ότι η περαίωση δεν είναι υποχρεωτική. Εμείς θα σταθμίσουμε εάν μας συμφέρει να κάνουμε την περαίωση. Εμείς θα το κρίνουμε.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Συμφέρει στις περιπτώσεις όπου έχει γίνει αυτοπεραίωση.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Παρακαλώ το λόγο έχει η κα. Συνάδελφος.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Στις περιπτώσεις αυτοπεραίωσης -όπως γνωρίζετε- έρχονται σημειώματα για τις δυο τελευταίες χρονιές για το μισό της συνολικής αμοιβής που είναι τριακόσια πενήντα και τριακόσια πενήντα. Καλό είναι, τουλάχιστον γι' αυτές τις περιπτώσεις η άποψη είναι: «Ναι, να γίνει η περαίωση γι' αυτά τα συγκεκριμένα δυο ποσά».

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Δεν σας ακούω.

ΑΛΛΟ ΜΕΛΟΣ: Για κάτω της τριετίας ρωτάει η συνάδελφος. Δηλαδή, να την πληρώσουμε εμείς την περαίωση που είμαστε κάτω από τρία χρόνια;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Κοιτάξτε, είπαμε ότι η περαίωση δεν είναι υποχρεωτική.

ΜΕΛΟΣ: Εσείς τι μας προτείνετε, όμως;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Εάν συμφέρει, πρέπει να δείτε τα βιβλία, το Βιβλίο ασθενών, είναι μια εκτίμηση που καλό είναι να την κάνει ο λογιστής σας.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Εμείς κρίνουμε εάν πρέπει να κλείσουμε τα προηγούμενα χρόνια, συνάδελφοι.

ΜΕΛΟΣ: Ακόμα και για τους συναδέλφους, οι οποίοι έχουν μόνο τρία έτη ιατρείο, ιδιωτικό;

ΥΦΑΝΤΗΣ: Ακόμη;

ΜΕΛΟΣ: Λέω ακόμη και για αυτούς τους συναδέλφους, οι οποίοι λειτουργούν το ιδιωτικό τους ιατρείο μόνο τρία χρόνια;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Και γι' αυτούς ακόμα.

ΜΕΛΟΣ: Ισχύει;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Ισχύει κανονικά.

ΜΕΛΟΣ: Εσείς λέτε ότι πρέπει, ή δεν πρέπει; Η συμβουλή σας ποία είναι;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Κοιτάξτε να δείτε καταρχήν, δεν...

ΜΕΛΟΣ: Ποία είναι η προσωπική σας άποψη, μάλλον;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Καταρχήν, δεν συμφέρει σε αυτούς, οι οποίοι λειτουργούν με μπλοκάκι, έχουν έναρξη στο σπίτι και κόβουν κάποιες αποδείξεις σε κάποιους γιατρούς, με τους οποίους συνεργάζονται. Δεν ξέρω εάν είναι κανείς εδώ, αλλά γι' αυτές τις περιπτώσεις (σαφώς δεν σας συμφέρει με τίποτε).

Τώρα, για όλες τις άλλες περιπτώσεις είπαμε και πάλι τα δυο- τρία χρόνια, εγώ θα έλεγα με πολύ σκέψη να γίνει η περαίωση, εάν έχουν κάνει έναρξη τα τελευταία δυο- τρία χρόνια.

Επίσης, μπαίνει η περαίωση ακόμη και για τις χρονιές που δεν έχουμε κόψει καμία απόδειξη δηλαδή, έχουμε μηδενικό εισόδημα. Ακόμα και γι' αυτό υπάρχει περίπτωση και βέβαια, αυτό δεν το συζητάμε και είναι πεντακόσια, δεν είναι επτακόσια εκεί. Όμως, σε αυτές τις περιπτώσεις δεν συμφέρει, για τα τελευταία δυο- τρία χρόνια δεν πιστεύω ότι πρέπει να γίνει.

ΜΕΛΟΣ: Να ρωτήσω τώρα και αυτό που θέλω;

ΥΦΑΝΤΗΣ: Ναι...ναι, κάνετε την ερώτηση σας, συναδέλφισσα.

ΑΛΛΟ ΜΕΛΟΣ: Ωραία. Σε περίπτωση φορολογικού ελέγχου τι υποχρεούμαστε να δώσουμε στον Ελεγκτή;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Κοιτάξτε.

ΜΕΛΟΣ: Τι να παρουσιάσουμε; Ας πούμε τις καρτέλες των ασθενών πρέπει να του τις δώσουμε;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Ο φορολογικός έλεγχος έχει...

Ταυτόχρονες συγκεχυμένες συζητήσεις

ΜΕΛΟΣ: Όχι, το ερωτάω γιατί είναι και το απόρρητο μαζί. Το ρωτήσαμε και προηγουμένως και είπατε θα το απαντήσει ο Φοροτεχνικός μας.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Ο φορολογικός έλεγχος γίνεται καταρχήν από το ΣΔΟΕ και από την Εφορία. Στην Εφορία είναι τακτικός έλεγχος. Δηλαδή, η Εφορία για να κάνει τακτικό έλεγχο θα πρέπει να μας ειδοποιήσει, να στείλει ειδοποιητήριο και να κάνει έλεγχο για τρία- τέσσερα- πέντε- έξι χρόνια ανάλογα, προφανώς, γι' αυτούς, οι οποίοι δεν θα κάνουν αυτοπεραίωση σε ένα τουλάχιστον μεγάλο μέρος θα γίνει κανονικός τακτικός έλεγχος.

Τώρα, το δεύτερο κομμάτι είναι ο έλεγχος, ο οποίος γίνεται από το Σ.Δ.Ο.Ε. Το Σ.Δ.Ο.Ε. έχει την δυνατότητα να μας ζητήσει οτιδήποτε. Όταν μπει μέσα στο ιατρείο βασικά εκείνα, τα οποία κοιτάζουν είναι τα εξής:

1^{ον}. Το Βιβλίο Εσόδων- Εξόδων να είναι ενημερωμένο μέχρι τις 15 του επομένου μηνός. Αυτό είναι βασικό.

2^ο. Θα πρέπει ο ασθενής, ο οποίος ευρίσκεται στην έδρα να είναι γραμμένος.

3^ο. Οι αποδείξεις, τις οποίες έχουμε κόψει να είναι ενημερωμένες στο Βιβλίο Ασθενών μέχρι την επομένη ημέρα -όπως είπαμε- μέσα σε εικοσιτέσσερις ώρες. Και

4^ο. Καλό είναι, να μην υπάρχουν στα γραφεία διάφορες ατζέντες, ή οτιδήποτε με ραντεβού και τέτοια πράγματα.

Αυτά τα τέσσερα πράγματα είναι τα βασικά, τα οποία μας τσεκάρει.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Ραντεβού και σημειώσεις.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Μπορούν να το ανοίξουν. Μπορεί να σου ζητήσουν οτιδήποτε έχεις μέσα.

ΜΕΛΟΣ: Δηλαδή, να ανοίξουν την τσάντα μας; Μπορεί και την τσάντα μας να ψάξουν;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Μπορεί και συρτάρια και οτιδήποτε μπορούν αυτοί να ανοίξουν.

ΜΕΛΟΣ: Και την τσάντα μας;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Ε! Όχι, δεν νομίζω και την τσάντα.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Όχι...όχι.

ΜΕΛΟΣ: Σωματικός έλεγχος;

ΥΦΑΝΤΗΣ: Όχι, ούτε καν...

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Όμως, παρ' όλα αυτά, συνήθως οι περιπτώσεις, στις οποίες μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο είναι σαφέστατα σε

κάποιες περιπτώσεις δύσκολες, ή πρέπει να έχει πάρει κάποια εντολή για να το κάνει.

ΜΕΛΟΣ: Αυτό ακόμα δεν το ξέρουμε.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Σε όλες τις περιπτώσεις

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Να έχει κάποια καταγγελία.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Ακριβώς, να έχει κάποια καταγγελία.

ΜΕΛΟΣ: Σωματικός έλεγχος;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Όχι...όχι.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Όχι...όχι.

ΜΕΛΟΣ: Και κάτι άλλο ακόμα.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Εγώ ήθελα να βάλω ένα ερώτημα πάλι από συναδέλφους. Κάποιοι, οι οποίοι έκαναν περαίωση υπάρχει ένα ερώτημα, κάναμε την περαίωση μέχρι το 2010 οικονομικό έτος.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Μέχρι το 2009.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ποία βιβλία κρατάμε στο ιατρείο μας και ποια εξαφανίζουμε; Ποία μπορούμε να πετάξουμε και να μην μας τα ξανά ζητήσουν;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Στην αρχή είπαν ότι θα έχουμε την δυνατότητα όσοι κάνουμε αυτοπεραίωση να τα κάψουμε ακριβώς μέχρι το 2009. Βέβαια, μετά από καλύτερη σκέψη είπαν ότι μέχρι το 2005, γιατί νοείται ότι είναι πενταετία. Είπαμε, λοιπόν, όσοι κάνουν περαίωση και τελειώσουν, βέβαια, μπορεί να βγει και κάποια διευκρινιστική, αλλά υπάρχει ακριβής (διατύπωση) στο νομοσχέδιο αυτό που βγήκε για την περαίωση, ότι μέχρι το 2005 μπορούμε να πετάξουμε τα πάντα, ακόμα και τα

βιβλία, όχι μόνο στοιχεία, βιβλία, τιμολόγια, τα πάντα. Για τα άλλα υπάρχει μια πιθανότητα -από ό,τι φαίνεται, θα δουν, βέβαια και πως θα κινηθεί η περαίωση- να κρατήσουμε μόνο τα βιβλία και να πετάξουμε στοιχεία και τιμολόγια μέχρι το 2009, αυτό θα το δούμε. Πάντως, μέχρι το 2005 μπορούμε να πετάξουμε τα πάντα. Καλό είναι, βέβαια, να βγει και κάποια διευκρινιστική.

ΜΕΛΟΣ: Μπορώ να ρωτήσω και κάτι ακόμα;

ΥΦΑΝΤΗΣ: Παρακαλώ στην συναδέλφισσα να δοθεί το μικρόφωνο.

ΜΕΛΟΣ: Ήθελα να ρωτήσω κάτι άλλο: Τι γίνεται με τις επιχορηγήσεις του ΕΣΠΑ; Εγώ πήρα το ΕΣΠΑ τι πρέπει να κάνω; Πρέπει να καταθέσω το δάνειο που πήρα στην τράπεζα ; Πρέπει να καταθέσω...

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Απλώς περιμένουμε, δεν υπάρχει κάτι άλλο αυτή τη στιγμή. Είπαν από τις αρχές του χρόνου ίσως κάτι να γίνει.

ΜΕΛΟΣ: Δηλαδή, πρέπει να τα αναγράψω τώρα στην καινούργια δήλωση αυτά; Τον φάκελο της τράπεζας να τον καταθέσω;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Δεν έχουμε κάτι ακόμα, θα το δούμε αυτό. Θα σας ενημερώσουμε επί αυτού του θέματος.

ΜΕΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Πάντως, για τα χρήματα είναι δύσκολα τα πράγματα.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Υπάρχει άλλη ερώτηση, κ. Συνάδελφοι; Παρακαλώ να μιλήσει η κυρία εκεί, η οποία δεν έχει μιλήσει καθόλου.

ΜΕΛΟΣ: Ήθελα να μου διευκρινίσετε στην αρχή που δώσατε τον τύπο για την αυτοπεραίωση δαπάνες χρήσης επί εκατό, δαπάνες χρήσης δεν βάζουμε τα πάγια έτσι, μια μικροσυσκευή;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Τις αποσβέσεις. Οι αποσβέσεις είναι στο σύνολο των εξόδων.

ΜΕΛΟΣ: Α! Μπαίνουν και αυτά. Δηλαδή, μια μικροσυσκευή, η οποία κοστίζει χίλια ΕΥΡΩ μπαίνει μέσα στα έξοδα χρήσης;

ΥΦΑΝΤΗΣ: Το είπαμε αυτό, μπαίνει στο τέλος στα έξοδα.

ΜΕΛΟΣ: Ναι, ξέρω το που θα γραφεί, σε ποια θέση θα γραφεί στο βιβλίο εξόδων, προκειμένου να γίνει η αυτοπεραίωση -ρωτάω- θα υπολογιστεί;

ΥΦΑΝΤΗΣ: Το σύνολο των εξόδων.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Το σύνολο των εξόδων μαζί με τις αποσβέσεις.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Είναι μέσα. Ο συνάδελφος έχει το λόγο.

ΜΕΛΟΣ: Κύριε Καπελαρή, μπορώ να σας βρω κάπου και να κάνω κάποιες διευκρινίσεις.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Το είπα προηγουμένως.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Κάθε Τετάρτη είμαι στον Σύλλογο.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Κύριε Συνάδελφε, το είπα προηγουμένως.

ΜΕΛΟΣ: Δεν το άκουσα.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Κάθε Τετάρτη είναι στον Σύλλογο από τις 12: 00 μέχρι τις 14: 30' μ.μ. και με τηλέφωνο και με E-MAIL και με ό,τι θέλετε μπορεί να σας απαντήσει σε οποιοδήποτε ερώτημα σας ο κ. Καπελαρής.

ΜΕΛΟΣ: Θέλω να σας πω κάτι. Εγώ έχω το Βιβλίο Ασθενών, έχω διαγράψει τι γράφει από επάνω και έχω γράψει...

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Το έχετε διαμορφώσει;

ΜΕΛΟΣ: Ναι, το έχω διαμορφώσει ως εξής: Αύξων αριθμός, ονοματεπώνυμο, διεύθυνση, πρώτη επίσκεψη, τελευταία επίσκεψη, παρατηρήσεις, συνεχίζονται οι επισκέψεις και λοιπά.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Ναι, μπορείτε να το κάνετε αυτό.

ΜΕΛΟΣ: Και γράφω νούμερο απόδειξης και κάθετο ποσό. Χρειάζεται να γράφω και κάπου «Οδοντοθεραπεία»; Αυτό είναι το ερώτημα μου. Και εάν ναι, πού το γράφεις αυτό;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Για την αιτιολογία καλό είναι, για το επάγγελμα, μια μικρή στήλη ίσως να φαίνεται κάπου ότι είναι.

ΜΕΛΟΣ: Δεν χωράει. Είναι απαραίτητο αυτό;

ΥΦΑΝΤΗΣ: Επάνω σε αυτό θα ήθελα να σας πω ότι...

ΜΕΛΟΣ: Το έχω διαμορφώσει.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Το έχετε διαμορφώσει, έχετε ενημερώσει την Εφορία γι' αυτό;

ΜΕΛΟΣ: Όχι.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Θα έπρεπε να είχατε ενημερώσει την Εφορία για την διαμόρφωση αυτή που κάνατε.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Θα πρέπει πριν το διαμορφώσετε -για να μην παρασυρθούν και άλλοι συνάδελφοι, ένα λεπτό παρακαλώ να το διευκρινίσουμε- για οποιαδήποτε τροποποίηση, ή μεταβολή του Βιβλίου πρέπει να ενημερωθεί η Εφορία.

ΜΕΛΟΣ: Είναι θεωρημένο το βιβλίο.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Ακριβώς είναι θεωρημένο το Βιβλίο και δεν μπορούμε να κάνουμε καμία τροποποίηση. Εάν κάνουμε κάποια τροποποίηση θα πρέπει να ενημερώσουμε την Εφορία. Γι' αυτό καλό είναι και εσείς να ενημερώσετε την Εφορία για να μην (υπάρξει πρόβλημα).

ΜΕΛΟΣ: Που ακριβώς δηλαδή, πρέπει να απευθυνθώ;

ΥΦΑΝΤΗΣ: Στην Εφορία, εκεί όπου έχετε κάνει την θεώρηση του Βιβλίου σας.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Στον Κώδικα.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Στον Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων.

ΜΕΛΟΣ: Μα, όταν χρησιμοποιούμε το Βιβλίο Εσόδων- Εξόδων είπαμε ότι κάποιες σελίδες μπορούμε και εκεί να τις διαμορφώσουμε και εκεί κάνει έλεγχο;

ΥΦΑΝΤΗΣ: Πάντα όταν διαμορφώνεται το βιβλίο πρέπει να ενημερώνεται η Εφορία.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Καταρχήν, στο Βιβλίο Εσόδων- Εξόδων των ελευθεροεπαγγελματιών είναι δυο στήλες, τι να διαμορφώσεις εκεί; Απλώς, πρέπει να βάλετε...

ΜΕΛΟΣ: Όχι...όχι, για να το χρησιμοποιήσεις σαν βιβλίο Ασθενών είχαμε πει τότε.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Αυτό ήταν στην αρχή, λογικά τώρα δεν πρέπει να υπάρχουν ακόμα τέτοια.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Υπάρχει κάποια άλλη ερώτηση; Παρακαλώ η συναδέλφισσα έχει το λόγο.

ΜΕΛΟΣ: (Ρωτάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Ποίες δαπάνες; Τι εννοείτε δαπάνες;

ΜΕΛΟΣ: Στις δαπάνες που είναι για να βγάλεις μετά.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Για τις αποδείξεις;

ΜΕΛΟΣ: Όχι, κάτω που είναι να βγάλεις μετά τα ποσά.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Για την αυτοπεραίωση δηλαδή, μιλάτε;

ΜΕΛΟΣ: Για την αυτοπεραίωση μιλάω, ναι...ναι. Θα μπουν και τα ενοίκια και η ΕΥΔΑΠ και η ΔΕΗ;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Τα πάντα.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Θα μπουν όλα τα έξοδα αυτά που βάζαμε μέχρι σήμερα.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Το σύνολο των εξόδων.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Παρακαλώ η συναδέλφισσα έχει το λόγο.

ΜΕΛΟΣ: Εμείς που είμαστε στο τέλος της καριέρας μας τώρα, -προηγουμένως μιλήσαμε με τον κ. Ρωμανιά- και θα κατοχυρώσουμε και θα θεμελιώσουμε τα χρόνια δουλειάς και θα πρέπει να περιμένουμε την ηλικία μπορούμε να κρατούμε το ιατρείο, χωρίς να δουλεύουμε, για να πηγαίνουμε μια φορά το μήνα, τον χρόνο;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Θα πρέπει να κόβετε κάποιες αποδείξεις όμως, δεν μπορεί έτσι.

ΜΕΛΟΣ: Το εξάμηνο πέντε, θα έρθει ο Έφορος και θα σου πει: «Γιατί έκοψες τρεις αποδείξεις τον χρόνο, ή τέσσερις», ή δεν ξέρω εγώ τι.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Θα πρέπει να κόβετε κάποιες αποδείξεις πάντως.

ΜΕΛΟΣ: Πώς;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Μπορείτε να βρείτε να κόψετε κάποιες αποδείξεις.

ΜΕΛΟΣ: Α! Στον «γάμο του καραγκιόζη» δηλαδή;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Όπως θέλετε πείτε το.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Τουλάχιστον για να δικαιολογείτε τα έξοδα.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Έτσι ακριβώς, δεν γίνεται διαφορετικά.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Να καλύπτετε τα έξοδα του ιατρού για να μπορείτε να φέρετε έναν ισοσκελισμό.

ΜΕΛΟΣ: Μόνο φως και νερό...

ΥΦΑΝΤΗΣ: Έστω κόψατε αυτά, αφού δεν θέλετε. Παρακαλώ η συναδέλφισσα έχει το λόγο.

ΜΕΛΟΣ: Έχω κάνει κάποια ανακαίνιση στο ιατρείο μου με καναπέδες και τέτοια πράγματα στον χώρο αυτά που μπαίνουν; Μπαίνουν στα έξοδα;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Όταν λέμε ανακαίνιση εννοούμε όλου του ιατρού;

ΜΕΛΟΣ: Όχι, όλου του ιατρού, σε μηχανήματα και τέτοια, έκανα ανακαίνιση στον χώρο.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Στα έξοδα.

ΜΕΛΟΣ: Μπαίνουν στα έξοδα κανονικά; Έχω πάρει τιμολόγια για καναπέδες, βαψίματα, για εργασίες στο μπάνιο.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Στα έξοδα.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Κύριοι Συνάδελφοι, υπάρχει άλλη ερώτηση; Παρακαλώ ο συνάδελφος έχει το λόγο.

ΜΕΛΟΣ: Το Βιβλίο Εσόδων- Εξόδων πρέπει να είναι υποχρεωτικά μέσα στο ιατρείο, ή μπορεί να είναι και στο γραφείο του Λογιστή μας;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Θα πρέπει να γίνει αίτηση από τον Λογιστή σας για να το κρατάει στο γραφείο του. Θα πρέπει να πάει στην Εφορία και να αναφέρει ότι το κρατάει το Βιβλίο Εσόδων και Εξόδων στο γραφείο του. Έτσι δεν μπορεί, γιατί μπορεί να σας βάλει πρόστιμο, εάν δεν το έχετε. Πρέπει να είναι οπωσδήποτε στο ιατρείο σας. Εάν δεν υπάρχει αντίστοιχη ανακοίνωση από τον Λογιστή...

ΥΦΑΝΤΗΣ: Το ορίζει ο Νόμος αυτός. Είναι σαφής ο Νόμος σε αυτό.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Στην Εφορία. Πρέπει να υπάρχει συγκεκριμένο αίτημα του Λογιστή για να έχει το Βιβλίο Εσόδων- Εξόδων στο γραφείο του.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Μια- δυο ερωτήσεις ακόμα και να κλείσουμε. Παρακαλώ το λόγο έχει ο συνάδελφος.

ΜΕΛΟΣ: Έχουμε έναν ασθενή και πρέπει να του κάνουμε σφραγίσματα, απονευρώσεις, θήκες θα του κόψουμε ολοκληρωτική απόδειξη; Διότι κάποιοι λογιστές λένε ότι τελειώνοντας έναν κύκλο εργασιών πρέπει να κόψουμε απόδειξη άσχετα με το εάν πάρουμε χρήματα, ή δεν πάρουμε χρήματα. Τι ακριβώς γίνεται σε αυτή την περίπτωση;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Κοιτάξτε να δείτε, κανονικά θα πρέπει να κόψουμε μια συνολική απόδειξη. Τώρα, με το καινούργιο νομοσχέδιο

και γι' αυτή την συγκεκριμένη αλλαγή που είπαμε προηγουμένως και είχε σχέση με το ότι θα κόβουμε μια απόδειξη στο τέλος, εκεί είναι καλό να γίνεται διαχωρισμός. Δηλαδή, όταν κάνουμε ένα σφράγισμα, θα κόβουμε απόδειξη για το σφράγισμα, όταν κάνουμε απονεύρωση κόβουμε για την απονεύρωση για να τελειώνει. Δηλαδή, δεν μπορούμε να κάνουμε μια δουλειά όλη μαζί πέντε - έξι μήνες και να κόψουμε μια απόδειξη μετά από πέντε, ή έξι μήνες.

ΜΕΛΟΣ: Δηλαδή, εάν κάνουμε δέκα σφραγίσματα βάζουμε συνολικά;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Έχει σχέση με τα σφραγίσματα, σαν εργασία όχι, ξεχωριστά.

Ταυτόχρονες συγκεχυμένες συζητήσεις

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Να πω κάτι, εάν μου επιτρέπετε. Αναιρείται αυτό με το γεγονός, ότι δεν είμαστε υποχρεωμένοι να εμφανίζουμε αιτιολογία. Άρα, ως εκ τούτου, όπως και εάν το κόψετε δεν έχετε κανένα πρόβλημα ό,τι εργασία και να κάνετε. Δεν μπορεί να τσεκάρει εάν έχετε κάνει δέκα, ή μια εργασία.

ΜΕΛΟΣ: Εάν ο Εφοριακός ρωτήσει τον πελάτη: «Τι έκανες»; Και του πει ο πελάτης «έκανα δυο σφραγίσματα», θα πει μετά: «Πού είναι η απόδειξη»;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Στην απόδειξη επάνω την αιτιολογία δεν την αναφέρουμε εμείς. Δεν είμαστε υποχρεωμένοι εμείς να κάνουμε ανάλυση. Άρα, λοιπόν, εφόσον δεν είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε ανάλυση.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Σας παρακαλώ μην κάνετε διάλογο για να τελειώνουμε.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Στην αιτιολογία...

ΥΦΑΝΤΗΣ: Εάν δεν έχουμε κάτι να κλείσουμε.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Είτε είναι σφράγισμα, είτε είναι απονεύρωση, είτε είναι γέφυρα μπορείτε να κόψετε μια συνολική απόδειξη. Δεν μπορεί να το τσεκάρει δηλαδή, ότι είναι ξεχωριστά πράγματα, ότι είναι ξεχωριστές εργασίες.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Παρακαλώ το λόγο έχει ο συνάδελφος.

ΜΕΛΟΣ: Μικρές δαπάνες μέχρι χίλια διακόσια ΕΥΡΩ υποχρεωτικά μπαίνουν στην χρήση, ή υπάρχει εναλλακτική να τις βάλουμε στην απόσβεση;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Μικρές δαπάνες, ή πάγια στοιχεία;

ΜΕΛΟΣ: Για πάγια στοιχεία.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Μπορούμε να διαλέξουμε ή να κάνουμε απόσβεση 20%, ή να κάνουμε μια συνολική απόσβεση ολόκληρου του ποσού. Ό,τι σε συμφέρει ανάλογα με το...

ΜΕΛΟΣ: Άλλη ερώτηση: Ο τύπος της δαπάνης για ιδιόχρηση έχει αλλάξει;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Όχι, δεν έχει αλλάξει.

ΜΕΛΟΣ: Αυτός που ίσχυε εδώ και χρόνια δηλαδή, έχει παραμείνει ο ίδιος;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Ναι...ναι.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Παρακαλώ το λόγο έχει η συναδέλφισσα.

ΜΕΛΟΣ: Οι αποδείξεις που μαζεύουμε...

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Ναι...ναι.

ΜΕΛΟΣ: Δηλαδή, εάν έχουμε βάλει δέκα χιλιάδες ΕΥΡΩ αποδείξεις, θα τις αφαιρέσουμε σαν τεκμήριο; Θέλω αργότερα να κάνω μια αγορά και για να κάνω την αγορά πρέπει να δικαιολογήσω ένα ποσό, το οποίο έχω βγάλει τα τελευταία χρόνια, σε αυτό το ποσό αφαιρώ τα τεκμήρια για ιδιοκατοίκηση, αφαιρώ και τις αποδείξεις που έχω βάλει;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Δεν αναφέρει κάτι.

ΜΕΛΟΣ: Δεν αναφέρει, αλλά μπορεί να το ζητήσει αργότερα.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Εάν, βέβαια, εμφανίσουμε πενήντα χιλιάδες αποδείξεις.

ΜΕΛΟΣ: Καλά όχι, πενήντα χιλιάδες, αλλά τριάντα χιλιάδες -ας πούμε- αυτές θα είναι τεκμήριο διαβίωσης;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Πάντως, καλό είναι να είμαστε στο όριο.

ΜΕΛΟΣ: Τεκμήριο διαβίωσης;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Η προσπάθεια είναι να είμαστε στο όριο για να καλύπτουμε τα αντίστοιχα του αφορολόγητου.

ΜΕΛΟΣ: Εντάξει, το καλύπτουν το αφορολόγητο, αλλά θέλουμε να αγοράσουμε κάτι

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Όχι...όχι, δεν αφαιρείται.

ΜΕΛΟΣ: Και (φέρουμε) περίσσεια κεφαλαίου δεν τις αφαιρούν αυτές;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Κατάλαβα τι εννοείτε, όχι...όχι.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Παρακαλώ το λόγο έχει η συναδέλφισσα.

ΜΕΛΟΣ: Για το δελτίο αποστολής δεν ξέρω μήπως μιλήσατε και δεν το κατάλαβα.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Δεν μίλησα καθόλου για το δελτίο αποστολής. Δεν το ανέφερα. Δεν έχουμε καμία διαφοροποίηση, είναι όπως ήταν και παλαιότερα. Μόνο για την μεταφορά του χρυσού που είχαμε πει.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Μόνο για την μεταφορά ευγενών μετάλλων και όχι, για τα αποτυπώματα και τέτοια πράγματα. Μόνο για ευγενή μέταλλα όπως ίσχυε πάντα.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Επίσης, στο δελτίο αποστολής, μισό λεπτό να πω κάτι εάν μου επιτρέπετε. Το δελτίο αποστολής μπορούμε να το χρησιμοποιήσουμε σε κάποια αλλαγή έδρας. Δηλαδή, εάν κάποια στιγμή αλλάξουμε έδρα και από την Κυψέλη που είμαστε πάμε στο Χαλάνδρι -για παράδειγμα- τότε χρειάζεται το δελτίο αποστολής γιατί είναι μεταφορικό στοιχείο και θα πρέπει να αναγράψουμε όλα τα πάγια στοιχεία, τα οποία θα μεταφέρουμε στην καινούργια μας έδρα.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Επάνω σε αυτό να συμπληρώσω κάτι για το δελτίο αποστολής. Υπάρχουν συνάδελφοι, οι οποίοι δεν έχουν πάρει ποτέ δελτίο αποστολής και ειδικά οι καινούργιοι συνάδελφοι. Όχι, δεν πρέπει, δεν είναι υποχρεωτικό. Εάν, όμως, χρειαστεί είτε να μεταφέρουμε την έδρα, ή ένα βαρύ μηχάνημα ή -ας πούμε- ότι χάλασε η έδρα και θέλουμε να την πάμε στην αντιπροσωπεία, ή κάτι, τότε θα πάμε στην Εφορία και θα

ζητήσουμε ένα φύλλο για την συγκεκριμένη περίπτωση της μεταφοράς του δελτίου αποστολής και όχι, ολόκληρο μπλοκ.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Ναι, η Εφορία μπορεί.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Και αυτό για να μεταφέρουμε την έδρα, να μεταφέρουμε ένα μεγάλο βαρύ μηχάνημα που δεν μπορούμε να το πάμε με τα χέρια. Μπορεί στον δρόμο να μας γίνει έλεγχος, οπότε χρειάζεται αυτό. Για να είμαστε, λοιπόν, καλυμμένοι πάμε στην Εφορία και ζητάμε για την μεταφορά κάποιων μηχανημάτων να μας εκδώσει ένα δελτίο αποστολής για μια και μόνο φορά. Δεν χρειάζεται μπλοκ ολόκληρο να υπάρχει. Παρακαλώ η συνάδελφος έχει το λόγο.

ΜΕΛΟΣ: Υπάρχουν κάποιες αποδείξεις, τις οποίες μπορούμε να τις περνάμε στα έξοδα χωρίς τιμολόγιο;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Όχι...όχι.

ΜΕΛΟΣ: Καμία.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Καμία απόδειξη.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Η συνάδελφος παρακαλώ.

ΜΕΛΟΣ: Διευκρινιστικά: Διορθώσεις στο Βιβλίο Ασθενών γίνονται απλώς με μια διαγραφή.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Και μόνο και όχι, βέβαια, συχνά.

ΜΕΛΟΣ: Εντάξει. Και επίσης

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Και στο Βιβλίο Εσόδων- Εξόδων το ίδιο.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Στο τέλος, συνάδελφοι, θα σας καλέσουμε και εσάς στον Σύλλογο για να βοηθήτε τον κ. Καπελαρή.

ΜΕΛΟΣ: Όταν κόβουμε μια απόδειξη για ταμείο γράφουμε «οδοντοθεραπεία», ή «οδοντοπροσθετική» στο πρώτο φύλλο που παίρνει ο ασθενής για το ταμείο του, το γράφουμε μόνο εκεί;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Όχι...όχι.

ΜΕΛΟΣ: Πρέπει να είναι διπλότυπο.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Και στο στέλεχος, βέβαια.

ΜΕΛΟΣ: Και κάτι άλλο: Ένας ασθενής, ο οποίος δεν έχει πληρώσει ποτέ του και έρχεται το τέλος του χρόνου και πρέπει να κόψουμε μια απόδειξη, την κόβουμε την απόδειξη και τι την κάνουμε; Την ταχυδρομούμε; Την σκίζουμε και την πετάμε;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Μίλησε ο κ. Πρόεδρος επάνω σε αυτό, το είπε προηγουμένως.

ΜΕΛΟΣ: Δεν το κατάλαβα.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Στις περιπτώσεις, λοιπόν, όπου έχουμε κάποιους ασθενείς, οι οποίοι έρχονται μια φορά και μετά εξαφανίζονται

ΜΕΛΟΣ: Ναι, γιατί έχω τέτοια περίπτωση.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Η Εφορία γενικότερα δεν δέχεται να μένει ανοικτό το Βιβλίο Ασθενών.

ΜΕΛΟΣ: Και τι κάνουμε σε αυτή την περίπτωση;

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Θα πρέπει, λοιπόν, τεχνικά -και το δέχεται αυτό- να κόβετε μια μικρή απόδειξη για να μην επιβαρύνονται τα έσοδα.

ΜΕΛΟΣ: Και η οποία τι; Εγώ την έκοβα και την καρφίτσωνα επάνω στην κάρτα και αισθανόμουν ήσυχη.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Συναδέλφισσα, κόψατε απόδειξη για μια ακτινογραφία, δεκαπέντε - είκοσι ΕΥΡΩ και πετάξτε την μετά.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Έτσι ακριβώς.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Δεν χρειάζεται.

ΜΕΛΟΣ: Την πετάω, αυτό θέλω να ρωτήσω.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Για να είσαστε εσείς καλυμμένη.

ΜΕΛΟΣ: Την πετάω;

ΥΦΑΝΤΗΣ: Ναι, να την πετάξετε, απλώς να είναι κλεισμένο το βιβλίο σας για να είσαστε εσείς καλυμμένη.

ΜΕΛΟΣ: Επάνω σε αυτό ήθελα μια διευκρίνιση. Εάν έχει έρθει από τον Ιανουάριο και το έχει κάνει και την κόψουμε τώρα στις 20 (Δεκεμβρίου).

ΥΦΑΝΤΗΣ: Τώρα, τώρα πριν το έτος.

ΜΕΛΟΣ: Και ξανά γυρίζουμε πίσω;

ΥΦΑΝΤΗΣ: Θα τον ξανά γράψετε από την αρχή, το είπαμε αυτό προηγουμένως.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Θα γυρίσετε πίσω και θα γράψετε τα είκοσι ΕΥΡΩ, ναι, δεν πειράζει. Δεν μπορεί να αποδείξει κανείς τίποτε. Τώρα ήρθε, τώρα πλήρωσε.

Ταυτόχρονες συγκεχυμένες συζητήσεις

ΥΦΑΝΤΗΣ: Στο περιοδικό όλα αυτά είναι γραμμένα.

ΚΑΠΕΛΑΡΗΣ: Κάθε Τετάρτη 12.00' με 14.30' είμαι στον Σύλλογο.

ΥΦΑΝΤΗΣ: Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι,
θέλω να σας ευχαριστήσω όλους για την σημερινή σας παρουσία. Εύχομαι σε όλους Καλές Εορτές και να έχουμε πάντα υγεία.

ΛΗΣΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ